

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VI legislatura

Any 2003

Núm. 15

Presidència
del Molt Honorable Sr. Pere Rotger i Llabrés

Sessió celebrada dia 25 de novembre del 2003

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

- I.** Debat de totalitat dels pressuposts generals de la comunitat autònoma de les Illes Balears per al 2004, amb les esmenes a la totalitat, de devolució, RGE núm. 3342/03, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds; RGE núm. 3163/03, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, i RGE núm. 3359/03, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, i fixació de les quantitats globals. 554
- II.** Debat de les esmenes a la totalitat, de devolució, presentades al Projecte de llei RGE núm. 2903/02, de mesures tributàries i administratives, RGE núm. 3341/03, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds; RGE núm. 3162/03, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, i RGE núm. 3360/03, del Grup Parlamentari Socialista. 584
- Declaració institucional** del Dia internacional per a l'eliminació de la violència contra les dones. 605
-

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, començam el debat de la totalitat dels pressuposts generals de la comunitat autònoma de les Illes Balears per al 2004 amb les esmenes a la totalitat de devolució RGE núm. 3342/03 del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds, RGE núm. 3163/03 del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista i RGE núm. 3359/03 del Grup Parlamentari Socialista, presentades al projecte de llei RGE núm. 2902/03 i fixació de les quantitats globals.

I. Debat de totalitat dels pressuposts generals de la comunitat autònoma de les Illes Balears per al 2004, amb les esmenes a la totalitat, de devolució, RGE núm. 3342/03, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds; RGE núm. 3163/03, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, i RGE núm. 3359/03, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, i fixació de les quantitats globals.

En primer lloc es passa a la presentació del projecte de llei RGE núm. 2902/03 de pressuposts generals de la comunitat autònoma per al 2004. Té la paraula el Conseller d'Economia, Hisenda i Innovació Sr. Lluís Àngel Ramis d'Ayreflor i Cardell.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Lluís Àngel Ramis d'Ayreflor i Cardell):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Avui comparesc davant aquesta cambra per presentar el projecte de llei de pressupost del proper any 2004, uns pressuposts realistes i fets amb l'objectiu de posar les bases de l'acció econòmica i de fixar les línies de les prioritats del Govern de les Illes Balears per a l'any 2004. Aquests pressuposts responen a les demandes de la societat balear i no a interessos electoralistes. Aquest pressupost serà l'eix d'un Govern que des del passat 1 de juliol fa feina en la direcció marcada per un President, un President que va tenir la capacitat d'escollir els seus consellers i conselleres i basats en un programa electoral refrendat pels electors de Balears que varen demanar un relleu polític i una nova gestió que portés a la reactivació econòmica de les Illes Balears i la confiança dels sectors econòmics i socials.

Per presentar aquest pressupost hem d'analitzar la situació de partida, en quin moment es troba l'economia balear dins el context global i quines són les previsions que hi ha, així com la situació financera de la comunitat autònoma. Quin ha estat l'evolució del PIB? Hi hagut un procés d'acceleració de l'economia balear els darrers anys? L'evolució del PIB ha estat clara, si a l'any 99 teníem un creixement d'un 7,1%, l'any 2000 va baixar al 4,1%, l'any 2001 un 3,2%, l'any 2002 un 0,8% i la previsió per a l'any 2003 és un creixement similar al del 2002, enfront de l'1,8% previst pel Govern del pacte. La corba d'evolució del PIB de Balears és inversa a l'economia espanyola, que en el 2002 i la previsió per al 2003 quasi triplica el creixement de Balears. Per tant, en aquests darrers anys el nostre comportament en termes de creixement econòmic ha estat clarament pitjor que el de l'Estat, que ha anunciat, ahir

mateix, un creixement del 2,4% en el tercer trimestre d'enguany. I aquest refredament de l'economia es concreta també a tots els sectors durant el primer semestre de l'any, sector primari un 1%, el sector industrial o sector secundari un 0,6, la construcció en concret va ser el que més creixia amb un 1,7 i el sector serveis un 0,4%.

Cal destacar que la pitjor situació es dona en el sector serveis que representa el 80% de l'activitat econòmica privada. Per illes el creixement en el primer semestre va ser aproximadament del 0,4% a Mallorca, un 0,9% a Menorca i un 0,6% a les illes Pitiüses. La inflació es situa a Balears en el 2,5% interanual, inferior a la mitjana espanyola que en aquest moment és del 2,7% i amb una tendència a baixar des de l'any 2002 que va arribar al repunt màxim del 4,8% de forma paral·lela a la caiguda de l'economia balear. La taxa d'atur interanual registrada puja dues dècimes entre el 2002 i el 2003, mentre que a Espanya baixa una dècima. Per la seva banda l'increment en la previsió de la Seguretat Social en el darrer any ha estat d'un 0,4% enfront del 3% de l'Estat espanyol.

Una altra economia de referència és l'alemanya, les previsions de creixement per a l'any 2003 de l'economia alemanya són properes al 0%, té una taxa d'atur del 9,4%, la inflació interanual, dades d'ahir mateix, és d'un 1,3% i el consum intern cau a l'economia alemanya de l'ordre del 4,9%. Per les darreres dades condueixen a presentar una revisió per a l'any 2004 millor que els darrers anys per a l'economia alemanya i per tant, més beneficiosa per a les perspectives de Balears, donada una possible recuperació per les mesures preses pel Govern alemany en temes socials i econòmics, ja es concreta el retorn del creixement amb un 0,2% el darrer trimestre. I amb unes dades que m'han entregat avui matí, l'Institut d'Investigació Econòmic Alemany dona un índex de confiança empresarial a Alemanya occidental que va pujar en el novembre 95,7 punts enfront del 94,2 punts d'octubre. Per tant, es troba en el nivell més elevat dels darrers 33 mesos. És una darrera dada positiva que ens ha arribat avui mateix. La situació macroeconòmica en el Regne Unit per a l'any 2003 presenta una taxa de creixement de l'1,7%, una taxa d'atur del 5,1%, una inflació del 2,9% i un consum intern d'un 3,8% en positiu. D'altra banda la lliura presenta un procés de debilitat enfront de l'euro que perjudica la competitivitat de la nostra indústria turística.

Senyores i senyors diputats, quina era la situació financera en què es trobava la comunitat autònoma el 30 de juny? Des de l'any 99 al 2003 el pressupost de la comunitat autònoma s'ha incrementat en un 122%, la qual cosa demostra l'increment de la capacitat d'autogovern i per altra banda, que el Govern del PP de Madrid ha donat el major impuls descentralitzador cap a Balears, sense discriminar en aquestes Illes per raons polítiques, com ha reiterat una i altra vegada el Govern anterior. I Balears té un sistema de finançament que va ser considerat satisfactori pel Govern del pacte. I quina ha estat al conseqüència? Més impostos i més endeutament. L'endeutament que el Govern del Partit Popular va deixar l'any 99 era de 361 milions d'euros. L'endeutament l'any 2003 arribà als 951 milions d'euros, un increment del 163% en només 4

anys. El Govern del PP en 16 anys 361 milions, torn a repetir en només 4 anys 590 milions amb un Govern dirigit pels socialistes.

Senyores i senyors diputats, hem de tenir en compte que la despesa plurianual ha estat un fort condicionant per elaborar els pressuposts del 2004, una despesa compromesa de 175 milions per a l'any que ve, per a l'any 2004 i a tot això hem d'afegir a la despesa compromesa sense crèdit pressupostari una despesa compromesa sense crèdit pressupostari, recalca de 250 milions d'euros. El Govern del pacte, via convenis, homologacions de personal, compres, publicitat, ha deixat 250 milions d'euros de factures sense fiscalitzar, sense cobertura pressupostària. Es tracta de 42.000 milions de pessetes, tot un regal enverinat. Quines alternatives tenia el Govern actual per confeccionar el pressupost del 2004 davant la situació econòmica i financera que ens hem trobat? Tal vegada una pujada d'imposts per cobrir aquest dèficit? Això entenem que és pa per avui i fam per demà, és una política que practiquen determinats governs, sobretot d'esquerres i els resultats en economies que es sostenen amb la iniciativa privada, com a Balears, no són positius a mig termini, especialment si es penalitza l'economia productiva. Tal vegada una política de reducció de la inversió per fer front al dèficit? En opinió del conseller que els parla, els ciutadans varen votar canvi el passat 25 de maig perquè creuen que el Partit Popular pot donar solucions als problemes de les Illes Balears i per tant, no esperen un Govern aturat, no esperen un Govern inactiu.

Senyores i senyors diputats, quina ha estat l'alternativa responsable del Govern? Apostar per un pressupost que comença a resoldre el problema heretat i que aposta al mateix temps per una política d'inversió que fomenti una situació econòmica que rellanci la nostra economia i que posi fi al procés de desaceleració econòmica. Aquest pressupost, conjuntament amb el clima de confiança generat per la millora de la relacions amb els agents econòmics i socials permetran dur de nou el benestar econòmic i social a les Balears i permetran potenciar l'economia productiva i ser una altra vegada una comunitat capdavantera a l'Estat espanyol.

D'altra banda aquest Govern posarà en marxa les infraestructures per al desenvolupament sostenible de les nostres Illes, com poden ser infraestructures en obres públiques, infraestructures mediambientals, infraestructures sanitàries. I a part d'això, potenciar les polítiques socials fonamentals i necessaris a una societat europea. Admetem que hi ha una aposta en mirar el futur amb optimisme, segurs d'un programa política que funciona econòmicament, com s'ha demostrat a Espanya durant els 8 anys de Govern del Partit Popular i damunt el fonament dels 16 anys de Govern del Partit Popular a Balears.

Quines són les principals novetats del projecte de llei de pressupost per al 2004? La creació del fons de contingència. A l'article 1, apartat 5 de la Llei 18/2001 de 12 de desembre d'estabilitat pressupostària, preveu i recomana la creació d'un fons de contingència per fer front a necessitats no previstes en el pressupost. Per complir els requisits d'estabilitat pressupostària es proposa la creació d'un fons de contingència

del 2% del pressupost a les actuals seccions que no afecten el Govern, les seccions 2, 3, 4, 5 i 32. Per primera vegada en molts d'anys la (...) a les partides de crèdit ampliable en 5. D'altra banda es modifiquen les quanties que delimiten la competència dels òrgans corresponents per l'autorització de les despeses que passa a ser dels consellers, sense perjudici de sol·licitar autorització al Consell de Govern per a quantitats superiors a 500.000 euros. Al contrari, en el cas de l'ib-salut allà on la conselleria tenia disposició il·limitada, passa a haver de sol·licitar autorització al Consell de Govern per a quantitats superiors a 2 milions d'euros. Pel que fa als avals previstos per a empreses públiques cal ressaltar a l'IBASAN 37 milions d'euros, Serveis Ferroviaris 54 milions d'euros, l'IBAEN 31 milions d'euros, infraestructures portuàries 6 milions d'euros i es deixa una partida de 50 milions d'euros per als denominats avals innominats.

Senyores i senyors diputats, si parlem d'un projecte de llei de pressuposts convé començar pels fonaments i un pressupost de dèficit zero són els ingressos. El total d'ingressos pressupostats és d'1.859.185,680 euros i la classificació econòmica d'aquests ingressos és la següent: impostos directes 271 milions d'euros que representa el 14,58% del total. Impostos indirectes 1.399 milions d'euros que representen el 75,29% del total. La resta d'ingressos sumen 104 milions d'euros. Cal destacar la recaptació per l'IRPF que representen 378 milions d'euros, dels ingressos del denominat capítol 2 a l'impost de transmissions calculam 180 milions d'euros, IVA 190 milions d'euros, tabac 110 milions d'euros i hidrocarburs 114 milions d'euros. L'estructura del finançament autonòmic és la següent: el rendiment de tributs cedits representen el 20,53%, rendiment de tributs propis un 2,05%, finançament autonòmic el 70,38%, la resta representa el 7%. Per tant, els ingressos previstos es basen en el finançament autonòmic i en els tributs cedits.

Passam ara a analitzar les grans línies de la despesa autonòmica. La despesa de personal puja a 419 milions d'euros, el que representa un increment respecte al 2003 d'un 5%. Aquest increment de la despesa es concentra en la Consellera d'Educació i sense aquest increment aquesta despesa baixaria en conjunt uns 10 milions d'euros. La política d'austeritat del Govern condueix a cobrir el mínim de places necessàries per al bon funcionament de l'Administració, així com desdotar de crèdit les que no hi ha necessitat de cobrir. Les despeses en béns corrents i serveis pressupostada és de 54 milions d'euros, un 21% menys que l'any anterior, aquesta baixada es deguda a dues raons. Primera, la congelació de la partida en ares a la citada política d'austeritat esmentada en despesa corrent pel Govern. Segona que el traspàs de la major part de les funcions de l'IBAS al Consell Insular de Mallorca fa que es traslladin més de 19 milions d'euros del capítol 2 al capítol 4. L'import de la despesa financera, els interessos del deute contret, puja a 37 milions d'euros i representa un 1,99% del pressupost total. S'ha previst un 3,43% més que el 2003, en previsió de possibles pujades del tipus d'interès. Dins aquest capítol el proper any es planteja la conveniència d'estudiar un refinançament de la deute a llarg termini i analitzar els percentatges entre deute a interès fix i interès variable.

Per transferències corrents tenim un pressupost de 915 milions d'euros, aquest capítol puja un 5,23% respecte l'any 2003. Els increments més destacats en aquest capítol es donen a les següents conselleries: Obres Públiques; Presidència i Esports; Comerç, Indústria i Energia; ens territorials, cal recordar les transferències als consells insulars i l'increment per la transferència de l'IBAS. El conjunt de la despesa de les operacions corrents és de 1.426 milions d'euros, un 3,81% més que l'any anterior. El percentatge dins del pressupost de les operacions corrents és pràcticament el mateix que l'any anterior, un 76,5% l'any 2003, un 76,7% l'any 2004. Hem frenat una tendència del Govern anterior d'incrementar les operacions corrents i hem aconseguit estabilitzar-les pràcticament ja el primer any. Quant a inversions reals el crèdit disponible és de 162 milions d'euros, podem dir que mantenim les xifres d'inversió, a pesar de la situació econòmica i financera trobada. Recordem, una economia frenada, una despesa compromesa de més de 175 milions d'euros, un lliscament pressupostari de més de 250 milions d'euros. Parlant clar, factures als calaixos per valor de 42.000 milions de pessetes.

Senyores i senyors diputats davant aquestes circumstàncies mantenir la inversió real és una mostra d'una gran voluntat política per incentivar el relleu econòmic i fomentar les inversions que aquesta comunitat necessita. Les principals inversions a realitzar es centren en les àrees de Medi Ambient; Treball; Educació i Cultura; Obres Públiques; Agricultura i Pesca. Les inversions en transferències de capital tenen un crèdit disponible de més de 259 milions d'euros, que representa un 3,19% més que l'any anterior. Una gran part de les subvencions per a inversions es destinen a empreses públiques com a una aposta clara cap a la creació de les infraestructures necessàries. Hem de destacar en aquest capítol les inversions a les conselleries de Medi Ambient; Turisme; Obres Públiques; Salut i Consum; Agricultura i Pesca; Comerç, Indústria i Energia. El conjunt dels capítols 6 i 7 s'incrementa en un percentatge similar a la inflació prevista per a l'any que ve. En actius financers hem presentat un crèdit de 430.000 euros per a ampliacions de capital pendents de (...) empreses. Significa un 87,5% menys que l'any anterior. La xifra absoluta d'amortització dels préstecs és de 10.243.000 euros, un 65,22% més que el 2003, producte de l'augment de l'endeutament realitzat pel Govern del pacte. En definitiva a operacions de capital destinarem 432 milions d'euros, 10 milions més que l'any anterior. Les operacions de capital creixen un 2,41% i representen el 23,3% del total del pressupost. Per tant, l'esforç en el control de la despesa corrent per mantenir el nivell inversor és un fet real i no virtual en el projecte de llei de pressuposts del 2004.

Senyores i senyors diputats, per seccions pressupostàries detallarem les actuacions preferents i les principals magnituds d'aquest projecte de llei que avui presentam. El Parlament, el Consell Consultiu i el Consell Econòmic i Social disposen d'uns crèdits de 13,5 milions d'euros per al desenvolupament de les seves tasques, 628.000 euros més que l'any anterior, un 4,8% d'increment. Aquest increment es concentra en el Parlament bàsicament i en els capítols 1 i 4. Destacar la posada en funcionament real de la Sindicatura de Comptes amb un pressupost de 2.200.000 euros i l'any 2003 recordar que va tenir

un pressupost inicial de 515.000 euros perquè era l'any de la posada en funcionament. La secció de Relacions Institucionals compta amb un pressupost de més de 20 milions d'euros, dels quals es dedicaran a inversió 7,5 milions. Els dos programes pressupostaris que destacaria és el cas d'una dotació inicial per a la Ràdio Televisió de les Illes Balears, per a la ràdio televisió autònoma de 3,5 milions d'euros i una inversió en l'edifici conegut com a sector naval que servirà per finalitzar les obres i l'equipament interior de l'edifici.

El principal motor de l'economia balear, el turisme, té un pressupost directe de 41,5 milions d'euros i he dit directe perquè la transversabilitat de les conselleries fa que actuacions dins d'altres seccions siguin complementàries a Turisme, especialment en les àrees de l'Esport i Medi Ambient. S'ha de recordar que l'any 99 teníem més de 10 milions de visitants, el 2002 baixa a 9 milions, a més el menor número de turistes ve acompanyat d'una caiguda de la despesa turística. En definitiva menys turistes i de menys poder adquisitiu, hem passat en 3 anys d'una despesa turística de 5.357 milions d'euros a una despesa de 4.600 milions d'euros aproximadament. Per tant, menys turistes i menys qualitat. Cal destacar en Turisme l'increment de la dotació per a la gestió ordinària, no per comprar edificis, en un 51%. L'augment més rellevant del pressupost correspon al capítol 7, relatiu a subvencions de capital, amb un increment que incideix especialment a l'àrea de la promoció turística, mostra de la clara aposta d'aquest Govern per la promoció per millorar la qualitat del turisme. Així l'IBATUR passa a tenir 13.189.000 euros, mentre que a l'any 2003 disposava de 7.983.000 euros. Per tant, 5 milions més que l'any anterior. L'àrea d'investigació i innovació que s'articula a través del CITTIB disposarà de més d'un milió d'euros. I finalment es durà a terme una inversió de 5 milions d'euros corresponents a les obres del Pla Mirall i es destinaran 2,3 milions d'euros per a les inversions del Pla d'excel·lència i accions d'embelliment de les zones turístiques. En definitiva es tractarà de cercar noves formes de promoció i publicitat que causin el major impacte a Europa per fer de Balears un destí turístic de tot l'any.

L'educació té el major pressupost de la seva història, un pressupost de 460 milions d'euros, un increment de més de 5%. Es dedicarà a inversió 24 milions d'euros. Cal destacar dins la Conselleria d'Educació la creació d'una empresa pública d'infraestructures de serveis que disposarà d'una dotació inicial de 19 milions d'euros per continuar amb la tasca de noves escoles i instituts. Un altre dels projectes a destacar són el programa Red.es i Espanya.es el qual pretenen dur les societats de la informació a les escoles. Es tracta de posar la idea d'internet a l'escola i l'escola dins de la societat de la informació. En el camp de la cultura cal destacar una inversió per a la dotació de mobiliari de la nova biblioteca pública de Palma ubicada a Ca'n Sales. Paral·lelament en el decurs de l'any 2004 es destinaran 2,3 milions d'euros per a la promoció de diferents programes i la Formació Professional, punt d'especial importància per la competitivitat empresarial i per la necessitat de potenciar aquest tipus de formació.

La innovació i la recerca és un pilar important per a la competitivitat dels agents socials de Balears i per afavorir la

diversificació econòmica a les Illes Balears. El total de la inversió de la Conselleria d'Economia, Hisenda i Innovació és de 15 milions d'euros, un 5,69% més que l'any anterior. Cal destacar els programes d'administració digital i millores del sistema de seguretat i control de la intranet del Govern a càrrec de la Direcció General de Tecnologia i Comunicacions. Es pretén donar un nou impuls al Pla de recerca i desenvolupament tecnològic de les Illes Balears i seguir amb el projecte Innoval 21, amb una inversió de 3 milions d'euros. I pensam començar un futur pla de recerca, desenvolupament i innovació conjunt, és a dir, fins ara hi havia un Pla de R+D i un Pla d'innovació. Creim que en el futur i com es fa a tot Europa, hem d'anar cercant un Pla R+D+I. Es continuarà amb les labors d'estadística i anàlisi de la conjuntura econòmica, gestió de fons europeus, finançament autonòmic, entre altres programes. Per desenvolupar-los la Direcció d'Economia compta amb 6 milions d'euros, dels quals 5 són per a inversions. Per Patrimoni hi ha un pressupost de 3.300.000 euros amb una inversió de 2.400.000 euros i entre les principals actuacions està l'elaboració, o acabar l'elaboració de l'inventari de béns immobles de la comunitat autònoma per una futura racionalització del patrimoni de la comunitat autònoma. També farem la millora del portal del contribuent i continuarem prestant el servei de renta àgil que seran tasques que durà endavant l'àrea de tributs.

La política mediambiental de les Illes és vital per al desenvolupament sostenible i per garantir el futur econòmic i la qualitat de vida de les Illes Balears. Per aquest motiu la Conselleria de Medi Ambient disposarà de 90 milions d'euros. És la conselleria més inversora, té unes inversions que superen els 74 milions d'euros. En matèries de recursos hídrics destaquen les accions de millora dels torrents i de sanejament de l'aigua amb 1.780.000 euros, quasi un 140% d'increment en relació a l'any passat per netejar torrents i conservació de la xarxa hidrològica. 37 milions d'euros es destinaran a l'IBASAN amb la finalitat de solucionar les deficiències de les depuradores que s'han produït en els darrers anys. Es finançaran obres complementàries a les dessaladores d'Alcúdia, Andratx, Ciutadella i Santa Eulàlia perquè puguin estar plenament operatives. Pel que fa a espais naturals trobam un pressupost de 2.600.000 euros per a la conservació d'espais naturals protegits, parcs, reserves, monuments naturals, a més de finques públiques i àrees recreatives de la comunitat. Hi haurà una segona convocatòria d'ajudes a propietaris de parcs naturals amb un pressupost d'1.200.000 euros. A la restauració de superfícies forestals hi dedicarem 1.700.000 euros i 400.000 euros més per a la millora de l'ordenació forestal de les finques públiques. Incrementar els recursos per a la prevenció i extinció d'incendis forestals, s'impulsarà el Pla director sectorial de residus perillosos i es donarà suport a particulars i institucions per al foment de l'ús de les energies renovables, amb un increment pressupostari del 30%. En el Servei d'Educació Ambiental destaca l'impuls i el suport que es dona al Fòrum d'Educació Ambiental. En la promoció a Fires i Congressos s'invertiran més de 600.000 euros per difondre les qualitats mediambientals de les nostres Illes.

Quant a la secció d'Interior, per primera vegada la conselleria encarregada de la Funció Pública té un pressupost

digne, un pressupost de 20 milions d'euros i que significa valor doblat respecte a l'any anterior i dedicarà 15 milions d'euros a inversió. Destacarem dins la secció d'Interior la creació de l'Escola Balear d'Administració Pública per millorar la formació dels funcionaris de la comunitat autònoma. La nova Direcció d'Emergències comptarà amb un pressupost de més 5 milions d'euros. I la policia turística, que entrarà en funcionament el proper estiu, té un pressupost d'1.200.000 euros. Aquesta policia turística serà seleccionada i formada precisament a través de la nova Escola Balear d'Administració Pública. Comptarem amb més de 100 policies durant l'any 2004, amb la millora de la seguretat que ha de dur. S'incrementarà la qualitat del servei policial que reben els turistes i residents a les zones turístiques, en definitiva a totes les Balears. La conselleria durà a terme la gestió del fons de cooperació municipal. La dotació d'aquest fons que es va mantenir congelada l'any 2003 s'incrementa ara amb 600.000 euros, fins arribar als 6,6 milions d'euros, un 10% més que l'any 2003. Haurà un pla d'ajudes als ajuntaments per a dotació d'infraestructures i vehicles per a les seves policies locals.

Les infraestructures públiques són una prioritat del Govern, a pesar que en molts de casos la Conselleria d'Obres Públiques gestionarà, però no finançarà aquestes obres. Disposa d'un pressupost superior als 66 milions d'euros i dedicarà 44 milions d'euros a inversió. Aquesta inversió es destinarà a la Direcció General d'Arquitectura i Habitatge, que disposarà pràcticament de 10 milions d'euros per desenvolupar la seva tasca. Per primera vegada la partida d'habitatge serà ampliable, ja que es pensa realitzar un pla autonòmic de l'habitatge, en aquest moment s'està consensuant amb el col·legis d'Arquitectes, d'Aparelladors, agents de la propietat immobiliària, distints professionals del sector perquè l'any 2004 tenguem un pla consensuat per la societat civil. El tema d'ordenació del territori disposa de més de 10 milions d'euros i el pressupost de la Direcció General de Ports, que ha passat de Medi Ambient a la Conselleria d'Obres Públiques serà de 5.441.000 euros. Anunciar que es pensa presentar en aquest Parlament a principis del 2004 una futura llei de ports, conjuntament en la pràctica en funcionament d'aquesta societat d'infraestructures portuàries. Des de la conselleria es recuperarà el conveni de carreteres perdut pel Govern anterior i activarem les carreteres de la ronda sud de Ciutadella, la variant d'Inca, el segon cinturó de Palma, la segona fase d'accés a la Universitat, prolongació de l'autopista d'Inca fins a Sa Pobla, Eivissa-Sant Josep, nou accés a l'Aeroport d'Eivissa. En definitiva, totes les del conveni. Totes es financen a través del conveni de carreteres, per tant, només s'han d'abonar el valor de les expropiacions i la resta serà finançat per l'Estat. Cal destacar també que Serveis Ferroviaris compta amb el pressupost més alt de la seva història, 74 milions d'euros i per tant, es potencia el transport públic una vegada més. S'aposta pel tren sense detriment de les carreteres perquè el ciutadà faci ús de la seva llibertat.

A la Conselleria de Salut i Consum el ciutadà és l'eix de totes les actuacions polítiques i els professionals sanitaris l'instrument fonamental del nou model que es pretén implantar a totes les Balears. Hem de tenir en compte que aquí especialment, com a Educació, ens trobam davant una situació financera complicada, som realistes, una conjuntura sanitària

econòmicament molt difícil que obligarà a adoptar mesures amb la finalitat de garantir la suficiència financera i la sostenibilitat del sistema. Compta amb un pressupost de 696 milions d'euros, dels quals la conselleria en gestionarà 25,5 i el servei de l'ib-salut 670 milions. El total d'inversió supera els 34 milions d'euros, un increment de la inversió respecte l'any 2003 d'un 19,9%. Destacaria el programa del Pla de salut, un pla de temes d'obesitat infantil, anorèxia, bulímia. El tema de drogues que comptarà amb un pressupost d'1.768.000 euros, amb una fundació d'ajuda als toxicòmans i la Llei de drogues. El tema de la defensa del pacient que tindrà ja un pressupost de 150.000 euros, subvencions a institucions sense ànim de lucre, la campanya de vacunacions, etcètera. Els projectes més importants de l'ib-salut comencen per un Pla d'humanització, molt necessari a la sanitat pública, però haurà inversions hospitalaris i aquí sí que estan als pressuposts, no com l'any passat de 25,6 milions d'euros per al projecte del nou Son Dureta, inici de les obres de l'Hospital d'Inca, Hospital de Formentera, obres del nou Hospital de Menorca, reforma de Ca'n Misses, reforma de Canal Salat, centres de salut. L'Hospital de Son Dureta té un pressupost de 182 milions d'euros, l'àrea de Mallorca d'Atenció Primària 71 milions d'euros, l'àrea d'Atenció Primària de Menorca 39 milions d'euros, l'àrea d'Eivissa i Formentera 50,4 milions d'euros. La Fundació de Son Llätzer compta amb 71 milions d'euros i l'Hospital de Manacor amb 36,6 milions d'euros. Evidentment també hi ha partides pels temes de salut mental, com és el centre de rehabilitació laboral i la Unitat Infantil i Juvenil. En definitiva la conselleria sap que té els recursos insuficients per desenvolupar la seva tasca i per tant, és necessari millorar el finançament de la sanitat, però en primer lloc s'ha de gestionar millor, com s'ha demostrat en el cas de les llistes d'espera per a operacions quirúrgiques que amb un parell de mesos ja s'ha reduït considerablement. I des de la Conselleria d'Hisenda som conscients que totes les possibilitats pressupostàries que ens queden lliures han de ser pels temes sanitaris i salut.

El foment de l'ocupació i la millora de la qualitat de l'ocupació existent, així com la reducció de la sinistralitat laboral la Conselleria de Treball i Formació compta amb 43 milions d'euros, dels quals dedicarà 20.600.000 euros a inversió. Destacaria de la Conselleria de Treball els 6 programes amb les següents partides pressupostàries. Un Pla d'ocupació i inserció laboral 4,5 milions, que conté programes per ajudes a la contractació de minusvàlids en el mercat de treball per a ajuts a l'economia social, gestió de les relacions laborals, diàlegs socials amb els agents socials mitjançant els òrgans consultius. La mesa de diàleg social serà la forma permanent de relació amb patronals i sindicats. El TAMIB també compta amb un pressupost de 600.000 euros; el Pla de salut laboral més d'1.188.000 euros; el pla integral de formació per a l'ocupació conegut com a Pla Enllaç 20 milions d'euros; el pla integral de formació per a l'ocupació conegut com a Pla FIB 9,5 milions d'euros; EQUAL, 1.100.000 euros.

La Conselleria de Treball té adscrit el SOIB, amb un pressupost de 25.414.000 euros, un 12,3% més que el 2003. Aquests recursos es dedicaran al foment i a la gestió de l'ocupació amb la finalitat de reduir l'atur i caminar cap a una major ocupació. Es planteja un nou model de gestió creant una

nova estructura organitzativa passant d'un model passiu a un model actiu.

La preocupació pel sector agrari, ramader i pesquer de les Illes Balears ha conduït a un pressupost de més de 61 milions d'euros. D'aquest pressupost 46 milions d'euros es dedicaran a inversions. Per programes pressupostaris destacariem que per a agricultura la direcció general compta amb un pressupost de 33 milions d'euros per a les actuacions i subvencions previstes, ja que ascendeixen a 6,8 milions d'euros. Per millorar l'agilitat i l'eficàcia de les ajudes traslladam part d'aquestes ajudes també a les empreses públiques. El món del desenvolupament rural tindrà un pressupost de 17 milions d'euros; el pla de regadiu, compres de terrenys i execucions d'obres per més de 8 milions d'euros dins un conveni amb el Ministeri d'Agricultura. Es preveu una partida de 6 milions d'euros per al pla de desenvolupament de les zones rurals. Es contempla el canvi de la política agrària comunitària, la coneguda com a PAC, que al llarg de l'any 2004 afectarà com a mínim els següents sectors: fruits secs, plans operatius d'organitzacions de productes de fruita i hortalisses, i associació de productors de patata. La Direcció General de Pesca gestionarà l'any 2004 un pressupost de 4,9 milions d'euros que es destinaran a la millora del sector, especialment a la millora de la flota pesquera i a la comercialització dels seus productes. Es dedicaran 3 milions per a incorporacions de joves agricultors i altres inversions del sector agrícola. Com a mostra de la situació heretada cal destacar que els anualitats corresponents a l'any 2004 de la despesa plurianual puguen a un poc més de 17 milions d'euros.

El foment de la indústria i el suport al comerç han conduït al fet que la Conselleria de Comerç, Indústria i Energia compti amb 32 milions d'euros, dels quals 21 milions seran per a inversió. Per a la promoció industrial hi ha un pressupost de 14,5 milions d'euros, que durà a terme els següents programes: ajudes a la modernització i diversificació de les indústries, plans sectorials d'actuació, programa d'internacionalització i promoció. El món del comerç disposarà de 9.300.000 euros amb distints programes que es posaran a l'abast dels comerciants, i especialment dels comerciants; consistirà en modernitzar comerços, impuls d'infraestructures, innovació i qualitat, formació i foment de l'artesania. La Direcció General d'Indústria i la Direcció General d'Energia completen les funcions de la conselleria, i he de recordar que assegurar el subministrament elèctric no ens costarà res amb els acords amb el Govern central per instal·lar el cable submarí i el gasoducte, que suposaran una inversió de 800 milions d'euros al llarg dels propers anys. També he de recordar la creació de l'Escola de Comerç; aquest govern és conscient que la formació és un element fonamental per garantir al supervivència a llarg termini de les PIME de les Balears.

El caire social del Govern es du a terme mitjançant la Conselleria de Presidència, que compta amb un pressupost de 38.578.000 euros, que representa un increment de l'11%. Els projectes més importants de la Conselleria de Presidència i Esports corresponents al pressupost del 2004 són: Un pla de guarderies, pla que va destinat a la conciliació de la vida laboral i familiar, en el qual també participen la Conselleria de Treball i la Conselleria d'Educació. El pressupost d'aquest pla per a l'any 2004 és d'aproximadament 4 milions d'euros i tindrà

quatre línies bàsiques, que seran ajudes al manteniment de guarderies de corporacions locals i entitats sense ànim de lucre; construcció de guarderies a corporacions locals i guarderies laborals a associacions d'empreses, guarderies dins les empreses; gestió de les tres guarderies que tindrà la conselleria; ajuda directa a les famílies perquè puguin accedir a tot tipus de guarderies. El pressupost de l'Institut de la Dona per a l'any 2004 és de 3 milions d'euros, el que suposa un augment d'un 50,75% respecte al 2003; aquest increment va destinat bàsicament a dos programes: pla de guarderies amb l'ajuda directa a les famílies perquè puguin accedir a tot tipus de guarderies, i pla d'actuació urgent contra la violència de gènere. L'Institut Balear d'Affers Socials compta amb un increment del pressupost d'un 42% respecte al 2003, 7 milions d'euros més que l'any anterior; el programa que es veurà més beneficiat d'aquest augment serà el programa Ca vostra, amb un 30% d'increment. La Direcció General de Menors i Família s'encarregarà de la construcció del nou centre de menors; es destinaran 1,4 milions d'euros a les ajudes destinades a famílies, el que suposa un increment del 156%. La Direcció General d'Esports té un augment de les subvencions en un 24% i es compromet a reformar les pistes de tennis i la creació del nou camp de bàsquet en el polisportiu Prínceps d'Espanya, amb 1 milió d'euros de pressupost.

La comunitat autònoma compta amb una partida de serveis comuns per fer front a les partides pressupostàries que no són aplicades a seccions específiques. Aquesta partida és d'11.421.000 euros, i es concentra bàsicament a despeses corrents, on a les partides de telefonia fixa i mòbil són les més importants. Per a inversions es disposa de 6,5 milions d'euros que es dedicaran a la millora dels serveis informàtics.

Per donar compliment a la Llei 2/2002 es compta, per a transferències als consells insulars, amb un total de 127.603.000 euros, dels quals el 53% seran transferències per a despesa corrent i el 47% transferències per a capital. Aquesta secció puja un 23,5%, i un dels motius de l'increment és la transferència de competències socials al Consell Insular de Mallorca, provinent de l'extingit IBAS; per tant es tracta d'un increment justificat per donar compte a la Llei 2/2002. També complimentam la Llei d'acció social 9/1987, ja que es destinarà la quantitat de 112.517.000 euros, el 6,1% del pressupost, en matèries socials. Aquest govern torna a dedicar el 0,7% a cooperació, i incrementa la partida en 460.000 euros respecte a l'any anterior.

Quant a empreses públiques he de dir que el pressupost d'empreses públiques és de 327 milions d'euros, que representa un pressupost un 9,7% més que l'any anterior. El conjunt del capítol 6, d'inversions reals, és un 16,7% superior a l'any 2003 i representa una xifra de 212 milions d'euros. Si concretam els pressupostos de les entitats de dret públic per al 2004 trobam que el pressupost total és de 275 milions d'euros, amb unes inversions per valor de 187.474.000 euros. Volem ressaltar entre aquestes quantitats les més inversores, com és el cas de Serveis Ferroviaris de Mallorca, amb 54 milions d'euros; les inversions més importants es donaran en la millora de la seguretat d'aquest servei públic, per la qual cosa s'invertiran 31 milions d'euros i per a l'augment de la qualitat, com per

exemple (...) de vibracions en el traçat urbà i la rehabilitació de l'estació de Sant Joan. La inversió prevista en aquests casos és de 23 milions d'euros. L'IBASAN també contempla una xifra inversora important, 45 milions d'euros, amb els quals durà a terme projectes com el col·lector del Felanitx, la remodelació de l'EDAR de Cala d'Or, per a temes de vessaments, en definitiva es tracta de posar en condicions les depuradores de Balears que els darrers quatre anys han soferts un deteriorament important. Tampoc no puc deixar d'anomenar com una de les entitats de dret públic més inversores el 2004 l'IBAVI, amb 36,4 milions d'euros. Amb aquests doblers durà a terme promocions com és el cas de les de Son Gibert, Manuel Azaña, polígon de Llevant, Manacor, una altra a Artà, Eivissa i Menorca. L'IBAEN també és una entitat amb inversions importants, que assoleix la quantitat de 31 milions d'euros; d'entre aquestes destacaria les infraestructures hidràuliques complementaries de la recuperació de la zona humida del prat de Ses Monges, per 2,89 milions d'euros, o la reconstrucció del tram del mur en el torrent de Sant Miquel.

Si passam a parlar de les societats públiques veim que el pressupost arriba als 52.664.000 euros, amb una inversió de 25,5 milions d'euros. D'entre les societats més inversores trobam SEMILLA, amb 16,44 milions d'euros, que durà endavant iniciatives com l'adquisició de terrenys per a regadius per valor d'1,5 milions d'euros, realització d'obres també de regadiu per valor de quasi 2 milions d'euros, i s'invertiran 1.750.000 euros per a la promoció agrària i alimentària i 2 milions en beques i cursos de formació. La necessitat d'aquestes inversions du un endeutament a nivell d'empreses públiques de 189 milions d'euros.

Per illes podríem destacar inversions a les Illes Pitiüses que superen els 33 milions més les inversions que realitza l'ib-salut, tant a Formentera com a Can Misses en temes d'atenció primària; la conselleria més inversora a les Pitiüses continua coincidint amb les dades generals del pressupost, és a dir, és Medi Ambient; altres conselleries que contempen més inversió en aquestes illes són Obres Públiques 4,5 milions, Educació i Cultura 3 milions, i Salut i Consum, com hem dit i esmentat. A Menorca la inversió puja 26,5 milions d'euros més la inversió que realitzarà l'ib-salut a través de l'Hospital de Maó i els centres d'atenció primària; la conselleria més inversora és una altra vegada Medi Ambient, amb 15,5 milions d'euros; quant a la resta, ja per no allargar-me més, destacarem Obres Públiques, Habitatge i Transports i Agricultura, que contempla una inversió de 2 milions d'euros, o Educació amb 2 milions més; pel que fa a Salut i Consum hem de dir que l'àrea de salut de Menorca disposa de 39 milions d'euros. A Mallorca la inversió contemplada per al 2004 és de 169 milions d'euros, pràcticament, més les inversions de l'àrea de l'ib-salut. Cal dir en aquest pressupost que hi ha una part important no territorialitzada que supera els 60 milions d'euros, que evidentment es faran a Mallorca, a Menorca, a Eivissa i a Formentera.

Aquests pressupostos han de ser una eina més per recuperar l'estat de benestar econòmic i social dels habitants de Balears. Les previsions que treballam és que el 2004 tenguem

un creixement econòmic de l'1,5% i la recuperació de la senda de creixement vengui de la mà del sector serveis.

En definitiva voldria recalcar que aquests són els pressupostos del Govern, del govern del Partit Popular, i que tots els entrebancs que hem trobat per part del govern del pacte, despesa compromesa, despesa amagada, que han volgut condicionar les futures accions de govern quan els ciutadans ja els havien retirat la seva confiança, no ho han aconseguit, i en aquest sentit m'alegr d'aquestes esmenes a la totalitat que es presenten avui, perquè demostrin que hem fet la feina i hem donat un canvi a la política econòmica de les Illes Balears, per afrontar i passar a una política d'economia productiva. Aquest pressupost és un pressupost que aposta per la reactivació econòmica de la comunitat, que és el que marca les diferències entre els pressupostos d'aquests darrers quatre anys i el del 2004; assegura les inversions mediambientals i, en definitiva, compleix el programa del Partit Popular, que triaren la majoria dels ciutadans de les Illes.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Acabada la intervenció del Sr. Conseller es passa a debatre les esmenes a la totalitat de devolució. En primer lloc passam a la defensa de l'esmena a la totalitat presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds, RGE núm. 3342/03, per la qual cosa té la paraula el Sr. Miquel Rosselló.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Sr. President, senyores i senyors diputats, afrontam el debat d'uns pressupostos que, una vegada estudiats amb profunditat, la primera apreciació que es pot fer és que són uns pressupostos fets amb precipitació i amb una forta dosi d'improvisació. En el seu descàrrec tindríem que són els primers pressupostos de la legislatura i el calendari per a la seva confecció és prou estret, però hem de dir que són uns pressupostos poc creïbles. Estic convençut que els canvis entre aquests pressupostos i la seva execució a final d'any seran molts i de tot color.

Ens trobam davant un pressupost que creix en termes nominals respecte al del 2003 un 3,45%. Ara bé, si tenim en compte la previsió de creixement de l'IPC, que se situa en el 2,9%, això significa que el creixement en termes reals del pressupost és d'un 0,55%. Estam, per tant, davant un pressupost de clar estancament de la despesa real, és a dir, uns pressupostos que en termes reals pràcticament no creixen respecte als de l'any anterior. Si a més donessin per bones les previsions de creixement del producte interior brut d'un 1,5%, previsions que, tot s'ha de dir, a nosaltres ens semblen massa optimistes, els pressupostos del Govern de les Illes Balears redueixen el seu pes en el conjunt del producte interior brut de les Illes Balears en un 1%, i això quan el nostre pressupost ja és el més baix de l'Estat en proporció al seu producte interior brut. Tampoc no hauríem d'oblidar que les Illes és la comunitat

autònoma de tot l'Estat que té el pressupost més magre per habitant.

Però abans d'entrar de ple en l'anàlisi dels pressupostos del Govern de les Illes Balears, convé donar una mirada als pressupostos de l'Estat en allò que fa referència a les inversions que l'Estat pensa fer a les nostres illes. Es produeix una reducció d'aquestes inversions en relació a l'any passat d'un 9,7% quan el Partit Popular assegurava tot tipus de beneficis que ens vindrien de Madrid. Com quasi sempre la propaganda és una cosa i les realitats una altra, i el fet objectiu clar i irrefutable és que el primer any de govern del Partit Popular a les Illes les inversions de l'Estat respecte a Balears baixen un 9,7% en relació a l'any anterior, quan encara governava el pacte de progrés. Per cert, el Règim Especial de Balears ni tan sols l'esmenten els pressupostos de l'Estat; haurem d'esperar al 2005 per començar a parlar d'aquest importantíssim tema per a les nostres illes, i tot això -no cal oblidar-ho- essent les Illes Balears la comunitat autònoma de tot l'Estat que més aporta al fons de suficiència.

Però tornem als pressupostos de la nostra comunitat i comencem a parlar dels capítols d'ingressos. La primera cosa que podem constatar és que el conjunt dels recursos externs via transferències no arriben a representar el 5% del total del pressupost. Per al 2004 el creixement amb l'any anterior és tot just de l'1,29%; això significa que en termes reals, és a dir, deduint l'increment de l'índex de preus al consum, els ingressos externs es redueixen. Però allò que realment ens sorprèn és que els ingressos provinents de l'Estat es redueixen un 9,2%, i només un creixement dels ingressos europeus compensa parcialment la caiguda.

Per tant, si hem constatat abans que el Règim Especial de Balears no serà per a enguany, que les inversions de l'Estat per al 2004 baixen un 9,7% en relació amb l'any anterior, i que els recursos provinents de l'Estat als nostres pressupostos també decreixen un 9,2% en relació amb el 2003, podem deduir que la preocupació del Govern de Madrid per les nostres illes torna assemblar-se a la d'èpoques anteriors: un cop desaparegut el molest govern de progrés, per al Govern del Partit Popular de Madrid les Illes tornen ser tan sols el 2,5% de l'electorat de tot l'Estat; en definitiva, una vegada que les xifres posen la propaganda al seu lloc, el fet és que tornam a pintar ben poc en el conjunt de l'Estat, i que si les promeses no comencen a convertir-se en realitat poc podem esperar del Govern de Madrid, almanco haurem de continuar essent escèptics.

Però continuem analitzant els ingressos que es consignen als pressupostos. Les partides d'ingressos demostren una important expansió dels impostos directes, més d'un 14,3%, de la mà del creixement de l'IRPF -aquest impost creix ni més ni manco que un 20%- i de l'impost sobre el capital, que s'incrementa un 1,86%. En els impostos indirectes la principal font de creixement prové de la recaptació de l'IVA, que suposa un 5,6% d'increment, i els impostos de transmissions, que suposen un creixement del 7,9%. En el seu conjunt els impostos indirectes creixen un 6,8%.

Permetin-me en primer lloc que expressi el meu escepticisme en els seus càlculs. És molt difícil d'entendre com es pot produir un increment del 20% de l'IRPF, a no ser que formi part d'una operació de maquillatge pressupostari. Si han fet els càlculs com a l'hora de consignar la quantitat de recaptació de sancions en temes de relacions laborals a la Conselleria de Treball i Formació, que quasi dupliquen la quantitat quan la tendència és a decreïxer, no m'estranya que parlin d'un increment del 20% de l'IRPF i es quedin tan tranquils. D'alguna manera han de dissimular la desaparició de l'ecotaxa. Per una altra part el creixement dels capítols que fan referència als impostos, tant directes com indirectes, una vegada eliminada l'ecotaxa allò que deixa al descobert és que paguen més els ciutadans i les ciutadanes de les nostres illes perquè deixen de pagar els de fora. En conclusió, arriben menys doblers de Madrid, deixen de pagar els turistes i els nostres ciutadans i ciutadanes paguen més.

Si entrem en les despeses, com ja s'ha comentat abans, el creixement real de la despesa és del 0,6%; el creixement nominal seria d'un 3,48%. Estam davant, doncs, d'un clar estancament de la despesa real, un pressupost de contenció que res té a veure amb les necessitats de la nostra societat. El creixement nominal de les inversions reals és de tan sols un 0,73%, la qual cosa vol dir que en realitat aquestes es redueixen. Tot això contrasta amb l'allau de promeses que han deixat anar aquests mesos: el nou hospital de Son Dureta, l'adequació de l'Hospital Militar, nous centres de salut a Menorca i el tercer a Eivissa, tres quiròfans més per a aguts, l'Hospital de Formentera, un nou centre de menors, el centre Joan Crespi, comprar Costa Nord, finançar un equip ciclista i un llarg etcètera. Probablement se'ls va apujar la victòria al cap i tot varen ser promeses, però quan arriba l'hora de la veritat, l'hora de les xifres i els pressupostos, ja és una altra cosa; solament queda continuar fent promeses i dir que tot s'arreglarà via convenis amb Madrid, però vostès comprendran que cada cop ens costi més acceptar promeses abans de veure les realitats.

Però continuem amb les despeses, i si descomptem la Sindicatura de Comptes, que creix espectacularment en relació a l'any passat, ja que pràcticament serà enguany que regularitzarà el seu funcionament, com ha dit abans el conseller, els creixements més significatius es produeixen a comunicació institucional, dins la Vicepresidència, a determinats programes de la Conselleria d'Interior i a Esports.

El creixement a comunicació institucional és desmesurat, pràcticament es multiplica per quatre la despesa en aquest concepte; òbviament dins aquest apartat va la televisió autonòmica, que consideram important, al marge d'altres consideracions sobre la mateixa, que ja tindrem ocasió de parlar-ne en el futur, però a pesar de tot no consideram adequada la quantitat que s'assigna per massa important. De totes maneres és significatiu que mentre altres projectes que ens han promès durant aquests mesos que eren sense assignació, la televisió sí que té partida clara i definida; està clar que vostès, amb les coses de menjar, no hi juguen.

La Conselleria d'Interior, que és la que més creix de tot el Govern, un 99% -no de bades està regida pel secretari general

del Partit Popular-, dedica una partida important a la policia turística, que no és cap secret que nosaltres no consideram important. Mentre la seguretat i l'ordre públic siguin competència de l'Estat és aquest que ha de cobrir les necessitats que aquesta comporta, però la realitat és una altra: el Govern central continua sense cobrir les places de Policia Nacional i Guàrdia Civil vacants, i baixa la despesa d'aquest concepte en els pressupostos de l'Estat; per tant pensam que no és feina dels nostres pressupostos cobrir deficiències de Madrid, no en faltaria d'altra. Volem lamentar també que la important despesa que es fa en protecció civil i en l'Escola de funció pública es faci amb projectes d'inversió, facilitant per tant la contractació externa i no generant serveis propis de la comunitat autònoma.

La pujada a Esports fa referència fonamentalment a inversions al polisportiu Prínceps d'Espanya, com ha dit el conseller, mentre s'elimina el programa de tecnificació esportiva i es destinen més despeses a la Fundació Illesport; no deixa de ser contradictori si tenim en compte que les competències d'esport del Govern són d'esport d'elit, mentre que els esports de base corresponen als consells insulars i als ajuntaments.

En els altres conceptes, en el millor dels casos són uns pressupostos clarament de contenció, com dèiem abans, quan no retrocedeixen explícitament. La lleugera baixada de la transferència al Consell Econòmic i Social no ens pareixeria especialment greu si no anés acompanyada d'una marcada subvaloració d'aquest organisme de participació per part del Govern des dels seus inicis, tant a l'hora de requerir els seus informes abans de prendre decisions, que així ho requereix la normativa vigent, com a l'hora de promoure canvis dels seus membres de forma poc democràtica i respectuosa.

L'espectacular baixada de la Conselleria de Turisme, pràcticament un 30%, posa al descobert la demagògia utilitzada pel Govern aquests mesos, quan es referien a les polítiques turístiques anteriors i a les seves. Una baixada d'aquesta envergadura no té cap tipus de justificació es miri per on es miri. Han eliminat l'ecotaxa, que vostès consideraven nefasta, bé, però han deixat la nostra comunitat autònoma amb una font d'ingressos manco, i això quan parlam d'uns pressupostos tan minsos que tothom accepta que és absolutament imprescindible que creixin, quan Balears té el sector públic més magre de tot l'Estat, el percentatge per habitant més baix de tot l'Estat; si volen llevar l'ecotaxa, llevin-la, però no deixin la nostra comunitat amb manco capacitat de despesa. I no ens tornin a dir que Madrid cobrirà aquesta baixada amb plans d'excel·lència, o amb promoció, o amb el concepte que vulguin; comprendran que cada cop que surt un forat no podem apel·lar a Madrid i a més pretendre ser creïbles.

Sr. Conseller, li he d'admetre que no puc entendre com l'any que patim una pana elèctrica sense precedents i que el tema està a l'ordre del dia pels incidents de Nova York i d'Itàlia, els nostres pressupostos d'enguany baixen un 25% en el capítol que fa referència a l'energia.

A la resta d'àrees del Govern els pressupostos són pràcticament de contenció, la qual cosa, com he dit ja abans, no

respon a les necessitats del moment. En Educació el creixement real no arriba al 3%, i després d'haver viscut un esforç pressupostari els anys anterior en creació de nous centres escolars, ens temem que tornem a etapes anteriors, on la inversió en centres educatius nous era molt mins. Lamentam profundament també l'espectacular baixada a la Direcció General de Cultura, d'un poc més d'un 18%, i molt especial de la Direcció General de Política Lingüística, que cau un 33,44%. Aquestes fredes dades demostren a les clares la importància que per al Partit Popular té la cultura i molt especialment el concepte que té del bilingüisme. Si el bilingüisme suposa l'equiparació de les dues llengües, és a dir, el mateix nivell de reconeixement del català i del castellà a la societat, requeriria un important esforç pressupostari per normalitzar l'ús de la llengua catalana, ja que és òbvia la seva discriminació encara a la nostra societat, però vostès quan parlen de bilingüisme allò que pretenen és donar prioritat a la llengua castellana i continuar marginant el català, com s'ha demostrat a l'ordre recent de la Conselleria d'Interior.

Després d'haver centrat bona part de la seva campanya electoral en el greu problema que segons vostès suposava l'atur a la nostra societat i l'absoluta prioritat que estaven disposats a dur endavant en la plena ocupació, els pressupostos de la Conselleria de Treball pràcticament es mantenen igual que l'any passat i en termes reals decreixen un 2,8%. A més l'aportació amb fons propis de la comunitat en polítiques d'ocupació es redueix en més de 8 punt percentuals. Una de dues: o era demagògia tot allò que varen dir sobre l'atur en la legislatura passada, o no són conseqüents amb les seves pròpies prioritats. Ens pareix especialment desafortunada la supressió del programa de suport a la Inspecció de Treball i la dràstica davallada de la despesa de salut laboral, que suposa un 45,6%, mentre la partida de publicitat i propaganda de la Secretaria General Tècnica d'aquesta conselleria puja un 559%, un 559%.

A Obres Públiques, Habitatge i Transport ens preocupa especialment la baixada de la despesa a l'IBAVI, que suposa una certa descapitalització d'aquest i s'adiu ben poc amb el fet que l'habitatge sigui una de les màximes preocupacions dels ciutadans i les ciutadanes de les Illes.

Respecte als pressupostos de Salut hem de dir que fonamentalment són poc creïbles, pugen molt poc en relació als de l'any passat; si deduïm la previsió del l'IPC més bé decreixen i són els pressupostos que més creixen proporcional de totes les comunitats autònomes de l'Estat. En relació a la política mediambiental -vaig acabant, Sr. President-, en relació a la política mediambiental i defensa del territori si algun dubte ens quedava després de veure les actuacions que ja duen fetes, basten aquests pressupostos de contenció per constatar el nou rumb involutiu que han pres.

També volia fer una breu referència a l'endeutament. Després d'escoltar durant anys les seves crítiques crispades sobre l'endeutament del govern progressista, vostès fan el mateix i incrementen aquest endeutament, i també utilitzen les empreses públiques per a aquest objectiu. Però a pesar de tot Esquerra Unida i Els Verds no els criticarem per això, nosaltres

pensem que encara té la nostra comunitat més capacitat d'endeutament; són moltes les comunitats autònomes d'arreu de l'Estat que estan més endeutades que nosaltres i sobretot pensem que les necessitats de la nostra societat són tantes que bé mereixen un més alt grau d'endeutament.

I per acabar pel que fa a la territorialització de les inversions el pressupost del 2004 significa una pèrdua important de detall i compromís. Després d'uns anys en què s'havia fet un esforç de territorialització ara el volum d'inversions sobre les quals no se sap inicialment a quina illa es produiran representa un 37,4% del total d'inversions. L'any passat les inversions no territorialitzades suposaven tan sols un 25%. O moltes inversions són projectes genèrics que no es poden concretar on es faran, o s'amaguen inversions indeterminades les que en realitat es faran a una determinada illa per no ferir susceptibilitats i així mantenir un fals equilibri. Esper que el fet que la illa on baixen més les inversions sigui Menorca no tenguí cap lectura perversa.

En definitiva, uns pressupostos improvisats i poc creïbles que responen a la lògica d'un govern conservador. Per totes aquestes raons demanam al Govern la retirada dels pressupostos presentats.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

En segon lloc, passam a la defensa de l'esmena a la totalitat, presentada pel Grup PSM-Entesa Nacionalista, registra d'entrada número 3163/03; per la qual cosa, té la paraula la Sra. Joana Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats, membres del Govern aquí presents. Sr. Conseller d'Hisenda, vós heu dit que presentàveu un pressupost realista. A aquesta diputada li pertoca defensar l'esmena a la totalitat que ha presentat el Grup del PSM-Entesa Nacionalista i, de fet, quan intentàvem mirar què podíem dir amb quinze minuts, vàrem trobar una frase que ens bastaria, el que passa és que després la desenvoluparé, perquè sempre quedi millor a l'escrit que després queda, que hi hagi qualche cosa més, però crec que els pressupostos es poden retirar perquè són uns pressupostos virtuals. Vós ens heu presentat uns pressupostos virtuals i vós heu sabeu ben cert, ho sabeu tan cert com nosaltres, que aquests pressupostos del 2004 no són reals. Tota la documentació que heu elaborat, evidentment és un tràmit, l'heu de fer, però ningú que se'ls hagi mirat amb una mica de consciència els pot trobar creïbles, ningú pot creure que siguin uns pressupostos de contenció, que qualche conseller ha dit.

Al capítol d'ingressos jo li posaré una sèrie d'exemples. Crida bastant l'atenció aquesta previsió que feis sobre la recaptació de l'Impost de la Renda de les Persones Físiques, heu previst ingressar un 20% més d'ingressos de l'IRPF el 2004, és un bon increment un 20% sobre la Renda de les Persones Físiques, sobre el treball. Però aquí hi ha d'haver dues

interpretacions, perquè els impostos que pagarem el 2004 són sobre la feina que haurem fet el 2003, que encara no ha acabat, si o no?; hi ha hagut mig any d'una crisi ben forta. El Partit Popular ha anat dient per tot que hi havia crisi, per tant aquest increment del 20% només pot tenir dues interpretacions, Sr. Conseller: o que són uns pressuposts totalment voluntaristes, que inflen les partides amb una previsió a l'alça per poder quadrar; o be que l'economia d'aquestes Illes no està tan malament com ha predicat aquests darrers quatre anys el Partit Popular. No és possible que els treballadors paguin més d'una cosa que hauran cobrat menys; si ells han cobrat menys de la seva feina, com els podran més a vostès? Per tant, aquí crec que hauríem de tenir les coses una miqueta més aclarides. Per tant, anem aquí: o ens han enganyat, quan deien que hi havia crisi, que ho han predicat per tot, per tot el món i part de l'estranger, que varen anar a predicar que hi havia crisi en aquestes illes, o bé han fet els pressuposts malament.

Respecte de les despeses, evidentment amb les despeses sí que no hi ha discussió en què els pressuposts no estan ben fets i que són insuficients i que són virtuals. Per poder mantenir un bon nivell de serveis públics i respondre les necessitats dels ciutadans d'aquestes illes dignament no hi ha suficient pressupost. El pressupost d'algunes conselleries són molt virtuals, i vós ho sabeu, i els consellers d'aquestes conselleries també. La Conselleria d'Educació, la Conselleria de Salut, conjuntament, representen més de la meitat del pressupost, el 60% del pressupost, molt bé. Nosaltres sabem, i vostès també ho saben, que la previsió de despesa que han fet és insuficient fins i tot per pagar el personal, vostès ho saben i nosaltres també ho sabem, no basta, a Educació i a Sanitat no basta ni per pagar el personal. I no parlem ja dels nous hospitals, dels nous centres de salut, que no hi són dins el pressupost. Per tant, nosaltres, en certa manera ho entenem que no hagin posat més doblers, perquè el Partit Popular va fer molta campanya dient que les transferències d'educació venien molt ben dotades, que hi havia prou doblers que venien de Madrid; que la Conselleria de Salut va venir molt ben dotada i que els doblers bastaven, i clar, a l'hora de fer els comptes, que se'n deuen haver adonat que realment no basten, se'ls fa difícil dir que en necessiten més; per tant, damunt els papers ho han de contenir i d'altra banda dins el calaix tampoc n'hi ha de doblers, la contenció és realment obligada.

Després, del deute. Vostès havien criticat sempre molt de deute, molt de deute. Un pressupost de contenció, fan un pressupost de contenció, volen complir la Llei d'estabilitat pressupostària, no hi haurà increment de deute públic, tot això estaria bé si realment fos així, perquè tendríem una comunitat que podria ser exemple per a les altres comunitats, i vendrien els ministres, ministrables i presidenciables a fer-se una foto amb un president d'una comunitat que no s'endeuta. Però no és ver que no hi hagi contenció amb aquest deute, perquè les empreses públiques, no són públiques, no venen en el seu pressupost dins el pressupost total? Per tant, sí que n'hi ha de deute i molt. El deute de les empreses públiques: l'IBASAN, 37 milions; Serveis Ferroviaris de Mallorca, 54; IBAEN, 31 milions; SEMILLA, 15 milions, és a dir, tot això és endeutament. Per tant, incrementaran el deute, però, així i tot, amb previsions inflades de pressuposts i amb increment de deute, no bastarà

per poder dur a terme les vostres, les nostres ja ni somiar-ho, les vostres previsions de despesa.

En temes de contenció pressupostària, a totes les conselleries en general es fa una contenció molt grossa de capítol 2, despesa ordinària; es fa una contenció molt grossa en personal, però en canvi, a les empreses públiques, el personal puja un 18% de mitjana. No passa a la Conselleria d'Educació això, no passa al SERBASA, a les empreses públiques...

(S'escolta una veu de fons)

(Remor de veus)

... sí, però no és un tant, no hi ha un 18% d'increment a personal, hi ha un 3 i busques per cent que, si li descompta el 2% del fons de contingència, queda un increment bastant ridícul, ni per pagar les puges, Sr. Conseller. Per tant, li posaré un parell d'exemples d'aquestes empreses públiques, perquè me com a preocupa i tot que qualche conseller, el Sr. Font, ara no hi és justament, el Sr. Font no sé si trobarà prou gent de sa Pobra per col·locar a les empreses públiques.

(Algunes rialles)

L'IBANAT, l'increment de personal de l'IBANAT és un 37%; a l'IBASAN, un 29%; a l'IBAEN, l'Institut Balear de l'Aigua i de l'Energia, un 27,28%; el SITIBSA, un 54% d'increment de personal. I per als metges, per als pediatres, per al professorat de suport? No hi és aquest increment, Sr. Conseller, només a les empreses públiques.

Per tant, tenen uns pressuposts que han inflat els ingressos, no disposen de recursos prescindibles i pressuposten una despesa insuficient, realment és insuficient, vostè ho sap que al final hi haurà dèficit. Nosaltres li calculam que tindrà com a mínim uns 150 milions d'euros de dèficit, només en educació i salut, i no bastaran.

Per tant, tot això què posa de manifest? Que el finançament d'aquestes illes és totalment insuficient; les transferències en educació suposen un dèficit anual d'uns 120 milions d'euros; les transferències de salut no eren tan bones com va voler demostrar el Partit Popular, sinó que al segon any de tenir les competències ja tenim un dèficit molt gros, i no tenim doblers per fer els hospitals, no hi ha doblers per a inversions. I que el nou sistema de finançament que ens va endossar el Partit Popular era injust, perquè es va retallar en 180 milions d'euros la quantitat que ens corresponia segons l'actual població d'aquestes illes.

Per tant, el Partit Popular ens ha hipotecat les Illes Balears, però, a més, a sobre, no en teníem prou, cream serveis que són competència de l'Estat, com la policia turística. Ara, per què hem de pagar la policia turística, la competència no és de Madrid? Doncs, que ho paguin.

Contribuim a les arques estatals amb més de 1.550 milions d'euros, no rebem tot el que ens toca per fer front als nostres serveis públics i n'hem de crear de nous. No entenem, per

exemple, aquest per què de la creació de la policia turística. La nostra aportacioneta a l'Estat és quasi equivalent als pressuposts totals d'aquesta comunitat, la neta, quan ja s'han descomptat tot el que es gasta. Per tant, només que disposéssim de la meitat del que és nostre, descomptant aquests serveis que l'Estat ja ens ha donat, dobrariem els pressuposts que avui ens presentau. Però, desgraciadament, això no és així. Per tant, tenim uns pressuposts amb un deficitari, que no resoldrà els problemes dels habitants d'aquestes illes ni millorarà la seva qualitat de vida.

Algú ha dit dins aquesta cambra, i ho hem sentit a altres bandes, que aquesta havia de ser la legislatura de les solucions, ho hem sentit moltes vegades; el nostre grup la definiria com la legislatura de l'esperança, l'esperança com allò de la legislatura que haurem d'esperar, l'esperem que, sentirem ciutadans que diuen: esperem que qualche dia ens facin el Son Dureta; esperem que qualche dia es faci l'Hospital de Formentera; esperem que qualche dia ens construeixin el centre de salut que ens han promès; esperem que continuïn les millores en els serveis ferroviaris; esperem que continuïn les polítiques de suport al transport públic per carretera; esperem que s'arribi a un model sostenible i compatible amb la qualitat de vida d'aquests ciutadans; esperem que se segueixi invertint en un sistema educatiu de qualitat per a tothom, integrador i compensador de desigualtats; esperem que la cultura d'aquestes illes es torni a escriure amb lletres majúscules. En definitiva, esperem que ens tornin els nostres doblers, esperem i esperarem i els ciutadans hauran d'esperar, perquè amb aquest pressupost que vós ens heu presentat poca cosa podem fer.

Ara que també, per ventura aquesta legislatura podria ser la legislatura dels miracles, perquè ja n'han passats uns quants de miracles, des que a principis de juliol hi va haver tot el govern creat pràcticament, tot l'organigrama arreglat, han passat tota una sèrie de miracles: ha desaparegut el fracàs escolar, ara no hi ha fracàs escolar; han passat quatre anys sentint el Partit Popular parlant de fracàs escolar i ells agafen la competència, just han començat les vacances i, abans d'arribar a Nadal, no hi ha fracàs escolar, no en parlen, i a sobre baixen les inversions que anaven, precisament, les partides que anaven precisament a atendre la diversitat de l'alumnat, l'alumnat que podia tenir problemes. Innovació, menjadors escolars, atenció a la diversitat, ajudes per a formació de professorat, tot això se'n va per avall.

Un altre miracle: ja no hi ha crisi. Si hem de pagar un 20% més d'IRPF no n'hi deu haver de crisi! Clar, si no hi ha crisi poden baixar les partides destinades a incentivar empreses, perquè els pressuposts d'aquestes partides destinades a donar suport a les empreses i als plans de dinamització comercial han baixat; baixen els museus.

Però, el miracle més gros de tots és el bilingüisme. En aquest moment no hi ha cap habitant en aquestes illes que no sigui bilingüe, perquè, si no, no s'entendria que un partit que defensa el bilingüisme, que tothom entén que el bilingüisme és una igualtat de dues llengües, almanco a nivell personal, llavors ja, voluntàriament triarà la que vulgui, però que se sàpiguen, no s'entén que s'abaixin les partides. Per tant, oh miracles.

Estam davant un pressupost virtual, que infla els ingressos, que no aporta solucions, s'incrementa el deute a través de les empreses públiques i que qualche membre del govern ha definit com a un pressupost de contenció. Jo el definiria com a un pressupost de contingència, aquesta paraula ens hauria de quedar molt clara als membres d'aquesta cambra, ja ho heu dit vós, Sr. Conseller, que una de les novetats d'aquest pressupost era la creació del fons de contingència. I és ver que és una novetat i una bona novetat: resulta que amb aquest article 14 que, en principi, així, és allà com a molt tranquil, cream un fons amb un 2% per si hi ha imprevists; això vol dir que totes les conselleries, la d'Educació, la de Presidència, que té tots els temes de benestar social, la de Salut, totes, totes, han de dedicar un 2% del seu pressupost a aquest fons de contingència, que quedarà dins un calaix per si surt una necessitat. Però és ben curiós aquest fons de contingència, aquest article 14, perquè quan el llegeixes pareix com a normal i tot, però si tornes arrera ja tenia una paradeta posada aquest article dins l'article 5, i l'article 5 té un punt 3 bastant curiós - l'article 5 és el que fa referència a totes aquelles coses que són partides ampliables, que significa que ja preveiem que no ens bastaran els doblers i que els declaram ampliables, que n'hi haurem d'abocar més-, però aquest article 5, després de tota una lletania de les coses que són ampliables, pràcticament tots els temes referents a salut, a educació, a benestar social, a si surten tempestes i hi ha temporals i s'han de fer inversions, aquest punt 3 diu textualment: "Les ampliacions de crèdit que es tramitin d'acord amb el que disposen els punts anteriors d'aquest article no es podran finançar amb càrrec a les dotacions del fons de contingència d'execució pressupostària a què es refereix l'article 14".

A veure, si la salut, les vacunes, l'habitatge, les catàstrofes naturals, els serveis transferits als consells insulars, els concerts educatius, els concerts socials, les receptes mèdiques, aquí no hi pot haver imprevists. Jo no sé si tenen ja ben aclarit quin dia farà la tempesta enguany i si hi ha duros per pagar-ho, perquè això no es podrà pagar del 2% que ja els han pres abans, és perillós això, Sr. Conseller. Per tant, tendrem imprevists. De fet, ja ens n'ha sortit un d'imprevist, això serà una partida amagada dins un calaix que l'oposició no sabrem ni què es gasta, però de moment ja n'hem tengut un d'imprevist: l'equip ciclista. Bé, ara ja ho sabem, llevam doblers d'educació, de salut, de benestar social, d'habitatge, de transports i els guardarem per pagar els ciclistes; transports, encara miri, ens va bé i salut també perquè les bicicletes també és sa anar amb bicicleta.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Diputada, té un minut.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Sí, gràcies, Sr. President, ja acab. Per tant, estam davant uns pressuposts virtuals, amb despesa insuficient, ingressos no creïbles, que no contenen les inversions necessàries per dur a terme tot el que vostè ha dit, no el que jo voldria que fes, sinó el que vostè ha dit. Incrementen el dèficit i existeixen aquestes partides opaques, com el 2% del fons de contingència; o les

subvencions d'agricultura, que ara les donarà una empresa; qui controla que les subvencions estiguin ben dotades són els funcionaris, a través d'una empresa voldria que m'explicàs com pot ser que es donin aquestes subvencions. Baixen les partides destinades a fomentar el teixit empresarial; baixen els recursos destinats a salut laboral, a un moment en què hi ha un debat constant sobre accidents laborals vostès baixen les partides destinades a salut laboral. En temes socials ens parla de plans, el Pla de guarderies...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Mascaró, li don 30 segons més, per favor.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Gràcies. Per tant, Sr. Conseller, evidentment aquests són uns pressuposts amb pocs recursos, amb més deute, amb cap solució nova, les poques que aporten no són noves, no serviran per millorar la qualitat de vida dels ciutadans de la nostra comunitat i evidentment no recuperaran l'estat del benestar, sinó que el deterioraran.

Per això, nosaltres demanam que se'ls endugui.

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Finalment, es passa a la defensa de l'esmena a la totalitat, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, registre d'entrada número 3359/03. Té la paraula el Sr. Francesc Quetglas.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Crec que, com a qüestió prèvia, hauríem de centrar sobre què estam debatent, feim un debat de pressuposts i el pressupost és una estimació d'ingressos i intenció de despeses de l'administració per a l'annualitat que ve; els ingressos són, doncs, una estimació, les despeses són una obligació, són un constrenyiment disciplinari d'allò que el Govern ha de fer i no ha de fer. Jo coincidisc amb els anteriors portaveus, posin-los el qualificatiu que vulguin, virtuals, falsejats, erràtics, inventats, però és el que són, perquè aquests pressuposts falsegen la pròpia essència pressupostària.

Jo insistiré, perquè s'hi ha d'insistir, perquè és un tema que és molt rellevant, el càlcul dels ingressos i sobretot dels ingressos directes per IRPF. Un 20% d'increment dels ingressos d'IRPF per a l'any que ve és absolutament increïble, i no cal ser un doctor en economia per saber i per apostar que els ingressos per IRPF a les Illes Balears l'any 2004 no pujaran el 20% respecte de l'any 2003, això és increïble. Contesta del conseller: ah, és la previsió que ens ha donat Madrid. I com que és la previsió que ens ha donat Madrid és intocada, és indiscutida, és indiscutible, no està sotmesa a judici crític,

Madrid ens dóna una maneta, per què li hem de discutir? Ja va bé així.

Però és que no són només els ingressos per IRPF que estan absolutament inflats, són els impostos indirectes, ja s'ha dit aquí, amb més d'un 7%; l'IVA, amb un (...), etcètera; no hi ha absolutament cap efecte de cost fiscal sobre les mesures de deduccions i reduccions que el Govern pren, és a dir, diu: no, rebaixarem l'Impost de Successions; efecte sobre la recaptació d'Impost de Successions, zero. És a dir, es rebaixen, teòricament, les recaptacions per Impost de Successions, perquè aquells que heretin un pis, etcètera, no hauran de pagar o hauran de baixar de manera molt important la seva base, però la recaptació continuarà sent la mateixa; on és que falsegen la veritat, en el pressupost o a les mesures suposadament importants per estimular l'accés a l'habitatge? A un dels dos llocs, perquè als dos llocs no pot ser.

Però no només abasta els ingressos el tema del falsejament, també les despeses. Les despeses tenen molts d'aspectes foscos, i el primer de tots, i ara acaba d'alludir-hi la Sra. Mascaró, és que dia 2 de gener el Sr. Conseller d'Hisenda agafarà el pressupost, el 2% de totes les partides, menys d'unes poquetes, 6.000 milions de pessetes, els posarà dins un calaix i se'n farà d'aquests 6.000 milions de pessetes una gestió absolutament obscura, que ningú se n'assabentarà i que l'oposició i el Parlament, per descomptat, ni veurem. I això es fa amb una molt pintoresca interpretació de la Llei d'estabilitat pressupostària, i dic molt pintoresca interpretació de la Llei d'estabilitat pressupostària, perquè vostè, i ho sap, Sr. Conseller, de la Llei d'estabilitat pressupostària agafa el que li convé, el fons de contingència, i oblida les obligacions que el fons de contingència té en relació amb quadres macroeconòmics financers a llarg termini, etcètera. Perquè una cosa està lligada amb l'altra, perquè al final tot ha de sumar zero, però amb el seu mecanisme no hi sumarà, o no hi ha cap garantia que hi sumi, per ser més exactes.

Els pressuposts, a més a més, tenen, van guanyant nivell de discrecionalitat i d'escassíssim control. Només per posar uns exemples, perquè lamentablement el tema no ens dóna per entrar en molts detalls, però, per exemple: Conselleria d'Obres Públiques, fins ara, i no solament a l'anterior govern, sinó a tots, hi havia una pressupostació a nivell de subprogrames, i ara ja no; és a dir, ara es pressuposta a nivell de programes, amb la qual cosa es mesclen conceptes absolutament dispars, de tal manera que no sabem quines són les intencions del Govern en relació d'una cosa amb l'altra. Un exemple, les partides dedicades a ajuts a l'accés a l'habitatge estan mesclades amb les partides, o són la mateixa partida, per ser més exactes, que aquelles dedicades a la protecció del patrimoni històric i artístic. Vostè creu raonable que un pressupost allà on hem d'esbrinar allò que són les intencions del Govern es mesclin aquestes o partides dedicades al transport públic amb partides dedicades a la infraestructura de carreteres, etcètera? És a dir, hi ha un element d'anar mesclant les coses, anar desagregant el nivell de la pròpia tècnica pressupostària i d'aquesta manera guanyar discrecionalitat i evitar coneixement i control per part de l'oposició i per tant per part dels ciutadans.

Hi ha aspectes de les compareixences dels consellers que són vertaderament pintoresques. El conseller d'Educació, per exemple, que no presenta el pressupost, no va venir a la Comissió de Pressuposts a presentar el pressupost, sinó que va presentar les esmenes del Partit Popular, diu: aquest pressupost, sí, bé, aquest pressupost no és creïble, està mal fet, és molt apressat, però hem presentat unes esmenes -i unes esmenes que Déu n'hi do-, i aleshores al final el pressupost quedarà així deçà. Això és la compareixença del conseller d'Educació, agafin el *Diari de Sessions* i el lleixin, a mi m'esgarrifa això; o sigui, ens venen a presentar un pressupost que ja d'entrada el consideren esmenable i esmenat i ens parlen d'una cosa de la qual nosaltres ni n'hem vist ni en sabem res, és a dir, d'un esmenat que presentarà el Partit Popular i que arreglaran la malifeta que ens presenten en el Parlament. Vostè creu que això és seriós, Sr. Conseller?

Una resposta recurrent dels consellers: sí, és veritat, aquestes partides no basten, no arribarem, però al llarg de l'exercici ja anirem incorporant, habitatge i tantes d'altres. Jo no he sentit cap conseller que digui: bé, a aquesta partida me sobra i per tant aquell ja podrà agafar pel que necessita i per a aquelles altres, a cap ni un; per tant, d'on treuran els doblers els consellers que diuen que aquestes partides ja s'ampliaran? Vostè ha vingut aquí i sabent que li donarien una bona crítica, molt fonamentada, al fet que els programes d'habitatge, tant d'inversió en habitatge de l'IBAVI com d'ajuts a l'accés a l'habitatge baixen, diu: bé, hem fet la partida ampliable. Molt bé, però fer la partida ampliable, això és gratis, però els doblers per ampliar la partida d'on sortiran? Perquè jo no he sentit cap conseller que digui: aquesta partida és una previsió una mica excessiva i si ens sobren ja n'hi donarem. Perquè, a més, Sr. Conseller, el que dèiem abans en relació amb el fons de contingència, vostè agafa un 2% més de partides que ja sabem que són insuficients, ara li deia la Sra. Mascaró, les partides de capítol 1, d'Educació i Sanitat, que no basten per pagar les nòmines; i a sobre les llevarà el 2%, i a sobre farem partides ampliables. On és això? És a dir, què significa tot aquest potipoti? Què significa tota aquesta virtualitat tan absoluta?

Jo li diré la meua interpretació, Sr. Conseller, i crec que és la correcta. Vostès no poden venir aquí, sortir i dir la realitat. L'abolició de l'impost turístic ha estat una mesura absolutament negativa per al pressupost de la comunitat autònoma, per a les finances de la comunitat i per als ciutadans de la comunitat autònoma, i com que no ho podem reconèixer en el pressupost, com que no podem reconèixer que la retirada de l'ecotaxa ens proporciona molts més perjudicis econòmics que beneficis, hem de sortir a falsejar els números per dissimular aquest impacte. Això és la realitat, 42 milions d'euros d'ingressos, que és més o manco la part del tram discrecional que li queda a un pressupost de 1.895, si no record malament, milions, perquè el 95% està constret, són nòmines, són despeses inevitables, són pagaments de plurianuals, etcètera; aquesta quantitat, que és aquella amb la qual un govern pot jugar per definir prioritats polítiques, no més d'un 5%, vostès l'han retirada del pressupost. I com que no poden sortir i dir aquesta malifeta que hem fet, retirant l'impost turístic, ens impedeix definir i fer les nostres polítiques, ho falsegen tot.

I per tant, estam davant un debat que no serveix per a res, estam parlant d'un debat de números que no tenen cap relació amb la realitat, perquè al final, la conclusió, Sr. Conseller, és que és molt més perjudicial per als ciutadans de les Illes Balears l'abolició de l'impost turístic que els perniciosos efectes que suposadament vostès i tots els seus corifeus mediàtics i empresarials pregonaven. Això és la veritat, és molt pitjor per a aquesta comunitat autònoma l'abolició de l'impost turístic que la seva pervivència; però el que no poden és reconèixer aquest error. I si haguessin fet un pressupost com toca, l'error hauria sortit a la vista, hauria aflorat, i per tant vostès ho dissimulen.

Perquè jo li faig un repte, Sr. Conseller, nosaltres, vostès són catastròfics quan analitzen quin és el resultat dels quatre anys de pacte, però la veritat és que la qualificació de les perspectives de finances de la comunitat autònoma de les Illes Balears, segons Standard & Poor's, eren les més altes. Per què? Entre d'altres coses, perquè hi havia, si hi havia una previsió de despeses important hi havia també una previsió d'ingressos per via tributària, com era l'impost turístic. Ara veurem què passa l'any que ve, ara veurem què passa l'any que ve amb la qualificació d'Standard & Poor's? Veurem si aquest pressupost i la seva execució està qualificada tan bé com l'anterior, jo li faria qualque messiò, Sr. Conseller.

En relació amb l'endeutament. Jo al Govern crec que li hem de demanar una mica més de coherència, jo no sé amb quin conseller estic debatent, jo no sé si estic debatent amb el conseller que va comparèixer a la Comissió d'Hisenda i Pressuposts i va fer un panegíric al·legòric de l'endeutament, és a dir, a mi no me cauen els anells, si necessitàvem endeutament, estic citant de memòria, si necessitam endeutament, doncs l'endeutament no és ni bo ni dolent i en aquest moment el tipus d'interès ho permet, tenim projectes a fer, visca l'endeutament! I ara avui de matí ve aquí i, naturalment, l'escenari és una mica més fort, s'ha de cenyir a l'ortodòxia financera del seu partit i ens fa una absoluta crítica desbordada de l'endeutament de l'anterior govern, no del d'aquest, que del d'aquest Déu n'hi do! Jo crec que vostè tenia raó quan va comparèixer a la Comissió d'Hisenda; clar, vostès el que fan són mecanismes per burlar la disciplina financera que, almanco a nivell de discurs, vostès defensen, aquesta Llei d'estabilitat pressupostària, com la burlen? Endeutant les empreses, creant empreses per endeutar i ja està, amb això ja n'hem sortit. Però escolti, una mica de seriositat, o creuen vostès amb l'estabilitat pressupostària o no hi creuen. Allò que no val és creure-hi a nivell de discursos i després fer la política absolutament contrària perquè em xerrar de mi no ric. Això no val. Jo l'única cosa que li deman és coherència, no que no s'endeuti, que consti.

Jo crec que a més a més...-uf! S'ha encès el llum i encara no he començat-. Aquest pressupost es basa, contempla i dona suport a unes estratègies polítiques, per entrar ja en el tema, absolutament equivocades i em limitaré a anunciar-les perquè ja tenc el llum taronja. Una estratègia territorial equivocada, una estratègia territorial que està duent a aquest país a la crispació social i això és una responsabilitat del Govern, no es pot fer una política de carreteres com la que s'anuncia, sense haver tengut cap tipus de consens previ, sense anunciar, sense que consti en

els programes electorals i a més a la contra d'una opinió pública mobilitzada i s'està mobilitzant cada vegada més. No es pot fer una política turística com la que l'actual Govern està emparant, que ens du no a més turistes i més qualitat com deia vostè aquí quan presentava el pressupost, més turistes però molt menys doblers. La renúncia a l'ecotaxa és especialment flagrant a la Conselleria de Turisme, la renúncia a les campanyes, no hi ha un sol euro pressupostat per a les campanyes, es redueix un 28% la consignació pressupostària de la Conselleria de Turisme. Varen prometre un fons per a la millora mediambiental, per cert encara hauríem d'aclarir si volen substituir o no l'ecotaxa perquè un dia diuen que sí, l'altre dia diuen que no, uns diuen... En el fons varen prometre mesures substitutives, on és la dotació d'aquest fons per a la millora mediambiental?

Miri jo crec que el turisme té un paral·lelisme amb el sector agrari, quan els intermediaris estan contents els pagesos pateixen. I nosaltres dins el negoci turístic som els pagesos, som els que feim el producte i de la seva política turística els únics contents són els intermediaris, la seva política no respon al sector productiu, respon al sector d'intermediació, en els sectors més dinàmics i que més costen als... Els han fet tota la política que han volgut, fora ecotaxa? Fora ecotaxa, turisme de sol i platja i deixem-nos de beneitures? Idò turisme de sol i platja i fora beneitures. Conclusió: preus a la baixa, tot inclòs i més turistes menys doblers. Quan li plantejam això al conseller de Turisme, "ah! Això són les regles del mercat, contra això no hi podem fer res, si els majoristes de viatges ens demanen preus a la baixa què hi farem, això és el mercat". No, això no és el mercat, això és el producte de la seva política turística.

Una desatenció a les polítiques socials flagrant. Hi ha una anàlisi que sempre és molt interessant de fer i a la pròpia memòria del pressupost hi és, és l'anàlisi basada en l'estructura funcional del pressupost. Què ens diu l'estructura funcional del pressupost? Un fort augment de la despesa burocràtica, els serveis generals s'incrementen en un 25% en relació a l'any passat, és la seva anàlisi funcional, no és el meu. Els béns públics de caràcter social, sanitat, educació i cultura baixen, poc però baixen. La política d'habitatge no en parlem, però clar les baixades de política d'habitatge evidentment responen a la doctrina del Sr. Cascos i Sr. Rato, és a dir, si els habitatges són cars és perquè tot vivim molt bé i es poden pagar. Què dir del medi ambient, mancances severes en la protecció, no hi ha cap previsió de desenvolupament legislatiu de la qual aquesta comunitat autònoma n'estam molt mancats, protecció dels aqüífers, impacte ambiental, protecció del clima, etcètera. Ara això sí, això sí, allò que feim en política mediambiental és reduir els espais protegits, reduir les àrees protegides, amb la qual cosa ens estam separant d'un criteri europeu i això ens pot costar molt en termes de finançament de projectes mediambientals, vostè ho sap, perquè un dels retrets que se'ns fa des de la Comissió Europea és que no tenim el sòl protegit suficient per tenir una homologació europea i vostè estan donant passes enrera en relació a aquest camí, al marge de les qüestions criticables d'altres temes de protegir o desprotegir en funció de criteris de propietat. Però és que estan posant en perill els fons europeus i vostès ho saben.

I un tema que a mi em sembla molt preocupant, on és el discurs de la modernització? On és el discurs de generalització de l'estat de la societat de la informació i de la societat del coneixement? Aquest discurs del qual el Sr. Matas n'era tan aficionat fa dues legislatures i que ha desaparegut, tornam a l'economia del bloc, del ciment, de la grava i del totxo. Ha desaparegut el desenvolupament dels sectors que ens posarien a l'alçada europea. Molt de discurs grandiloqüent a la memòria de R+D...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant Sr. Quetglas.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Gràcies, ja acab Sr. President. Però al final el pressupost de R+D és el 0,16% del pressupost. I això en matèria de comercialització turística ho pagaran car Sr. Conseller. I que té a veure em dirà la comercialització turística amb això? Idò molt i vostè supòs que ho sap perquè és el conseller d'Innovació i Tecnologia també. Les noves tecnologies en matèria de comercialització turística són el futur, en molts de països ja és present i nosaltres aquí ens fermam als majoristes de viatges enlloc de desenvolupar programes intel·ligents de reserves i de vacances a la carta elaborats a través de la xarxa. No tenim un portal decent, no tenim un sistema de reserves decent, no tenim res que ens pugui homologar amb allò que altres destinacions amb més sentit de futur estan fent. Això és una greu mancança d'aquest pressupost. Per què s'ha abandonat el discurs de desenvolupament de la societat de la informació i de la societat del coneixement?

Equivocacions en la política agrària, basta assenyalar una...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Quetglas, té 30 segons.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Sí, una rúbrica, baixa el desenvolupament rural, el futur agrari, una política que no té model, no volen fer estudis, no volen model. Una política de personal basada en la desprofessionalització dels funcionaris i premis i càstigs polítics. I una política regressiva quant a la descentralització dels consells insulars.

Tot això només són part de les raons per les quals el Grup Parlamentari Socialista sol·licita la devolució en el Govern d'aquest projecte de pressuposts.

Moltes gràcies, Sr. President.

(*Alguns aplaudiments*).

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Lluís Àngel Ramis d'Ayreflor i Cardell):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. En primer lloc vull agrair el to de totes les esmenes perquè consider que és un to constructiu i com a tal prenc nota i farem ús en la mesura que puguem d'aquesta part constructiva. Jo crec que la principal acusació que s'està fent en aquests pressuposts és que són virtuals, és a dir, aquest tema havent governat les persones que ho diuen, m'estranya, però ho haurem d'analitzar amb detall. I sobretot diuen que són virtuals els diferents temes dels ingressos. Que Esquerra Unida, el Partit Socialista de Mallorca ho diguin, que vostès ho diguin quan manejat la Conselleria d'Hisenda, ho sent molt però m'estranya. És a dir, els ingressos i ho podríem dur a tots els altres termes, tots els altres ingressos que estan criticant que són virtuals. A més és curiós, estan dient que són virtuals, que els hem inflat i després diuen que ens falten els 42 milions d'ecotaxa, si les hem inflat no ens falten els 42 milions perquè vostès haguessin fet uns pressuposts realistes i tendrien la mateixa xifra. Però vaja, és igual, aquest és un tema que crec que no ve al cas perquè en el tema de l'ecotaxa no hi entrarem.

Miri, quan jo li he dit d'on vénen els ingressos, estam parlant dels ingressos del 2004, els ingressos, no de la recaptació que es farà el 2004, els ingressos que tendrem el 2004. Explicar-li molt clarament, els ingressos que rebrà, que entraran en caixa el 2004 vénen d'una transferència a compte de l'IRPF que ens fa Madrid i que ens anuncia que ens enviarà passí el que passí aquests doblers, així vénen no? Sí, aquests doblers són una entrega a compte perquè la recaptació és realment superior i a més de tot això, després tenim la liquidació definitiva del 2002. Escolti és que podrien repassar el que s'ha incrementat l'IRPF i quan vostès governaven s'ha incrementat el 14% i és normal. El sistema de finançament autonòmic ha canviat, ha canviat i ara comptam amb els ingressos més allò que rebrem que no ens han pagat el 2002 perquè era un ingrés a compte allò que vostès varen rebre. I que dona el 17 o el 20, donarà el que doni, però a veure si ho comprenen. Però veig que no ho entenen molt...

(Remor de veus).

Mirin, ho explicarem mitjançant el conte de la vella, tal vegada ho entenguin. Vostès varen tancar el 2002 amb 1.846 milions d'euros, si o no? llevin els 22 milions d'euros de l'ecotaxa en queden 1.824, nosaltres pujam respecte el 2002 un 1,92%, des del 2002 a ara hi ha un 1,92% més (...) és increïble. És igual, ho admet. Quin és el pressupost del 2003 que varen presentar vostès i supòs que s'ho creuen, o almanco han de dir que s'ho creuen, 1.796 milions d'euros d'ingressos, és cert o no és cert? 1.796 milions d'euros Sr. Antich és el pressupost que vostès varen aprovar. Però és que vostès varen obviar, aquesta cambra..., perquè el fons de contingència després del que estan dient, sí Sr. Antich jo crec que el seu conseller d'Hisenda l'enganyava, perquè Balears ha rebut 86.414.000 euros més d'aquests ingressos que jo li estic dient. És a dir, nosaltres ara ens podríem posar la medalla que en una negociació amb Madrid hem ingressat 86 milions d'euros més, però no és veritat, ve d'aquest tema que jo li estic dient, que vostès no

varen pressupostar l'any passat perquè varen voler crear un fons de contingència amagat, però no digui que nosaltres ho amagam, nosaltres ho deim damunt la llei, vostès ho varen amagar. I la transferència l'hem rebuda...

(Aldarull a la sala).

La transferència de 86 milions d'euros, d'aquesta part que Madrid després liquida, l'hem rebuda, és una realitat. Estava anunciat, Balears 86.414.465 i evidentment l'hem rebuda ara. És a dir, aquests ingressos..., si els ingressos pressupostats l'any 2003 comptam amb els ingressos reals, bé reals, els pressuposts de 1.796 milions més els 86 milions del seu fons de contingència que varen fer, pugem a 1.883 milions d'euros, li descompti els 42 milions de l'ecotaxa en queden 1.841 milions d'euros reals d'ingressos i ara un any després amb una previsió de creixement nosaltres creixem un 1% els ingressos i no s'ho creuen, no s'ho creguin, però els números canten. La realitat dels ingressos són els que són, és a dir, nosaltres comptam la quantitat a compte que rebrem més la liquidació pendent de l'any 2002, segons el sistema de finançament autonòmic, perquè hi va haver el canvi de finançament, llavors puja el 20% en el tema de l'IRPF. El tema de l'IVA no va relacionat, com li vaig dir a la comissió, amb l'IVA directe que es recapta a Balears. Miri nosaltres tenim un 5,7 i s'ha canviat i ens anuncien unes quantitats. I també hi ha la liquidació que vendrà del 2002 i això és allò que pressupostam com a ingressos, allò que ens anuncien a compte més la liquidació de l'any 2002.

Aquest és el tema i que vostès ara s'hagin estranyat tant d'aquests 86 milions d'euros que hem rebut no ho entenc molt bé. És a dir, em sembla beníssim que el conseller d'Hisenda pogués fer un fons de contingència i per què el tenia? Perquè sabia com s'estava gastant, perquè molt s'està parlant de tots els temes, però realment, és a dir, les dades d'auditoria, les dades de l'informe econòmic dels 250 milions d'euros gastats pel Govern anterior sense despesa pressupostària, d'aquest tema ningú en vol saber res. Bé idò ho podríem analitzar partida per partida, però aquest Govern vol mirar cap endavant i si no m'ho demanen no ho analitzarem partida per partida.

Jo crec que el tema dels ingressos queda molt aclarit, és a dir, feim uns ingressos d'un 1% més dels que es tendran, teòricament, prevists per enguany i d'on vénen els ingressos? No pensin que els ingressos vénen amb la liquidació de l'IRPF exacte, vénen de la suma de la quantitat a compte, que la rebem en tots els casos, més aquest tema de la liquidació del 2002. És a dir, podem treure la sèrie històrica i veurà que hi ha anys que puja un 16%, anys un 8%, anys un 10%. És a dir, tinguin en compte que per exemple el 2003 va créixer, enguany està creixent la recaptació de l'IRPF de l'ordre d'un 7%.

El Sr. Rosselló parla de què hi ha un estancament real del pressupost. Miri, jo li vull ser molt sincer, un Govern de centre lliberal no té l'obsessió pel sector públic, ho reconeixem, no tenim una obsessió perquè el pressupost del sector públic sigui més, no tenim l'obsessió perquè el pes del sector públic sigui major, al contrari. Nosaltres hem defensat l'economia productiva i volem que el pes de l'economia a les Illes Balears,

aquest 85- 15 continuï, nosaltres no intentam lluitar contra això. Amb això li don la raó i en aquest sentit són un pressuposts de contenció, bé realment no és el nostre objectiu fer créixer el sector públic en la major mesura com a objectiu final, sí com a servei als ciutadans en la forma que sigui necessari. Li reconec aquest primer tema.

Diu que la previsió de l'1,5% que nosaltres feim del creixement del PIB per al 2004 li pareix optimista. Escolti, m'hagués agradat sentir-li dir aquestes paraules l'any passat quan el conseller d'Hisenda va anunciar un 1,8 i el tenim inferior a l'1%. És a dir, que enguany un 1,5 li sembli... i que l'any passat en una economia que tenia tots els símptomes de desaceleració, que no s'havia presentat cap informe de canvi de signe, com ara sí s'han presentat, m'estranya que un 1,8% per al 2003 era correcte, un 1,5% per al 2004 quan hi ha clars símptomes de canvi de tendència, segons diferents informes de conjuntura, li estranya. Idò a mi més m'estranya la seva tendència a analitzar aquest tema.

Intent dur el debat com sempre s'ha fet en aquesta cambra, jo que som nou en aquesta cambra evidentment he llegit i vaig veure la compareixença del Govern en el passat debat i em vaig posar a comptar i es varen donar més dades referides a l'Estat espanyol i d'altres comunitats autònomes que en aquesta comunitat autònoma. És a dir, era el discurs del Govern del pacte de dur el debat damunt les grans xifres macroeconòmiques, damunt la comunitat valenciana, la comunitat de Madrid i distreure la maniobra damunt la comunitat autònoma de les Illes Balears que és el debat d'avui. Jo he procurat centrar el debat als números de la comunitat autònoma d'avui. Llavors en aquest sentit tornen a insistir en les inversions de Madrid. Li vull dir que les inversions del Govern central de Madrid, és a dir, quan sumam els organismes autònoms són similars a l'any passat, és a dir, en aquests moments s'ha aconseguit amb la llei d'acompanyament de Madrid per exemple record el tema, tal vegada pels meus antecedents, de taxes portuàries.

Per primera vegada, és a dir, si mitjançant el REB varem aconseguir el 50%, ara es poden eliminar crec que el..., baixen en l'exempció de tarifes en un 70% i fins al 99% en segons quins casos i això és un mèrit perquè estam dins el REB, és a dir, de les tarifes portuàries. I per tant, li anunciï que també presentarem una esmena en aquest sentit per als ports de la comunitat autònoma, no volem que els ports de la comunitat autònoma tinguin unes taxes més altes que les del ports en mans de l'Estat. L'Estat ens ha rebaixat aquestes tarifes, gràcies al REB, idò també les durem aquí. Sí hi ha compensacions d'aquest tipus. Ja li he dit que si sumés el tema d'organismes autònoms veuria aquesta inversió en la mateixa, però a més hi ha tot el tema energètic, tota la inversió en temes energètics que farà que aquesta inversió pública a Balears s'incrementi moltíssim.

Diuen que deixen de pagar els turistes i paguen més els residents. Jo la veritat és que no veig que paguin més els residents. Vostès varen posar l'ecotaxa i al mateix temps es va incrementar l'impost de transmissions del 6 al 7%, aquí sí hi va haver un increment. Nosaltres hem baixat alguns impostos i no

n'hem pujat cap. És a dir, no hi ha aquesta pujada d'imposts que vostè vol suposar. Parla de comunicació institucional que creix, escolti és que hi ha temes que esperava que no traguessin, però és que en temes de comunicació sí que eren virtuals els pressuposts. És a dir, la Conselleria de Medi Ambient que estava en mans d'un company seu directe, dia 12 de gener del 2003 va passar 3 milions d'euros a la Direcció General de Comunicació. Escolti, doblers que estaven dins Medi Ambient per fer guapo el pressupost de Medi Ambient es va passar a la Direcció General de Comunicació...

(Remor de veus).

El mateix tema en turisme, no em parlin ara de turisme perquè també hi va haver una partida de 900.000 euros que dins el mes de gener va passar de Turisme a Comunicació. Escoltin pensin que les dades les tenim nosaltres, sí Sr. Alomar, les dades les tenim nosaltres, no les tenim nosaltres, les té el Govern com és lògic, com vostès varen tenir les dades quan nosaltres vàrem sortir del Govern. I tots els governs fan coses malament, però tinguin en compte que la informació la tenim, això és una realitat. De la Conselleria de Medi Ambient varen sortir 3 milions d'euros dia 12 de gener cap a la Direcció General de Comunicació. Si nosaltres pujam el tema de comunicació és perquè no volem fer tantes coses rares i volem que siguin un pressuposts més reals.

La Sra. Mascaró em diu que el pressupost és virtual. Evidentment en el pressupost hi ha una dosis, com són els ingressos, que són unes previsions d'ingressos i que nosaltres creim que hem demostrat que són reals i si no al final comptarem. El tema de l'IRPF ja l'he explicat, consider que no convé. Però es fa molt d'èmfasi a la Conselleria d'Educació, la Conselleria d'Educació en el capítol 1 ha pujat un 11% i ha pujat per real, bé la veritat és que li he de reconèixer que no ha pujat realment un 11% en real, vostès per fer uns pressuposts electoralistes varen amagar despesa i llavors tots els números els varen poder sortir en inversió, varen amagar despesa de capítol 1 a inversions i hi ha 22 milions d'euros que són de funcionaris d'aquest (...). És a dir, nosaltres hem hagut de fer una incorporació de crèdit per pagar despesa de personal. Som realistes i llavors ja ho hem posat a capítol 1, que queda una mica més lleig el pressupost d'inversions sí, però són realistes, per què hem de posar aquests 22 milions d'euros a inversions com hi havia en el Govern anterior i a la Conselleria d'Educació. Hi ha partides que surten amb una inversió menor, evidentment, que hi ha partides que haurem de corregir..., per exemple partides com la dels museus i aquesta l'estudiarem a veure si la podem arreglar, bé idò arreglarem temes puntuals. Però que el conjunt d'educació creix i creix un 5 i busques per cent i creix en temes d'inversió humana i és un pressupost que s'ajusta a la realitat perquè si no és així no entenc perquè hem hagut de fer aquesta incorporació de crèdit de 22 milions d'euros per pagar nòmines d'Educació. És a dir, tenir un vertader tema concret en l'educació. I tots sabem de què estam parlant Sr. Sampol, estam d'acord no?

En tema de nous hospitals, en temes de sanitat. Escolti, l'any passat aquí es va estar parlant de nous hospitals i es citaven..., es feia una llista i al final en el pressupost no hi havia

res. Enguany nosaltres posam una partida de 25 milions d'euros per al tema d'hospitals, el 2003 era una partida insignificant, a pesar de què parlava de tots aquests temes. I a més, no ens amagam de dir, evidentment com la consellera de Salut sap molt bé, una partida d'aquest tipus no serveix absolutament per res i no ens amagam de dir que estam estudiant un sistema per finançar la construcció i manteniment dels hospitals en temes de (...). I tenim conversacions amb aquest sistema perquè no tenim doblers per fer-ho d'una altra manera i nosaltres no enganem dient, farem hospitals amb diners totalment públics que no tenim, en aquest moment no les tenim i cercam fórmules alternatives de finançament de projectes finals. Quan la tenguem detallada l'anunciarem públicament perquè els nostres pressuposts, la nostra política és transparent i ho volem dir i dins aquesta línia actuarem. Però sí hem posat 25 milions d'euros que no hi eren l'any passat, a pesar de què es varen anunciar, per començar a fer aquests projectes, per començar a estudiar aquests temes.

M'acusen de què hi ha un increment a les empreses públiques i un increment de despesa corrent de les empreses públiques. Idò sí, les empreses públiques incrementen moltíssim la inversió i evidentment també adequam el tema de personal a les empreses públiques i en alguns casos per donar compliment a alguna sentència i alguns problemes greus que té i que és una realitat. També hem de dir que en el mateix cas que hem trobat a Educació, a mi m'estranya molt que ningú es feliciti per la pujada del SOIB i la preocupació del SOIB, és a dir, en temes de personal també ho incrementam amb un 62%. Escolti ho incrementam en un 62% perquè també ho havíem duit en temes de polítiques de treball en altres partides per quedar bé i ara se'ns acusa de què (...), però nosaltres entre que cobrin els funcionaris o una partida d'inversió, en primer lloc estan les persones i els pressuposts han de ser realistes. És a dir, el tema del SOIB també s'havia duit despesa de funcionaris, despesa de personal, no sé si de funcionaris, despesa de personal laboral a inversió i després han hagut de fer una incorporació de crèdit per poder pagar aquestes nòmines del mes de novembre i desembre perquè no haguessin cobrat.

Empreses públiques que tenen dèficit? Evidentment i no m'ho amag de dir-ho i no he canviat el discurs, no em preocupa el dèficit, allò que sí em preocupa i ho dic de veritat és que dels 252 milions d'euros que ens ha dit (...) tirant factures sense la partida pressupostària corresponent, si no haguéssim trobat això aquests 182 milions d'euros que hem de dur de dèficit no ens endeutaríem. Però entre fer i no fer ens endeutarem. Si vostès s'haguessin ajustat al seu pressupost i no haguessin guardat factures podríem dedicar aquests 182 milions d'euros a una inversió sense endeutament i a més tendríem 70 milions d'euros per dedicar a sanitat que ens fan falta. Això és la realitat i no allò que vostès volen dir. Jo em vaig comprometre en diferents ocasions amb el Sr. Quetglas a no parlar de forat, jo estic parlant de dèficit pressupostari i no de forat i ho he repetit en distintes ocasions i vostè Sr. Sampol hi era davant.

És a dir, que el tema d'educació i el tema de sanitat és insuficient? Ho hem reconegut, ho hem dit, ho ha reconegut el President, però escolti li hem dit que el mes de març plantejarem al Govern central aquest tema. És a dir, el tema d'educació jo

crec que hi ha moltíssimes possibilitats d'avançar perquè la llei de traspass està al nostre favor perquè ja l'any 2002 la diferència del 3% entre increment de població escolar a les Balears i la mitjana de l'Estat es va complir. Jo crec que és una responsabilitat del Govern anterior no haver posat en marxa els mecanismes davant el Ministeri d'Hisenda per a aquest tema. És a dir, l'estudi està iniciat i està incomplint allò que diu la Llei de transferències d'educació que si hi ha una diferència entre la població escolar d'una comunitat autònoma i la mitjana estatal superior al 3% es pot refinançar. Estam fent aquest estudi i es dóna la casualitat que ho estam complint des de l'any 2002 i no hem trobat estudis anteriors que ens haguessin ajudat a poder anar més aviat. Però nosaltres sí que ho durem endavant.

Insisteix molt en el tema de cultura, normalització lingüística i museus. És a dir, el tema del Consorci de la Llengua Catalana, ja hem invertit molta part d'aquesta (...) hem hagut de fer una incorporació de crèdit, enguany no hem esperat l'any que ve, li hem donat 225.000 euros més al Consorci per al Foment de la Llengua Catalana. És a dir, que ja enguany hem posat més doblers. I evidentment si el conseller d'Educació va anunciar a la comissió que presentaria una esmena en aquest sentit i per al tema dels museus, idò aquesta esmena es durà endavant perquè el tema dels museus no quedi enrera. Evidentment després hi ha el tema del fons de contingència. Per què cream el fons de contingència? Evidentment cream el fons de contingència perquè per l'experiència que hem trobat de que quan apareixen o no apareixen despeses sense pressupost es guardaven als calaixos, nosaltres ho volem dur a un nivell més real i crem aquest fons de contingència. Especialment insistesc, el fons de contingència és la darrera arma que emprarem en el tema d'educació i sanitat no aconseguim unes millores. Nosaltres sabem que necessitam més finançament per a aquestes i han de tenir recursos.

De l'equip ciclista, hi ha hagut algunes referències i la veritat és que no sé molt bé què he de contestar. No ho trob, la contestació que havia duit per a l'equip ciclista no la trob.

Podria dir que per ventura aquest govern té l'especial habilitat de fer les coses que no estan en el pressupost. Podria ser una contestació, i aquesta és la contestació que va donar el conseller d'Hisenda quan la diputada Cabrer l'any passat li demanava on estaven els 25 milions d'euros d'hospitals, i el seu conseller d'Hisenda diu textualment que no, que no són en el pressupost, "però per ventura aquest govern té l'especial habilitat de fer les coses que no estan en el pressupost". Idò me'n podria sortir amb aquesta mateixa resposta i com que a més la varen assumir vostès i la varen aplaudir, idò estaria... Idò miri...

(Alguns aplaudiments)

Si insisteix se les contaré.

El Sr. Quetglas, en nom del Partit Socialista de les Illes Balears, m'ha fet molta insistència en els temes d'ingressos, és a dir, li insistesc que el model de finançament és aquest, vull dir que s'envia una quantitat a compte i després la quantitat

complementària de la liquidació del 2002, i en base a aquestes previsions s'han fet els ingressos d'IRPF, és a dir, és el primer any que rebrem la liquidació definitiva i aquestes són les xifres que ens estan donant en funció dels increments que deia per al 2002 d'IRPF. Jo comprenc que estranyi un 17 o un 20, però veng a dir que surten així i que afortunadament enguany hem tengut una bona notícia, com ha estat aquesta rebuda d'aquests 85 milions d'euros que sense cap dubte ens han permès posar aquests 22 milions d'euros més per a educació, posar més partides per a sanitat que no estaven en el pressupost, pagar les nòmines del SOIB, és a dir, que ens ha permès molt els temes (...) part d'aquests 250 milions d'euros que han desaparegut. Bé, que han desaparegut no, que no estaven pressupostats, que quedi clar.

(Veus de fons innoïbles)

Que quedi molt clar.

En tema de successions no és vera, és a dir, nosaltres en el tema de successions hem calculat un milió i busques d'euros menys pel tema del grup 1 que deim que estaran exempts, és a dir, que tenim la pujada de successions sabem que hi haurà..., si no els ingressos haguessin estat de l'ordre d'un milió més del que hi ha actualment.

El fons de contingència el 2002 el va crear l'Estat i ho té en vigor l'Estat i està funcionant perfectament perquè des que hi ha el fons de contingència veim que és més fàcil complir la Llei d'estabilitat pressupostària, i sobre el tema de la Llei d'estabilitat pressupostària si em demana "vostè la considera el més perfecte?", idò la veritat és que jo mentre unes competències d'educació i sanitat, que són unes competències que no creixen amb la inflació, que creixen en una major mesura que la inflació, em preocupa que les comunitats autònomes tenguem un marc tan rígid, és a dir, que no ho compartesc al cent per cent, però l'hem de complir i la complirem, perquè les lleis estan per complir-les. Per tant no ens amagam en dir que hi ha una part del dèficit que duim a través d'empreses públiques perquè no renunciem a cap punt del programa electoral i volem dur-lo endavant. És a dir, que en aquest sentit anam endavant i complim la Llei d'estabilitat pressupostària, però també tot el que no estigui marcat pel 195 ho duim endavant.

Vostè em diu que l'any que ve ens baixaran la qualificació d'Standard & Poor's. Idò possiblement sí; quan vegin l'informe de la situació econòmica financera trobada, que enguany ho hem pogut passar, sí que ens baixaran, ens baixaran quan vegin que un govern va deixar 250 milions d'euros sense pressupostar i despesa compromesa en aquest sentit potser que ens baixin la qualificació d'Standard & Poor's, però tampoc no és la batalla més principal, jo crec que el més principal és donar resposta als ciutadans i fer les inversions que volen els ciutadans i augmentar el seu major benestar econòmic i social, no temes d'Standard & Poor's de classificació, a pesar que hem lluitat enguany per mantenir-la i li dic clarament que hem lluitat al màxim presentant les xifres el millor possible per mantenir aquesta classificació únicament per motius no de pruija personal sinó perquè el deute sigui el més barat possible, és a dir, pagar menys tipus d'interès que la relació que té.

Diuen que hi ha un clima de crispació social. Escolti, jo crec que el clima de crispació social a la societat balear era molt més alt abans de les eleccions que ara, és a dir, que hi ha un major clima de confiança dins la societat que en aquest moment.

Diuen que en el sector turístic únicament estan contents els intermediaris. Bé, nosaltres és que volem que estigui content tot el sector turístic i voldríem que estiguessin contents els intermediaris perquè, a pesar que volem que perdin força, els necessitam, volem que estigui bàsicament content el sector turístic de les Illes Balears, i jo crec que el sector turístic de les Illes Balears en el seu conjunt està més content ara que fa set mesos abans de les eleccions o sis mesos abans de les eleccions, i voldríem que estigués contenta tota l'oferta complementària del sector turístic, és a dir, que també està inclosa dins el sector turístic, perquè no l'entenc només com a hotelers, però perquè quedi clar els hotelers i els sector turístic volem que estiguin contents ambdues parts.

M'insisteix en el fet que en serveis generals, a la secció de serveis generals hi ha un increment important, que ha dit d'un 25%, a la secció 31, un increment importantíssim. És totalment cert que hi ha aquest increment, però és que com li vaig dir ja a la comissió això és un plurianual aprovat per vostès en tema de telefonia i que hem hagut d'assumir, és a dir, que és un tema que ve d'aquí.

I ja per acabar vull deixar molt clar que en tema mediambiental, a pesar que no hi ha l'ecotaxa i que la Conselleria de Medi Ambient rebia fons de l'ecotaxa, pujam les inversions a la conselleria i pujam les inversions a través de les empreses públiques que maneja la conselleria, és a dir, que hi ha més doblers en tema mediambiental a pesar de l'eliminació de l'impost d'estades turístiques.

I per últim un tema, que la inversió en I+D és molt baixa a la comunitat autònoma. Li he de reconèixer que té tota la raó, i que evidentment ha estat una política com hem dit en repetides ocasions continuïsta, perquè creim que en temes d'I+D no es poden fer canvis bruscos. Evidentment ja he anunciat avui i ho torn reïterar que nosaltres volem posar en marxa el consell assessor d'I+D, consell assessor que varen crear vostès i que no varen reunir mai, per cert, no sé per quin motiu, però posar-lo en marxa i veure si d'aquest consell assessor podem treure un pla de recerca, desenvolupament i innovació, tot conjuntament, que sigui el que necessiten les Illes Balears i que comencem a dotar. És a dir, enguany té una petita dotació major que la de l'any passat de l'ordre d'un 5%, totalment insuficient perquè les necessitats pressupostàries ens han duit a altres temes i sabem que aquí és una assignatura a la qual haurem de respondre en el pressupost de l'any que ve amb les idees molt més clares de les indicacions que ens doni aquest consell assessor, i lluitarem perquè el pressupost sigui major perquè creim que s'ha de fer una aposta per la competitivitat especialment en el tema d'innovació, com ha dit vostè, i en aquest coincidesc, Sr. Quetglas, en la innovació en tema de turisme. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. En torn de rèplica té la paraula el Sr. Miquel Rosselló.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sr. Conseller, jo també li he d'agrair el to constructiu que ha utilitzat durant el debat, i li vull dir que si vostè saluda el nostre to constructiu de tota l'oposició és perquè respon al seu to constructiu, cosa que no és habitual en el govern del qual vostè forma part en els quatre mesos que duim treballant. Jo personalment m'estimo més avorrir-me un poc però discutir seriosament que no avorrir-me gent i no aclarir per què venim a parlar, que és al que ens tenen acostumats molts dels seus companys.

Vostè m'ha dit amb claredat una cosa que és òbvia, la mateixa que jo li he dit per la banda contrària: vostè diu que l'objectiu d'un partit de centre liberal -allò de centre ja ho deixaríem córrer, però bé, ja que ho ha dit ho mantendrem, de centre liberal- no és créixer el sector públic. Bé, evidentment per a un partit d'esquerra ecologista com el meu idò sí, l'objectiu és créixer el sector públic, però això és filosofia, però quan aterram i veim que la nostra comunitat autònoma és la que té el sector públic més baix de totes les comunitats autònomes d'aquest estat, home, hauríem de revisar el principi ideològic, encara que sigui només un poquet i referent a aquesta comunitat autònoma, perquè poca cosa es pot fer... Miri, si fóssim capaços de fer una discussió, tant vostès, com nosaltres i com tots, aquí sense estar pendents de focus ni de res, qui s'atreveria a dir que amb aquests pressupostos es pot anar enlloc? Però aquests, i els de l'any passat, i els de l'any que ve, amb la finançació que tenim en aquesta comunitat autònoma i amb les quantitats que tenim en aquest pressupost. Hauríem de ser capaços tots de discutir què feim per incrementar els pressupostos a la nostra comunitat autònoma, perquè aquest és el vertader problema, governin vostès o governin els altres; aquest és el problema, tenim uns pressupostos que no arriben al que fa falta per respondre les necessitats dels nostres ciutadans i les nostres ciutadanes, i per tant davant aquest realitat jo crec que en aquest cas ens hauríem de posar d'acord en el fet que hauríem de créixer una mica, perquè si no poc avançarem.

Miri, Sr. Conseller, jo li he de repetir que no..., vostè ha explicat tota la lliçó aquesta que ens ha explicat, dels 86 milions, totes aquestes coses, però un 20% de creixement de l'IRPF i el creixement de l'IVA i el creixement de tot el que vostè aquí planteja, això no és creïble, això no és creïble. Vostè em diu que si s'ha fet altres vegades o no s'ha fet; miri, m'és igual, el que és evident és que..., i ho deixam per a final d'any, i a final d'any jo li diré el mateix que li acab de dir ara: que els canvis entre aquests pressupostos i la seva execució seran molts i de tot color perquè no pot ser d'una altra forma. No hi ha una contradicció entre dir que llevar l'ecotaxa i pujar això..., és que precisament d'això es tracta: pugem de forma subreptícia els ingressos perquè han de cobrir aquesta mancança que dona la baixada de l'impost turístic, perquè els pressupostos queden igual; si no els pressuposts serien menors que els de l'any passat; si només es contemplàs la baixada de l'ecotaxa i no es

contemplàs la pujada per qualque banda hi hauria uns pressupostos més baixos. Si els pressupostos són iguals, creixen un 0,5 i busques per cent en termes reals, com hem dit abans, vol dir que de qualque banda pugem, i pugem idò d'aquestes coses, del 20% de l'IRPF, del 6 i busques de l'IVA, de no sé què i de no què més.

La veritat és que jo repetesc el que he dit abans perquè em pareix clar. El fet és que, a pesar de tota la seva filosofia sobre la baixada d'imposts, la no pujada d'imposts, totes les discussions que tenen a nivell estatal, en fi, tot el disgust que els va provocar el Sr. Ruiz Gallardón quan va parlar de pujar impostos, totes aquestes coses el que és evident és que les previsions d'aquest pressupost són pujades d'imposts; el que és evident és que les transferències provinents de l'Estat baixen un 9,2%, és una dada objectiva i clara; el que és evident és que no hi ha ecotaxa i per tant els turistes no paguen; el que és evident, per tant, és que per mantenir els mateixos pressupostos els ciutadans i les ciutadanes de les Illes enguany pagaran més. Això, com vostè diu, és el compte de la vella, idò jo també li faig un altre compte de la vella d'un altre tema. És obvi, ho miri per on ho miri. El resultat és clar: menys doblers de Madrid, menys doblers de l'impost que pagarien els turistes, més doblers dels ciutadans i les ciutadanes de les Illes.

Miri, quan vostè parla del fons de contingència a mi em pareix bé..., bé, coincidesc amb el que s'ha dit en aquesta tribuna per part del Sr. Quetglas, per part de la Sra. Mascaró, que això senzillament és un intent de deixar una partida opaca que ja veurem en què s'emprarà i que no tindrà el més mínim control. Home, no digui que això és un intent de transparència, no repeteixi tant la paraula transparència en els seus pressupostos ni la contradigui amb el que feiem abans i no sé què sobre aquest tema. Miri, la Conselleria de Treball l'any passat en el capítol 4 de la Direcció General de Treball, perdó a la Secretaria General Tècnica tenia 120.202 euros, enguany 653.667 euros que surten de la Direcció General de Treball, que surten de les subvencions definides, clares i concretes que s'havien de donar en funció de les ordres que sortien de la Direcció General de Treball, i passen al calaix de sastre que és la Secretaria General Tècnica i que el conseller en un moment determinat pot ficar-hi mà, o sigui, a un fons de contingència especial d'aquesta conselleria. Per tant no presumeixi tant de transparència perquè *en todas partes cuecen habas* i aquí...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Rosselló, vagi acabant, per favor.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Ah, ja em toca?

EL SR. PRESIDENT:

Sííí...

(Rialles)

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Uf! Bé, idò acab, acab dient que aquests pressuposts... - animals!- que aquests pressupostos demostrin que en medi ambient vostès parlen de créixer en infraestructures mediambientals, però desprotegeixen més espais naturals, desprotegeixen parcs naturals, no compleixen en absolut cap de les mesures que marca la normativa europea en aquest tema, fan unes polítiques de creixement urbanístic i territorial desmesurat. Tenen una subvaloració de les polítiques socials a les quals no em puc referir, em sap greu no poder referir-me al tema del SOIB que ha dit vostè, perquè precisament té raó quan diu que no es varen incorporar les partides de personal per un error de la mateixa elaboració dels nostres pressupostos; per tant, quan ara pugem, quan puja ara el SOIB no és que pugui, és que l'altra vegada ens vàrem oblidar de posar-ho i, per tant, queda igual, no digui que pugem les partides perquè no pugem, queda igual, a treballar...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Rosselló, per favor.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

...queda exactament igual.

Perdó, em sap greu.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Rosselló. En torn de rèplica té la paraula la Sra. Joana Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, primer de tot volia fer una prèvia: a mi em comença a preocupar molt aquest agraïment que ens fan constantment pel nostre to; és a dir, a mi ningú no m'havia agraït mai ser educada, i últimament em preocupa que això, si s'agraeix, és perquè no es considera normal. Per tant voldria que realment fos un fet que no s'hagués d'agrair. Això en primer lloc.

Després li volia llevar un petit problema, que no sabia quina pregunta li havia sobre bicicletes. No li he fet cap pregunta, simplement comentava que era l'única cosa que sabíem que del fons de contingència es destinarien a l'equip ciclista. Tampoc no li ho critic: a mi m'agrada anar en bicicleta i m'agrada anar en bicicleta i m'agrada veure'n, i tampoc per ventura no serà una tan mala idea si les altres coses no queden desbaratades.

Vegem, ara anam al fons. Com quedam? Hi varen trobar un forat, un dèficit quan entraren aquest nou govern o el forat al final ha estat allà on hi havia l'amagatall de la vidriola? Perquè ens hem cansat d'anar sentint que havien trobat dèficit, per totes les conselleries han trobat un dèficit, i ara ens diu el Sr. Conseller que ha trobat 86.000 milions d'euros, 86 milions d'euros; això, ha dit?, no és un forat com el que entenem per forat quan parlem de doblers, trobar una vidriola.

Després heu parlat de l'IRPF i per tant ens dóna la raó. Si els ingressos no estan inflats l'economia no anava malament; per tant aquests esquerrans que estaven en el pacte no ho havien fet tan malament, en temes d'economia. Però m'ha dit una cosa que també m'ha preocupat; diu "les inversions de Madrid, aquesta transferència a compte, ens han dit que els enviaran passi el que passi". Que li ho firmin, Sr. Conseller, que li ho firmin, perquè hi havia un conveni de carreteres firmat i passàs el que passàs no va anar bé.

(Remor de veus)

Bé, hi ha gent que perd els nervis primer que els altres. Tampoc no passa res.

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, un poc de silenci.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Després, referent als pressupostos virtuals o no, Sr. Conseller, és vera, al final comptarem, normalment els comptes sempre són més bons de fer al final. I també li reconec que és cert que han incrementat aquest 11% en personal per fer-ho real, i no ho amagam, ho sabem: a personal hi havia un dèficit dins educació i hi continuarà essent; vostè haurà aconseguit reduir-lo, però això no es llevava de les inversions, eh?, es continuaven fent igual. És a dir, reconeixem que hi havia dèficit perquè s'havia de pagar el personal. El 99 varen arribar 40.000 milions de pessetes per a educació; el 2003 n'han pressupostat 60.000, de milions de pessetes. En quatre anys els ingressos, els doblers tampoc no surten de davall les pedres, vostè ho sap, per tant el dèficit és en certa manera normal. Per tant sí que és virtual aquesta part dels pressupostos.

Ha dit que la incorporació del crèdit que sobrars aniria a capítol 1 de personal. Vostè no deu haver llegit l'articulat del pressupost, perquè diu al punt 3 de l'article 5 que totes les partides que s'anomenen abans no podran ser a càrrec del fons de contingència, i hi ha el personal d'educació. De qualque banda hauran de sortir.

Després heu parlat també dels 25 milions d'euros per als nous hospitals i que estan estudiant nous sistemes. Estar estudiant nous sistemes no vol dir que estiguin sobre els pressupostos; llavors sí que seria virtual si haguéssim d'aprovar coses que encara estau estudiant. Hem de ser reals amb els paperets que tenim, els papers de moment ens canten, és un estudi que fan vostès de nous sistemes, que ens preocuparia que aquests nous sistemes, per no endeutar-nos més, suposassin que els hospitals tardassin el que va tardar Son Llätzer. Això per una altra banda.

Després diu que el personal de les empreses públiques augmenta per complir sentències. Digui'm quina sentència té que li diu que a SITBSA hagi d'incrementar un 54% el personal; és com a impossible, això, o un 37% a IBANAT.

Per tant, en temes de renegociació de les transferències, el conseller Pons tres vegades demanà renegociació de les transferències d'educació i la ministra tres vegades li negà fins que pel que es veu ha cantat el gall. A veure si vostè escaina prou fort i realment ens donen més transferències, però de moment no.

En el fons de contingència, és cert que l'Estat el té, aquest fons de contingència i que es creà pel Partit Popular, però tenen una cosa que vostè no ha posat en el pressupost, que és un puntet més que diu que trimestralment el Govern remetrà a les comissions d'Hisenda del Parlament i del Senat a què s'han destinat els fons de contingència. Vostè no ho ha apuntat, això, no hi era, allà. Per tant no ho sabem, l'única cosa que sabem de moment són les bicicletes, que ja he dit que no li ho crític.

I... A mi em preocupen aquests 37 milions d'euros, són més de 6.000 milions de pessetes el fons de contingència si fa el 2% ben fet, això així de cap, no comptant els cèntims. Per tant crec que és important saber en què els gastarà, i sobretot és molt important que aquest 2% no se'n vagi de la despesa social, perquè dins la memòria vostès diuen que compleixen una gran quantitat de pressupost que se'n va a despesa social, que s'entén educació, salut, serveis socials, totes aquestes coses, però amb aquest 2% que li llevaran del fons de contingència desapareix, i a mi em preocuparia molt que realment desaparegués. Per tant és bo que un govern tenguí el fons de contingència si té doblers per tenir-lo, i si no anam al banc a demanar-ne, si a Madrid no n'hi donen, però sobretot això, eh?, quan vagi a Madrid que li ho firmin, ben firmat.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

I crec que sí, jo continuu insistint que no recuperarem..., volia recuperar l'estat del benestar, que jo consider que no s'havia perdut del tot, però ara sí que el perdrem. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Mascaró. En torn de rèplica té la paraula el Sr. Francesc Quetglas.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, el Sr. Conseller s'ha referit a una frase que jo subscriu plenament però que no està reflectida a tota aquesta qüestió pressupostària. Diu més o manco que l'evolució de la nostra economia està molt més lligada a l'evolució de l'economia a Alemanya que l'evolució de l'economia espanyola, d'alguna manera, és a dir, la nostra conjuntura respon més a la conjuntura alemanya que a l'espanyola per raons evidents. Si això és així, i jo crec que és així en bona mesura, no en termes absoluts, lògicament, m'agradaria saber quina és la correlació que hi ha entre allò que el Govern escriu a la seva memòria, fa l'anàlisi de quina és la situació econòmica i quins són les

mesures que, per mor d'aquesta situació econòmica, arbitra, perquè sincerament, Sr. Conseller, una cosa no té res a veure amb l'altra.

Em sap greu, hauré de donar pinzellades perquè el temps que tenim és molt poc. Li torn repetir la frase que ja li acaben de retreure: passi el que passi aquests doblers de l'IRPF vendran; la Sra. Mascaró li deia que li ho firmin, jo li dic una altra cosa: no és veritat, Sr. Conseller. I el fons de suficiència?, que no l'hi descomptaran? No li descomptaran el fons de suficiència d'aquests doblers de l'IRPF? Clar que els hi descomptaran, i vostè ho sap i no ho pressuposta. Però és que ens ha dit una cosa que fent-ne una lectura correcta i una lectura política és una mica esgarriosa, eh? Vostès computen 85 milions d'euros provinents de l'IRPF de l'any 2002, provinent de la liquidació de l'IRPF del 2002. Jo he entès això. Jo he entès que enguany... Perdó, idò jo crec que vostè ha dit 2002, potser s'ha trabucat però jo havia entès que vostè ha dit 2002. En qualsevol cas és evident que el que està passant és que hi ha un decalatge aquí bastant important en relació a quines són aquestes liquidacions. Madrid no envià el doblers i els envia ara; es pren nota, ara s'envien.

Miri, jo..., les dades de turisme han estat excessivament manipulades, però hi ha algunes coses que són certes i que convé deixar assentades per evitar demagògies, i frases fetes, i conceptes d'aquests reiteratius que, a base de repetir, tothom arriba a creure que són veritat, i els hem de posar en els seus justs termes. L'any 2001, Sr. Conseller, va ser un rècord d'ingressos de turisme, va ser any rècord d'ingressos en turisme. És veritat que l'any 2002 hi va haver un descens important de l'11,7% en els ingressos de turisme, però també és veritat que en el primer quadrimestre de l'any 2003 ja va pujar un 15% en relació al primer quadrimestre anterior. Per tant, clar, si hem de fer anàlisis en relació a la conjuntura que repercuteix d'una manera directa sobre el turisme, per tant sobre els ingressos, per tant sobre la renda, per tant sobre l'acció que ha de fer el Govern, crec que hem de tenir en compte la realitat sense demagògies, i la realitat sense demagògies és aquesta: ni el turisme no estava ferit de mort, sinó que passava un o dos anys difícils, ni vostès l'han salvat. Cap de les dues coses no és certa. Per tant jo és que li voldria retreure unes paraules que va dir la diputada portaveu del Partit Popular a la Comissió d'Economia; diu: "varem rebre una economia a la UCI"; ho va dir, està en el *Diari de Sessions*, una economia a la UCI. Clar, jo no sé, i esper que sigui així, si aquest discurs només l'utilitzen per fer enfrontament polític, per fer rodes de premsa, perquè surti al carrer, o si realment estan utilitzant això a l'hora d'elaborar els pressupostos; esper que no, perquè vostès saben la realitat i saben quan fan fum i propaganda per embullar el personal, ho saben distingir perfectament. Però clar, d'una actitud permanent de fer fum, d'embullar, surten aquestes conseqüències.

I vull acabar ja ràpidament, perquè només puc respondre a pinzellades, no?, un argument que vostè ha emprat, diu "home, clar, com que vostès varen gastar molt no ens varen deixar a nosaltres i ara tenim dificultats". Sí, clar, si nosaltres no haguéssim gastat vostès tendrien ara una guardiola magnífica, i si vostès no gastassin res el pròxim govern, que esper que

sigui un govern progressista, tindrà molts de doblers per gastar en el pròxim. Escolti, Sr. Conseller, això és un argument bastant impresentable en un debat pressupostari. Clar que vàrem gastar, tot el que vàrem poder, i jo crec que bé.

Em deman si per a vostè el sector turístic també són els treballadors, si també són els sindicats, si també és el conjunt de l'oferta complementària, quan vostè diu que el sector turístic està content, m'ho deman. Primer perquè no l'ha citat, i segon perquè no els veig molt contents, jo, en aquesta part del sector turístic. Els primers que veig contents del sector turístic són els intermediaris, els majoristes de viatges, aquests són els que estan més contents, i quan els intermediaris estan contents, ja li dic, els pagesos pateixen, i els pagesos en aquest cas som nosaltres, és el sector turístic de les Illes Balears. Aquests són els que estan més contents, i després alguns que hi estan més o manco lligats, ideològicament, diguem-ne, per ser misericordiosos, amb vostès. I punt, eh?, la resta no hi està gens contenta, del sector turístic. Ho dic perquè vostès fan una política turística bastant esbiaixada en relació a aquest sentit.

El sector públic no s'amplia, diu vostè solemnement. A no ser que el Sr. Douglas tenguí alguna cosa a vendre, llavors sí que l'ampliam, el sector públic. Home, parts i quarts, eh?, parts i quarts. El sector públic només s'amplia si el Sr. Douglas té qualque cosa a vendre. Jo el rept...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Quetglas.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

...a agafar els doblers del senyor resident a les Bermudas, el Sr. Michael Douglas, que vostès li donaran, i dediqui'ls a innovació. Li agraeix que reconegui que això és un problema d'aquest pressupost, però no és un problema d'aquest pressupost, és una qüestió de model. El seu model és la grava, el ciment i el totxo, i li ho dic com a model econòmic al marge de les repercussions sobre el model territorial i mediambiental, que no són poc greus, li ho dic sota el punt de vista estrictament econòmic. Aquest és el seu model, el model de la construcció com a motor de l'economia i això és un profund error: el motor de l'economia del futur és la tecnologia, la societat de la innovació i la societat de la comunicació, i vostès han renunciat a això absolutament.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Quetglas. Per tancar el torn incidental té la paraula...

(Petit aldarull a la sala)

...el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Lluís Àngel Ramis d'Ayreflor i Cardell):

Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Per anar tancant aquest debat, per la meua banda me vull referir als temes que han comentat els portaveus dels distints grups parlamentaris. Me parlen de què és necessari un, Esquerra Unida, el Sr. Rosselló, debat profund el tema del sector públic i la finançació del sector públic. Les meves portes estan obertes, però per parlar seriosament, no per sistema, únicament el discurs que el sector públic ha de créixer per créixer no ho compartim en absolut i aquest govern el sector públic el vol mantenir en la mesura concreta i molt determinada, que, evidentment, creix i que, evidentment, en determinats casos creix per endeutament ho hem admès aquí, ho hem anunciat i no ens amagam ni aquí ni a la comissió de dir-ho. Explicarem un altre pic quines són les raons d'aquest tema.

Me tornen fer el tema que no s'expliquen el tema de l'IRPF. Però és que enguany, per ingressos d'IRPF en el 2003, haurem crescut de l'ordre del 20 i busques per cent; si sumam l'increment que vostès varen pressupostar més la transferència rebuda, haurà pujat més d'aquest 20 i busques per cent. Però quan era un tema seu és creïble, quan es tracta del govern del Partit Popular no és creïble, doncs miri, té molta argumentació aquest tema.

M'ha deixat sense aclarir, per manca de temps, és cert, el tema del SOIB. Escolti és que és preocupant el tema que precisament l'error sigui a les nòmines del personal, és a dir, pot haver-hi errors en el pressupost, però pareix més fàcil amb un tema d'una inversió, però que no es pressupostàs el tema de la nòmina del personal del SOIB, ara ja me fan pensar que necessitaven els doblers en pla electoralista per a un altre tema i es varen dur a una partida pressupostària, perquè a qualque banda eren aquells doblers, els pressupost estava quadrat, Sr. Rosselló, si fos el que vostè diu no estaria quadrat; si fos el que vostè diu no estaria quadrat el pressupost i hi hauria un tema major d'ingressos que de despesa. Si al pressupost no faltassin aquests doblers, no les haguessin duit a una altra banda, hi hauria més ingressos que despesa; des del moment que el seu pressupost lògicament estava quadrat és que aquests doblers els varen emprar i els varen dur a una altra banda, perquè si no tendríem el pressupost desquadrat, i no me digui que no perquè fins aquí arribam.

Diu que no creïem en medi ambient. Escolti, la Conselleria de Medi Ambient, a pesar que abans tenia fons de l'ecotaxa, ha crescut en inversió, té més inversió que abans i fa una política amb les empreses de molta més inversió que abans, de l'ordre d'un 20% més d'inversió. És a dir que sí que feim un esforç pressupostari important en tema d'inversió en el tema de medi ambient. I continuarem fent-ho perquè creim que per al desenvolupament econòmic d'aquestes illes, per mantenir el turisme, per mantenir aquesta font de riquesa hem de cuidar molt el medi ambient i cuidar el medi ambient, per exemple, és que no es vessin aigües a les platges, a la mar de les illes de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera.

La Sra. Mascaró me diu que el tema dels 86 milions ho firmem. S'ha d'insistir a què el tema dels 86 milions figurava al quadre que envien a principi d'any o a finals de l'any passat, no sé a quin moment es va rebre, però, a més, que no es

preocupi perquè, no perquè abans no ho enviassin, perquè quan s'ha enviat, aquests 86 milions de la liquidació definitiva s'han rebut ja, estan dins la caixa, estan dins les arques de la comunitat autònoma. Per tant, no necessitam que ho firmin perquè ja les tenim dins la comunitat autònoma; varen arribar a principi de novembre i estan dins la comunitat autònoma, per tant formaran part dels ingressos de la comunitat autònoma del 2003 i mai del 2004.

Veig que s'insisteix, hi ha una comunicació de Madrid, del director general, d'1 d'octubre del 2003 i aquí la té; i aleshores el document de la Intervenció du data de 20 d'octubre del 2003, el pos a la seva disposició, si no es creu que ho hem rebut. I li asseguro que no hi ha hagut cap intervenció d'aquest Govern per a aquests doblers, han funcionat amb la via normal, és a dir, no ens posam cap medalla d'aquests 83 milions d'euros, no ens posam cap medalla. Però a continuació vostè me diu, bé, és que parlen vostès d'un dèficit i, al contrari, el que han trobat és una guardiola. Perdoni, Sra. Mascaró, anem a analitzar el tema en detall perquè sí que és preocupant la situació que ens hem trobat, és a dir, és cert que hem rebut aquests doblers que no estaven dins el pressupost, per les raons que considero convenient el conseller d'Hisenda, a mi, evidentment, el meu president no m'ho permetria, és a dir, deixar doblers fora del pressupost, però perfecte perquè així els tenim ara i hem pogut pagar part d'aquests dèficits pressupostaris que hem trobat.

Me diu que ho vol saber, és a dir, doncs hi ha 800.000 euros d'un crèdit de despesa compromès, i un crèdit que no hi havia crèdit pressupostari per pagar les obres del sector naval. És a dir que vostès feien les obres del sector naval sense crèdit pressupostari. A Obres Públiques hi ha una petita partida per cobrir, de 5.800.000 euros, el dèficit de Serveis Ferroviaris. A Turisme s'han gastat més de 4 milions d'euros d'excés de despesa amb inversions reals incorregudes per l'àrea de l'ENTURIB. A Comerç i Indústria, un total de 2.400.000 euros, transferències a realitzar pel CDEIB, excés de despesa pressupostària derivada de subvencions concedides per la Direcció General de Promoció i de Comerç, aportacions a realitzar per equilibrar la situació financera i patrimonial de Fires i Congressos. A Educació i Cultura ja les hem mencionat abans, però pugem bastant més. A Treball i Formació també n'hi ha. A Medi Ambient hi ha 3 milions d'euros més. I així podríem continuar amb el detall i aquest detall puja 256 milions d'euros. És a dir que si a aquests 256 milions d'euros que vostès varen gastar, i el Sr. Quetglas es referia que és lògic que gastassin, però es lògic que gastin del que tenen partida pressupostari, no el que està en el pressupost; hi ha un 12% de vostès, el que havien gastat no era als pressuposts, i això és un cas de greu irresponsabilitat política. Aleshores, als 252 milions, me poden dir, resti els 86 milions que tampoc no havien pressupostat d'ingressos, perfecte; però ens queden 100 i busques de milions que vostès han fet de despesa sense partida pressupostària suficient.

Voldria fer una comparació, ja que se'm suggereix, amb el que va deixar el govern del Partit Popular al respecte, exactament va deixar, és a dir, exactament no perquè no tenc la xifra, tenc el paper allà, però bé, 6 milions d'euros, 1.100 milions de pessetes, i és el document de la Intervenció, sense partida

pressupostària. Doncs és el document que hi ha de la Intervenció de la comunitat autònoma, a data de finals del 99, 1.000 milions de pessetes. Això estava dins un pressupost, estam parlant sense partida pressupostària, l'ISIQUEMA era dins el pressupost. Igual que si l'ecotaxa fos inconstitucional, també hauríem de tornar els doblers, és a dir, no confonguem els termes.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Voldria rectificar, és a dir que la Conselleria de Medi Ambient havia passat doblers a la Direcció General de Comunicació i he parlat de memòria, exactament, la quantitat exacta que va passar dia 14 de gener del 2003, clar, molt d'omplir-nos la boca de medi ambient i el 14 de gener del 2003 va passar 2.398.978 euros a la Direcció General de Comunicació. Doncs nosaltres augmentam aquesta partida, doncs l'augmentam, perquè no volem que els ciutadans de les Illes Balears creguin que els doblers de Medi Ambient van després a comunicació per a publicitat o propaganda.

(Alguns aplaudiments)

Però és que, a més, de la secció 31, a aquesta mateixa direcció general es varen passar 45 milions de pessetes, 272.000 euros, també a la Direcció General de Comunicació per a bombo i platerets, de fer electoralisme. I de la Conselleria de Turisme es varen passar 900.000 euros, també amb una data similar, a la Direcció General de Comunicació; és a dir, pareix mentida que amb 15 dies de pressupost hi hagués tantes necessitats en aquesta Direcció General de Comunicació que haguessin de modificar els pressuposts.

Me diu que del fons de contingència no es pot dur doblers. Evidentment no es poden dur doblers a les partides ampliables, perquè les partides ampliables ja ho són i aleshores hi ha algunes partides que vostè ha mencionat que són ampliables i no s'han de finançar d'aquest tema.

Insistir que el tema d'hospitals ja hem dit que no són als pressuposts, però que sí que hi ha 25 milions d'euros per a finançació d'inversions d'infraestructures sanitàries, bàsicament per fer els estudis i això. I ja comptam amb 25 milions d'euros; aquests 25 milions d'euros, i aquí ha vingut la contestació que va donar el Sr. Mesquida l'any passat, es parlava ja d'aquesta partida i no era als pressuposts, i enguany hi és, i per això la diputada Cabrer ho demanava i el Sr. Mesquida contestava que el Govern feia coses sense pressupost. Doncs sí que tenia tota la raó la diputada Cabrer quan demanava on eren aquestes partides, però enguany sí que hi són, és a dir que nosaltres posam aquests doblers, però sabem que fer els hospitals que necessiten aquestes illes no basten, bé, ni per començar, són per als estudis, i que hem de cercar sistemes de finançació i en aquesta línia farem feina, perquè volem que hi hagi hospital encara que sigui amb finançació via concessions, sempre de la construcció i manteniment, mai de la gestió, que continuam dient: és manté la gestió en mans públiques.

Se'm diu un tema de SITIBSA, la veritat és que jo ho desconec. Crec que el tema de SITIBSA és que s'ha passat, hi havia molt de personal eventual, molt de personal en temes d'inversions immaterials que s'ha duit a contractes laborals normals. Això també és un tema d'aquests que qualche dia haurem d'estudiar a fons el tema d'inversions immaterials, a què responen i tots sabem a què ens referim. Però aquí, en aquest cas concret de SITIBSA han passat temes que era personal contractat eventual a una forma més racional del tema.

Demandar que no tinguem por al dèficit. Miri, no és un problema de tenir por o no, a part de comissions d'un govern, el problema és que han de complir la Llei d'estabilitat pressupostària i que si per als projectes hem d'emprar societats, i aquí, perquè sé que en el 95 el sistema europeu de comptabilitat ens permet l'endeutament, i vostè sap, és a dir, les empreses que es poden endeutar són les que tenen més del 50% dels ingressos a preu de mercat; i aquesta interpretació nosaltres la forçam al màxim, ho farem; és a dir, el que no podem és crear dèficit dins el pressupost i no podem fer segons quins temes, perquè les lleis, ens agradin o no, les hem de complir absolutament tots.

Per acabar, el portaveu del Partit Socialista s'ha referit al tema de la conjuntura dels distints països, de les situacions que ens influeixen, com la d'Alemanya; és a dir, Alemanya jo crec que té una previsió de creixement per davall de l'1% per a l'any que ve, està entrant a un 0,2, creim que es pot apropar a l'1%. Crec recordar que el Regne Unit té una previsió de creixement propera al 2%, a un 1,7, un 1,8%, i l'Estat espanyol, que és l'altra economia i que menys influeixen, ens influeix tot el món, té un 2,9% per a l'any que ve. Evidentment, que nosaltres ens situem en aquesta mitjana d'un 1,5 me pareix totalment realista, atès que són les tres economies que menys influeixen, a part de les circumstàncies, pel clima que estam creant a les Illes Balears.

Bé, m'insisteix en el tema dels ingressos, que m'ha dit: ho firmin. No li he de firmar, és a dir, tenim el document i el tenim ingressat en caixa de dins el 2003, perquè això és un ingrés que correspon al 2003 i no al 2004. Si ho he dit malament ho corregeix, perquè quedi molt clar que aquest ingrés de 86 milions d'euros correspon a una liquidació anterior, no a la del 2002, sinó a la liquidació de l'any anterior i per tant han ingressat ja la caixa, a la data que li he dit i que he mencionat aquí. És a dir que al llibret de finançació ja figurava l'any passat i s'ha ingressat la mateixa quantitat.

El tema de l'economia a l'UCI. Home, és a dir, realment el tema que l'economia de les Illes Balears era en un procés de desacceleració és una realitat; el tema que ens trobat plurianuals compromesos per 175 milions d'euros, que ens han condicionat el nostre pressupost, és una altra realitat, però és que el total de plurianuals que han estat compromesos, el Govern, puja a la quantitat de 873 milions, i crec que fins a l'any 2025. És a dir que hi ha despesa compromesa fins aquesta data. Això és una pràctica habitual del Govern, bé, hem de constatar que és una realitat, home, hi ha alguns casos que criden l'atenció que molta despesa compromesa en plurianuals, quantitat 2003, 100 euros, i una quantitat molt important el 2004; legal, ho és, totalment legal. És a dir, el que significa un clar

condicionant, quan hi ha unes eleccions, un clar condicionant cap al futur. Despesa compromesa 2003, noves resolucions, 100 euros; despesa compromesa per a l'any 2004, 450.000 euros. Si això no és una forma de condicionar el Govern següent, la veritat, i com és lògic totes aquestes resolucions estan firmades en abril i maig.

Ens trobam en una situació, com he dit, que la taxa d'atur va creixent; és cert que encara s'està creant qualche cosa de llocs de treball, però estam creant un 0,4% interanual quan la mitjana espanyola creix més. Si està a l'UCI o no, posar adjectius és difícil, però si la situació, com ja he definit molts de pics i molt pareguda, tenim una situació molt pareguda a l'economia alemanya i aleshores aquesta situació pareguda a l'economia alemanya, el professor Barelli la va considerar d'anèmia econòmica, com si l'anèmia econòmica o UCI, la veritat, crec que no és important l'adjectiu, sinó constatar la realitat de la problemàtica i la realitat que aquest govern intenta canviar.

El Sr. Quetglas insistia que era lògic que gastassin molt; era lògic que gastassin tot el pressupost i que executassin tot el pressupost, no és lògic que es gastàs més del que està al pressupost, no és lògic que es gastàs un 14% més.

Quan he parlat del tema turístic sí que li he parlat de l'oferta complementària i li he deixat molt clar que no tot sol eren els hotelers. Aleshores, evidentment nosaltres creim que dins l'oferta complementària la situació econòmica millora i que els treballadors tendran més llocs de feina i per tant els sindicats també correspondran a un tema, és a dir, que creim que sempre primer el benestar social és la feina i després parlarem dels altres.

Del tema d'innovació i recerca me'n torna parlar. Miri, els pressuposts han crescut un 5% per a temes d'innovació i recerca i sabem que hem de fer aquest esforç i és un tema que, una vegada que aquest conseller els parla hagi posat un poc d'ordre en el tema dels pressuposts, començarà a treballar, igual que en el tema de la racionalització del patrimoni, a principis d'any, per fer aquest pla d'R+D+I, com es fa a tota Europa els plans d'R+D+I conjunts i no un pla d'R+D i un d'innovació per separat, perquè creim que és fonamental a les illes el tema de la innovació.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Hi ha cap grup que vulgui intervenir a favor d'aquestes esmenes? Doncs, en torn en contra té la paraula el Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Sí, moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Continuant amb aquest acte de litúrgia parlamentària, que és el debat anual de pressuposts, toca al nostre grup, com no pot ser d'una altra manera, no solament fixar la posició

entorn dels mateixos, sinó també intentar, almenys intentar, aconseguir-ho pot ser una altra, argumentar per què ens oposam a les esmenes a la totalitat.

N'hi ha que han passat bastants debats de pressuposts per aquesta cambra, jo diria que, salvant honroses excepcions, jo diria que aquest ha estat un dels debats on els grups parlamentaris de l'oposició, que són els mateixos que al llarg de 20 anys, exceptuant un parèntesi de quatre anys, sempre han estat a l'oposició, han presentat menys batalla als pressuposts de la nostra comunitat autònoma. Jo record aquelles esmenes a la totalitat on hi havia autènticament un debat de models polítics, de models econòmics, de models territorials, i aquí avui sembla que només ens hem pogut agafar al que és el debat en base als ingressos. Quan tots sabem que el debat de pressuposts se substancia, la medul·la més important del debat de pressuposts és l'estat de despeses, perquè és al que l'executiu queda vinculat per llei i que és el que és norma i que per tant ha de complir en base a la Llei pressupostària. I que els ingressos són unes previsions que indubtablement tenen molta d'importància, perquè aquestes previsions han d'estar el màxim possible d'objectivades perquè, després, al final dels pressuposts, no hi hagi aquests dèficits que de vegades hi ha hagut.

I amb tots els respectes al portaveu del Grup Parlamentari Socialista, jo li he de dir que ha tengut molta sort, perquè no li negaré que ell té un bagatge i una preparació dins els temes econòmics que pot parlar aquí sense haver-se mirat el pressupost, que és la sensació que, honradament, he tret, Sr. Quetglas, la sensació que jo he tret és que vostè té preparació suficient per arribar aquí, parlar amb una esmena a la totalitat sense haver vist el pressupost, sense haver estudiat el pressupost. Perquè jo el conec, i vostè hagués presentat alternatives a les diferents conselleries, i en Obres Públiques, concretament, hagués presentat alternatives, i hagués dit amb aquestes despeses no hi estam d'acord, nosaltres les voldríem gastar amb tal altra qüestió, cosa que avui no ha fet. Cosa que han fet i que va fer a altres debats de pressuposts, perquè jo l'he vist actuar també de portaveu.

No puc dir el mateix, que no caure en la temptació que després me renyí la portaveu del Grup Parlamentari PSM, al qual li he de reconèixer que sí que aquí darrera hi ha hagut una preparació; i jo la vull felicitar, no solament per la preparació quant al debat, sinó també en la forma, no en el contingut, amb el qual no hi estam d'acord.

(Remor de veus)

Intentaré seguir amb el mateix to que m'han precedit els portaveus i no caure en el to que volen provocar gent que no ha estat quasi gens en aquest debat i que ara entren no sé per fer què, però que ara entren, per tant jo me cenyiré al debat que hi ha hagut en aquests pressuposts, el que han duit els diferents portaveus.

Per fer el debat d'aquests pressuposts es pot fer des de distintes òptiques, jo he intentat, indiscutiblement, fer-ho des de l'òptica del grup parlamentari que dóna suport al Govern,

però també seguint el que és la pràctica d'anàlisi d'un pressupost des del punt de vista forma, des del punt de vista material, per a després anar a quin és el posicionament del nostre grup parlamentari. Des del punt de vista forma, cap crítica, és de manual; és a dir, el pressupost, tot pressupost ha de tenir un contingut econòmic en ingressos i despeses, contingut aquest que es dóna; tot pressupost ha de subministrar unes normes d'actuació per gestionar aquest pressupost, normes que venen donades per la mateixa Llei de pressuposts, on es preveu tota la gestió de la despesa, de la despesa com s'ha de fer i si hi ha d'haver modificacions aquestes com s'han de fer les modificacions; es preveu el fons de contingència, com s'ha de gestionar aquest fons de contingència, què és el que no pot anar a aquest fons de contingència. Tot això es preveu al que és la base normativa del pressupost, no la base comptable, que és una altra cosa. Per tant, compleix aquest requisit formal.

Compleix el requisit formal de dir quin és el sistema tributari, com s'ha de gestionar aquest sistema tributari, que no modificacions, que per a açò vostès ja saben que arrel d'una sentència del Tribunal Constitucional va néixer la Llei d'acompanyament, però sí com s'ha de gestionar també es preveu en aquest pressupost. L'impacte i les condicions del deute també es preveu en el pressupost. Per tant, aquests aspectes formals els compleix i aquí es poden debatre però no es poden rebatre.

Des del punt de vista de la seva estructura, que és l'important, que és l'essència on hauria d'haver anat el debat de pressuposts i la discussió, és a veure si les prioritats que s'han donat a les diferents conselleries coincideixen o no coincideixen amb les prioritats que haguessin donat els altres grups parlamentaris. Si vostès repassen demà el *Diari de Sessions* vostès se n'adonaran que no hi ha hagut ni una sola crítica a aquest apartat, al que és precisament la seva qualificació orgànica, la seva qualificació econòmica; per què no hi ha hagut aquest debat? A mi me fa l'efecte, i ho dic amb tots els respectes, que no hi ha hagut temps o que no han fet els deures, perquè si no és massa coincidència, Sr. Conseller, i hauríem d'estar preocupats d'aquest debat d'aquestes esmenes a la totalitat, perquè si aquestes esmenes a la totalitat el seu fonament és únicament i exclusivament els estats d'ingressos, i sobretot en els estats d'ingressos centrats en l'increment de l'IRPF o de l'IVA, *apaga y vámonos*, poca alternativa, desgraciadament per a la comunitat, tenim en aquesta cambra.

Avui érem aquí precisament per veure quin era l'altre model, o els altres models, jo no faré i no caure a agrupar-los tots junts, vostès ja sabran el que han de fer en present o en futur, quin era l'altre model o quins eren els altres models; i mai, més que aquesta vegada, haguessin tingut aquesta oportunitat, perquè sí que sabem quin era el model de pressupost i de gestió que teníem els quatre anys anteriors, però el passat, passat està, no m'hi referiré; però no sabem quin és el model alternatiu que presenten amb les esmenes a la totalitat. No sabem quina anàlisi ni quina valoració es fa de cada una de les partides; podem dir que no hi ha forats?, podem emprar els termes que empren els del pacte de progrés o els grups parlamentaris que formaven el pacte de progrés, se'ls diu o

se'ls anomena dèficit estructural pressupostari, m'és igual, el cert i segur és que hi va haver i vam trobar 230 milions d'euros, més de 35.000 milions de pessetes, açò és el cert i segur. Per tant, ens hem d'acomodar, són uns pressuposts que han de partir d'aquesta acomodació ja inicial i açò és el que fan aquests pressuposts.

A més a més, són uns pressuposts que, per compliment, per preceptiu legal, han d'estar supeditats a les directrius que marca la Llei d'estabilitat pressupostària. I açò és el que feim. Jo crec que el conseller ha estat molt honrat quan ha pujat a aquesta tribuna i ha dit: no, miri, nosaltres per poder mantenir aquesta estabilitat pressupostària i per poder tenir un endeutament net, doncs passarem a la part d'endeutament per a realització d'obres i infraestructures el que són les empreses públiques, perquè no computen en el pressupost, i a mi me sembla que açò és del tot correcte, factible i legal, i legal, no il·legal, no, no, i també legal, perquè no hi hagi confusions.

I per què podem dir que sí que hi ha un increment, però que els pressuposts poden ser els pressuposts de l'austeritat? Perquè l'austeritat en els pressuposts, normalment, segons també la doctrina pressupostària, l'austeritat en pressuposts s'ha de mesurar sobretot en el que fa referència a capítol 1 i capítol 2; si aquests capítols baixen o no s'incrementen, o puguen moderadament, incrementam el que són les despeses d'inversió, són uns pressuposts inversionistes i amb austeritat pressupostària quant a la despesa corrent i quant a despeses de personal. I açò és el que fan aquests pressuposts. Miri, en capítol 1 no es cobriran o es deixa sense dotar més de 200 nou places de l'administració autonòmica que no estan dotades, ni es dotaran perquè no són necessàries, açò ja és una forta reducció entorn a les previsions que haguessin pogut contenir aquests pressuposts, que no s'hi duen. En capítol 2 baixam un 21% en relació amb els altres pressuposts. Per tant, amb aquestes baixes aquests pressuposts es confeccionen baix els pilars de poder reactivar l'economia productiva, perquè nosaltres creim, crec que tots creim que el motor de l'economia a les societats obertes, occidentals, no m'atrevesc a dir lliberals, a les societats obertes, occidentals i europees el motor de l'economia no és ni pot ser mai l'administració en si mateixa, sinó l'administració en combinació amb la iniciativa privada. I basta que l'administració en combinació amb la iniciativa privada no posi entrebancs al que és la lluita de la competència, la competitivitat que han de mantenir les empreses i la iniciativa privada. I aquest almenys és l'objectiu que pretén aquest pressupost i que pretén aquest executiu, s'aconseguirà o no s'aconseguirà, qui lo sa, dirà la cançó, però temps hi haurà per analitzar a veure si aquests objectius que s'estan marcant s'aconsegueixen o no s'aconsegueixen.

Si anam també a inversions, aquí efectivament la portaveu del Grup Parlamentari del PSM, ho ha dit ben clar, inversions socials, o no me fiuin vostès dins el que és el paquet d'inversions socials educació, sanitat i tal, sí, li han de ficar perquè açò realment és inversió social; doncs, retir, si l'he malinterpretada, estic molt content d'haver-la malinterpretat i que vostè estigui en el cert; la qual cosa vol dir que per a vostè inversions en matèria social és inversió en cultura, inversió en salut, inversió en l'Institut de la Dona, inversió en Presidència

i Esports. Amb la qual cosa, si és en açò que coincidim, doncs benvinguda sigui la coincidència i me cregui que me n'alegr molt. Miri, en educació i cultura, anem a dir xifres, educació i cultura, s'incrementa un 5,76% el pressupost. Salut i consum, hi ha un increment del 3,4%. Institut de la Dona, hi ha un increment del 50,4%. Presidència i Esports, hi ha un increment del 21%. Aquestes partides totes soles sumen el 62,29% dels pressuposts, per tant són uns pressuposts inversionistes en matèria social també, també.

Ja no parlem del fons de cooperació municipal, que vostès saben que no solament s'ha aconseguit l'acord per a enguany, sinó de cara a l'any que ve que s'incrementa un 10%.

Ja han fet referència, jo no vull tornar fer referència en aquest moment a despeses heretades, perquè no és el debat de les despeses heretades, però sí que és el debat la situació d'on venim, perquè el pressupost no té altre objectiu que fer un retrat, "retractu" que deim a Menorca, de la realitat en què ens trobam i en base a aquesta realitat projectar les polítiques de futur per als pròxims 365 dies, i en aquest retrat inicial surt el que surt i punt, simplement una dada de referència, una línia de sortida; i aquesta línia de sortida, no podem renunciar de les nostres herències en aquest cas, perquè no estem en una herència familiar, i la sortida és la que és i és la situació en què ens vam trobar. Cadascú la qualificarà com cregui convenient. Per tant, jo me reafirm una vegada més que aquests són uns pressuposts pensant en donar satisfacció a les necessitats que tenen els nostres conciutadans, primer punt.

Segon punt. Aquests són uns pressuposts que volen ser un reflex d'aquelles polítiques a les quals el Partit Popular es va comprometre i va comparèixer davant les eleccions i que ens van donar el suport perquè duguéssim endavant aquestes polítiques amb quatre anys, aquest és el primer pas.

Tercer punt. Aquest és un pressupost que vol rompre tot tipus d'obstacles que poguessin existir perquè es torni generar la confiança, es tornin generar llocs de feina, es torni generar riquesa i es torni incentivar la primera indústria de les nostres illes que és la indústria turística, entès com a indústria turística tot el sector turístic; entenent com a sector turístic tots els sectors relacionats amb el món turístic i no només una parcel·la d'aquest sector turístic, al qual de vegades sembla que ens volen dur a aquest debat.

Jo no entraré en el debat dels ingressos, perquè ha estat el *leif motiv* d'avui de matí, que crec que haurem avorrit *al respectable*, com es diu, amb el debat dels ingressos; simplement una petita referència sobre si són virtuals, si són reals o són irreal. Previsió pressupostària en ingressos de taxes en el 2000: 73 milions i mig d'euros, liquidats 75 milions. 2001, 83.700.000, liquidats 81. 2002, 89, liquidats 86. 2003, 91 milions, liquidats 80. No té res a veure el pressupostat amb la liquidació final i és que és normal que hi pugui haver aquests desajusts, és que és normal, el que han de tenir és la capacitat d'afinar al màxim possible, perquè aquests desajusts, aquestes diferències entre el pressupostat i el liquidat siguin el mínim. I aquest govern, perquè açò pugui passar, no sabem si passarà, perquè els ingressos és una previsió, que quedi clar, que no és

una fixació, però perquè volem que açò passi, ha fet una disminució en relació amb l'any passat de 6 milions d'euros, amb aquesta previsió quant a les taxes. Aquest és el debat de pressuposts amb el tema d'ingressos.

Que me creguin, senyores i senyors diputats, a nosaltres, al nostre grup és al que menys ens interessa, quan tenim un sistema de finançació definitiu i quan sabem realment els ingressos d'on ens poden venir; ens interessa molt més un debat de cara a un futur, a veure com podem incrementar els ingressos d'aquesta comunitat autònoma, no quant a l'estat d'ingressos que es pugui preveure a un pressupost anual, que tal vegada seria una altra qüestió de debat que no és aquest.

Per tant, Sr. Conseller, jo crec que a la fi podem dir que tenim un pressupost, ...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Huguet, per favor.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

... tenim un pressupost després de quatre anys que hi havia un pressupost, dividit en tretze conselleries, on cada conselleria responia d'allò seu i quan hi anaven deien, no, açò no és cosa meua, açò és cosa d'un altre, sigui dit de pas. Aquest pressupost que avui presentam aquí és el pressupost ideal al qual aspira el Grup Parlamentari Popular, Sr. Conseller? No, rotundament no. Aquest és el pressupost possible per a la nostra comunitat en aquest any que volem qualificar de transició de cara al pròxim pressupost, perquè venim d'una situació heretada, bona o dolenta, heretada? Sí, és l'únic pressupost possible.

I aquest és un pressupost, i acab, Sr. President, li prometo que acab, aquest és un pressupost fonamentat en sis punts molt concrets, que ens diferencien, abans no es volien segons quins tipus d'infraestructures viàries, nosaltres deim sí a aquestes infraestructures viàries que vostè i el Govern ha anunciat. Abans semblava que no feien falta dessaladores, nosaltres deim sí i les pressupostam perquè puguin ser reals i factibles. Açò és la diferència i açò és el model que avui s'havia d'haver contestat aquí i que, desgraciadament, o no han pogut o no han volgut o no ho han sabut fer.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Huguet. En torn de rèplica, té la paraula el Sr. Rosselló.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Huguet, una intervenció brillant, com ens té acostumats, però que no va al fons del que aquí s'ha discutit i del que aquí s'ha dit. Li

repetesc el que ha sorgit durant tot el de matí, si inflar els pressuposts amb el capítol d'ingressos té com a objectiu dissimular la baixada dels ingressos que suposa l'ecotaxa per mantenir el mateix nivell de pressuposts, li agradi o no li agradi aquest és el fet.

Sr. Font, tot el temps que vostè no ha estat aquí el debat ha anat molt bé, ara que entra convé que mantengui les formes.

Per tant, en definitiva, ...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Font, per favor. Sr. Rosselló, continuï que està en ús de la paraula.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Bé, Sr. Font, molt bé, no ens barallarem per això. Jo pens això i ho dic, perquè aquesta tribuna està perquè cadascú digui el que pensi i jo pens això i per tant només faltaria que no digués el que pens.

I a continuació, cada vegada que hem entrat a fons en els temes, amb les meves dues intervencions inicials, en els temes dels pressuposts he fet referència a allò que he considerat important; he considerat important que s'incrementen, que paguen més els ciutadans i les ciutadanes de les nostres illes, via tot el que ja he explicat abans i no tornaré a explicar, i he fet insistit, he fet força en la idea que aquests pressuposts evidentment són coherents amb la política del Partit Popular, com no podia ser d'una altra forma, amb el model que defensa el Partit Popular, com no podia ser d'una altra forma. I són uns pressuposts que es vulgui o no es vulgui no cobreixen les expectatives que en medi ambient i defensa del territori hi ha en aquesta comunitat autònoma. Incrementen les infraestructures en temes mediambientals, d'acord, però estam en una política on clarament decreixen, clarament es desprotegeixen més els espais naturals, es desprotegeixen els parcs naturals, no s'acompleix la normativa mínima que, a nivell europeu, hi ha damunt aquests temes; i aquests pressuposts no donen solució a aquests problemes. Estam a una política de creixement, a una política ...

(Rialles de l'intervinent)

... de creixement urbanístic i de creixement territorial. Avui hora baixa tendrem ocasió de parlar d'aquests temes quan parlem de la Llei d'acompanyament, per tant; i la setmana passada vàrem tenir ocasió de parlar d'aquests temes quan vàrem parlar de la Llei de modificacions de temes urbanístics, per tan no parlem de res que no coneguem tots i que no sapiguem tots i que, a més, vostès no defensen. Per tant, aquests pressuposts, com no podia ser d'una altra forma, s'adeqüen a aquesta política.

Respecte dels temes socials, els números que vostè ens lleigix jo els tenc, ja el que puja cada cosa, fins i tot tenc els números, perquè jo sí he fet els deures i les m'he llegit, pel que me lluirà, però bé, ho he fet i ho he treballat, el que puja

nominalment i el que puja realment tenint en compte l'IPC, que és com es contempla, els tenc tots, i el que és evident és que parlem de pressuposts d'estancament, de contenció en totes les polítiques socials. S'ha dit aquí, en habitatge hi ha un decreixement clar; en salut no són creïbles, perquè solament amb el capítol de personal ja no basta el que diuen els pressuposts que s'ha de cobrir, es parla de 200 euros per a l'hospital de Formentera, per exemple, el Sr. Conseller, clarament ha explicat a la seva intervenció inicial que obren les partides i després ja estudiaran de quina forma es finançaran i de quina forma cercaran fórmules. Sí, evidentment, però bé, a això és al que ens tenen acostumats vostès des de fa quatre anys, llancen idees i després ja vendran els projectes i després ja vendran els doblers per dur-los a terme.

Avui mateix, el Sr. Flaquer se'ns destapa a tota la premsa amb què ens ha d'arreglar tota la platja de Palma, ja està tot arreglat. Bé, poquet a poquet, perquè des del mes de juliol fins ara cada dia ens han d'arreglar una cosa; el fons mediambiental, on és?, el fons, la targeta verda, on és?, etcètera. Per tant, el que està clar és que el pressupost de sanitat puja, de salut, puja un 2% de forma real i ni tan sols poden cobrir els temes de personal, el mateix els d'educació. El mateix el capítol respecte a cultura i normalització lingüística, faran esmenes, bé, home, ja ho haguessin pogut pensar abans, si tanmateix han de fer una esmena després, però sense cap dubte és una baixada escandalosa i espectacular, el 18% a la Direcció General de Cultura, el 33% a la Direcció General de Normalització Lingüística, el 55, el 45,6% baixa en salut laboral el pressupost d'aquesta comunitat autònoma. Crec que el conseller de Treball, que ara no hi és, passarà a la història d'aquesta comunitat autònoma per ser el primer conseller de Treball de tota Espanya que baixa els pressuposts en salut laboral.

Per tant, la nostra opinió és que aquests pressuposts ni responen a les necessitats del nostre model territorial i mediambiental ni a les necessitats de les polítiques socials d'aquesta comunitat autònoma, ni molt manco a les necessitats culturals i lingüístiques de la nostra comunitat autònoma. I per això discrep de la intervenció que, amb les formes i amb el detall ha estat molt correcte el Sr. Huguet, però que, en el fons, discrepam rotundament.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Rosselló. En torn de rèplica, té la paraula la Sra. Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Gràcies, Sr. President. Ai, Sr. Huguet, parlàveu vós de que no heu sentit i que no havíeu dit, el vostre discurs també ha estat molt estructural, però no hem entrat gaire en el fons del per què.

És que les esmenes, que no heu sentit alternatives; realment vós amb quinze minuts faríeu una alternativa de totes les conselleries d'un munt així de llibres? Tampoc les faríeu, feim el

debat global avui, les alternatives ja vendran al debat sobre les esmenes. I d'altra banda, dubtam si presentar-les o no, perquè ja hem tenim d'aprovades, va ser anunciar a premsa segons quines coses que vostès tenien i pum, el Partit Popular diu el pressupost no estava ben fet en aquell tros. A qualque cosa s'hauran d'equivocar, no voldrà que els ho arreglem tot nosaltres.

En tema d'herències, parlàveu vós també d'herències, Sr. Huguet, i plurianuals i aquestes coses; el Pla Mirall el primer any es pagaren 100 euros, la resta, 56.000 milions s'han pagat aquests anys. La sentència de l'impost ecològic s'havia de pagar, o no, Sr. Conseller? 25.000 milions més, per tant, herències i el dèficit en totes les altres coses n'hi ha moltes.

El tema que volia ell intentar debatre amb mi, amb aquesta diputada, sobre els temes socials. És que jo, i vostè no hi ha entrat, perquè, no és que no ho hagi entès, és que no ho ha volgut sentir; el fons de contingència, Sr. Huguet, retira un 2% global de salut de l'Institut de la Dona, d'Educació, per tant aquest 3,4 que puja sanitat li hem de descomptar que després el 2% que se'n va al fons de contingència, li queda un 1,4 que puja, Sr. Huguet.

(Remor de veus)

Què no? Del capítol 1 a 7, llevat del 8 i el 9, i el 8 moltes conselleries no en tenen i el 9 ben poques. Per tant, de tota aquesta despesa social també se'n va un 2% al fons de contingència. Si no hi ha doblers per fer fons de contingència no els fem, però no els llevem de les necessitats socials, educatives i culturals d'aquestes illes. A mi ja me va bé que del gabinet de comunicació del president es retiri un 2%, per si hi ha un imprevist, ja me va bé, però no de si han de pagar els salaris dels professionals de la sanitat; no d'aquells programes per atendre aquells allots que tenen problemes; no dels doblers que s'han de passar als consells insulars, perquè també retiren un 2% de les transferències als consells insulars. Ho diu allà, no hi és dins aquest llistat de què no, del capítol 1 al 7, me digui on que no.

Per tant, Sr. Huguet, es fa llarg el de matí, jo ho entenc, no tot ho sentim i de vegades jo comprenc també que vostè segons quines coses no les vulgui sentir. És a dir, vostès volen complir la Llei d'estabilitat pressupostària, molt bé, cream el fons de contingència, molt bé, qui el controlarà aquest fons de contingència? Quin accés, sí, com, com? El Sr. Rato, a Madrid va posar que es controlaria a través del Parlament i del Senat, però vostès no ho han posat això, no ho posa l'articulat dels seus "daixons"; tampoc no posa que de la despesa social no es retirarà, i no només no es retirarà sinó que no es podran reinvertir. Sr. Huguet, quines alternatives vol fer, no voldrà que li fem els pressuposts nosaltres enguany? L'any que ve, tal vegada.

Res més, gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Mascaró. En torn de rèplica, té la paraula el Sr. Francesc Quetglas.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Jo sé que el Sr. Joan Huguet de professió és mestre, però aquí no, aquí és diputat, no ens aprovi i ens suspengui, no ens digui el que hem fet bé i el que hem fet malament, no ens digui si hem estudiat o si no hem estudiat, si hem fet els deures o no; jo a vostè almanco no li reconec aquesta capacitat en aquests moments aquí, per determinar això. Ja en parlarem dels temes de les seccions d'Obres Públiques, ja en parlarem d'alternatives. Però hi ha una dita, vostè la coneix sense dubte, que diu que "Quan el dit assenyala la lluna el beneït mira el dit", i les persones normals tendeixen a mirar la lluna.

Clar, a vostè el que li fa ràbia és que nosaltres no haguem caigut a la trampa que ens tendien; és a dir, aquí teniu un pressupost, aquí teniu partides de despesa, i dir, escolti, en partides de despesa no vos fiquen, si el pressupost és realista o no és realista, si els ingressos són certs o no, tot això deixem-ho córrer. No, no, escolti, és que no val la pena discutir dels capítols de despesa si el pressupost és fals i la tesi que manté, veig que els tres grups de l'oposició, és que aquest pressupost no és real. Per tant, miri, per què hem de discutir? Miri, ara hi ha aquí el conseller d'Educació, quan abans he alludit a ell no hi era, el conseller d'Educació va comparèixer a la Comissió de Pressuposts i va dir: no, no, aquest pressupost jo no el venc a defensar, però posarem moltes esmenes i després de les esmenes aquest pressupost quedarà així, i el pressupost que va defensar no és el pressupost que venia als papers, és el pressupost més les esmenes del Partit Popular.

(Remor de veus)

Com que naturalment? No, home, per favor, escolti!

(Rialles)

Com que naturalment! Jo, la veritat, Sr. Huguet, és a dir, a mi això me fa allucinar. I jo per què he d'anar a discutir el pressupost d'educació si el propi conseller d'Educació -és un exemple només, n'hi ha més-, si el propi conseller d'Educació ve a la comissió pressupostària i diu: no, no, d'aquest pressupost no en facin cas, ja el canviarem de dalt a baix amb el tràmit pressupostari? Per favor, per favor! Doncs no, no entrem a discutir les seccions, anam a discutir sobre la veracitat, sobre la versemblança, sobre la capacitat que té aquest pressupost de ser aplicat, i aquest pressupost suspèn absolutament; faci de mestre i el suspengui, perquè això és el que es mereix aquest pressupost.

Bé, ja li han dit altres portaveus, és a dir, el desequilibri que acceptam i respectam, són les regles del joc que assenyala el Reglament, però el desequilibri del temps d'intervenció no ens permet entrar als detalls que sí el Reglament permet al Sr. Conseller, com a membre del Govern, per tant, lògicament no podem fer tot l'èmfasi que voldríem, especialment quan aquest llum comença a agafar tonalitats vermellenques.

Sabem que és un pressupost que no basta per a les obligacions concretes, és un pressupost insuficient per pagar els capítols 1 de sanitat i educació, i això ho sabem tots, és així. Per tant, se sap i se reconeix que aquestes partides s'hauran de suplementar. Però dia 2 de gener, com li ha dit la Sra. Mascaró, aquestes partides, dia 2 de gener, el 2% es rebaixaran i es ficaran dins un calaixet que controlarà el conseller d'Hisenda, el fons de contingència famós. Que, per cert, és veritat, tenc aquí la còpia de la Llei d'estabilitat pressupostària, llegesc literalment: "El Gobierno, a través del ministro de Hacienda, remitirá a las comisiones de Presupuestos del Congreso de los Diputados y del Senado, y para su conocimiento, un informe trimestral sobre la aplicación del fondo de contingencia de ejecución presupuestaria del trimestre inmediatamente anterior." Supòs que una de les esmenes del Partit Popular a la Llei de pressuposts serà que el Govern, a través del conseller d'Hisenda, remetrà informació sobre com està aplicant el fons de contingència de les Illes Balears? Perquè el que no pot ser, i li he dit abans, és que vostè, de la Llei d'estabilitat pressupostària agafi el que li convé i ignori allò que li fa respondre i ser controlat davant aquest Parlament. No, no me rigui, Sr. Conseller, això és un tema molt seriós, és un tema de control, és un tema de saber què faran amb ni més ni manco que 6.000 milions de pessetes d'aquest pressupost, amb 36 milions d'euros, que és aproximadament el 2% de les partides 1 a 7, ni més ni manco, 36 milions d'euros.

Per tant, clar, què hem d'anar a discutir, què hem d'anar a discutir les seccions si ja sabem que tot això està ficat a la irrealitat? No hem mossegat l'ham, efectivament, no hem mossegat l'ham i ens hem dedicat a analitzar la versemblança del pressupost. Però d'allò que no poden parlar, Sr. Huguet, allò del què el Grup Popular no pot parlar és de situacions heretades, li parl de l'impost sobre instal·lacions que incideixen en el medi ambient, 25.000 milions de pessetes en deutes que, gràcies a la inconstitucionalitat de la seva versió de l'ecotaxa, una versió inconstitucional, gràcies a això, nosaltres, el Govern anterior, va haver de fer front, 25.000 milions de pessetes, ISIQUEMA, declarat inconstitucional. Això és una herència difícil per a un govern i no aquestes coses que diuen aquí, 200 no sé què, això és una herència difícil; no me conti aquestes històries. La seva versió de l'ecotaxa, l'impost sobre instal·lacions que incideixen en el medi ambient és una versió inconstitucional que el Govern anterior es va haver de menjar, l'ecotaxa que vostès han volgut abolir, de moment encara ningú no ha demostrat que ho sigui inconstitucional. Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Quetglas. En torn de contrarèplica, té la paraula el Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Moltes gràcies, Sr. President. Molt breument, senyor portaveu del Grup Parlamentari Socialista, herència per herència me deixin a jo l'herència que els van deixar a vostès i no que

ens deixen a nosaltres, 20.000 milions de pessetes entorn a 46.000 milions de pessetes que hem trobat. Per tant, per tant, Sr. Quetglas, ...

(Remor de veus i aldarull a la Sala)

... jo l'he escoltat, he procurat mantenir una atenció respectuosa i estam en aquest debat per contrarestar i contraposar xifres. Per tant, amb aquesta vocació de mestre, que no he perdut i amb molta d'honra, jo ni l'aprov ni el suspenc ni l'examín, jo no faig d'Antoni Diéguez que passa formularis perquè contestin preguntes per veure si aproven, no, no, cadascú té el seu tarannà, ell és professor, jo només he arribat a mestre, amb molt d'orgull, però sí que li dic, com a mestre, que no ha fet els deures, tenc la impressió que no ha fet els deures. I quan un mestre diu a un alumne que no ha fet els deures, l'alumne té dues sortides: o acotar el cap i dir: és que no he pogut fer-los; o dir, miri, aquí són. I aquest aquí són no s'ha fet. I per açò ho he dit, ...

(Remor de veus i aldarull a la Sala)

... ara, jo no l'aprov, jo ni l'aprov ni el suspenc, cadascú que faci el que vulgui.

Una precisió, senyora portaveu del Grup Parlamentari PSM, una precisió: els ens territorials, com puguin ser Sindicatura de Comptes, Consell Consultiu, Consell Econòmic i Social i consells insulars, no s'aplica el 2%, açò està a la disposició addicional tercera, no s'aplica. Per tant, no, només és aquesta precisió, no s'aplica, una altra cosa és que me pugui dir vostè en temes de serveis socials i sanitat i tal, açò és un altre tema, però sobre aquest tema no s'aplica, així mateix és una precisió que ha de quedar al *Diari de Sessions*.

Tercera precisió. Sr. Rosselló, jo crec que sí que nosaltres hem entrat en el debat de pressuposts, i jo crec que des de l'actitud del nostre grup parlamentari, hem intentat explicar per què havíem confeccionat aquest pressupost i ho he intentat justificar amb tres pilars fonamentals: primer pilar, i no és per aquest ordre, una situació heretada de foto fixa, cadascú que qualifiqui si bona o dolenta, però de situació real, com la que van trobar vostès en el 99, d'aquesta situació partim, punt primer. Punt segon, un compromís davant la societat, del qual nosaltres hem tengut el suport majoritari i per tant, amb aquest suport, no podem decebre tots aquells compromisos que s'han proposat. I una tercera qüestió, tan fonamental com és aquesta, la convicció que aquests són uns pressuposts de transició que ens han de dur que es creï i es generi, sí, una nova esperança de cara al futur, ésser capaços de recuperar aquell liderat que mai havíem d'haver perdut, per les circumstàncies que fossin; perquè aquells que ho volen fonamentar en què l'han perduda a causa que hi havia hagut una crisi d'una economia tan forta com era Alemanya, que era la que condicionava més l'economia de les Illes Balears, les seves raons tindrà i que, en part, aquest portaveu també pot compartir. Però anem a crear i açò és el que volen fer aquests pressuposts.

Desinvertir, entre cometes això de desinvertir, en despesa corrent i en despesa de personal, fomentar la inversió pública

en infraestructures, en tot el que ens hem compromès; que no podem veure només el tema de les infraestructures en carreteres i en dessaladores, sinó en moltes altres qüestions que afecten també qüestions socials i que també són infraestructures i que vostès saben que tendran despeses molt importants, i aquest creim nosaltres que és el camí. I un camí de generació de confiança a l'empresariat, que és tant com dir un camí de generació de confiança a l'empresariat i treballadors.

Quina serà l'avaluació final de tot aquest plantejament? Els resultats, veurem, passats quatre anys, quins són els resultats, i després podrem aplicar aquella dita que diuen els pagesos: "En haver mesurat sabrem quantes n'han fet".

Miri, jo me'n record que estam davant, ho record en aquest moment, me ve a la memòria un conte de Voltaire, que quan va fer les seves voltes i passejava per diferents llocs de tota la geografia, va dir: "A tots els llocs que jo he anat, les il·lusions i les necessitats de la gent eren molt superiors als recursos". Jo no sé si deu existir cap país on necessitat i recursos puguin tenir aquest equilibri, de moment aquest país no és aquí ni és enlloc de tots aquests països que coneixem. Per tant, pressupost és prioritzar i prioritzar amb projectes i programes polítics, de vegades antagònics, de vegades coincidents, i quan dic coincidents, doncs, si una observació que ve de l'oposició, el Grup Parlamentari Popular ha entès que era necessària i bona i l'ha presentada com a esmena, doncs, benvinguda sigui i no som tan dolents.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Huguet. El Grup Mixt no intervé. Bé, idò, podem passar, senyores i senyors diputats, a la votació. Passam a votar totes les esmenes, òbviament.

25, sí; 32, no; cap abstenció. Per tant, queden rebutjades aquestes esmenes.

Ara, senyores i senyors diputats, tenim cinc votacions més i, si les sembla bé, les podríem votar totes conjuntament i jo les llegiré punt per punt el que es vota.

A continuació, es passa a votar les quantitats globals dels pressuposts de la comunitat autònoma per al 2004; es voten separadament les quanties globals dels pressuposts de la comunitat autònoma i les quanties dels pressuposts de les entitats de dret públic i les de les societats anònimes públiques, així com la de l'ens públic Servei de Salut de les Illes Balears i de l'ens públic Gestió Sanitària de Mallorca.

Es voten en primer lloc les quanties globals dels pressuposts de la comunitat autònoma i de les seves entitats autònomes per a l'exercici del 2004, per un import de 1.859.185.680,80 o un bilió, un bilió 859.185.680,80 euros.

(Remor de veus)

No, no és bilió; idò, mil, llevam això del bilió, retir això del bilió, és que hem parlat de tants de doblers avui que era fàcil.

El segon punt, es passa a la votació de les quanties globals de les entitats de dret públic de la comunitat autònoma de les Illes Balears per al 2004, tenint en compte que en els decimals s'hi produí un error tipogràfic a la publicació, un 0 per un 8. Els estats de despeses i d'ingressos d'aquests s'elevan a 275.012.031,80 euros.

Es passa també a la votació de les quanties globals de les societats anònimes públiques de la comunitat autònoma per al 2004, els estats de despeses i ingressos de les quals s'elevan a 52.664.500,25 euros.

Es passa també a la votació de les quanties globals de l'ens públic Servei de Salut de les Illes Balears per al 2004, els estats de despeses i d'ingressos del qual s'elevan a 646.007.021,07 euros.

Es passa a la votació de les quanties globals de l'ens públic Gestió Sanitària de Mallorca per al 2004, els estats de despeses i d'ingressos del qual s'elevan a 28.077.834,45 euros.

Estan tots vostès assabentats? Idò, si els sembla bé, podem passar a la votació.

32, sí; 26, no; cap abstenció. Per tant, queden aprovades.

Ara aquesta presidència els demana si estan vostès d'acord que se suspengui la sessió per dues hores. Per tant, en aquests moments són les 14,30 idò a les 16,30 o les 16,34?

Tothom d'acord. Se suspèn la sessió.

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats reprenem la sessió.

II. Debat de les esmenes a la totalitat, de devolució, presentades al Projecte de llei RGE núm. 2903/02, de mesures tributàries i administratives, RGE núm. 3341/03, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds; RGE núm. 3162/03, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, i RGE núm. 3360/03, del Grup Parlamentari Socialista.

I passam al darrer punt de l'ordre del dia consistent en el debat conjunt de les esmenes a la totalitat de devolució RGE núm. 3341/03 presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds, RGE núm. 3162/03 presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista i RGE núm. 3360/03 presentada pel Grup Parlamentari Socialista al projecte de llei RGE núm. 2903/03 de mesures tributàries i administratives.

En primer lloc passam a la defensa de l'esmena a la totalitat presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds RGE núm. 3341/03. Per la qual cosa té la paraula la Sra. Margalida Rosselló.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Aquesta llei d'acompanyament la podríem emmarcar, en el nostre entendre, dins uns dels escàndols polític-parlamentaris més greus d'aquest Govern. Això no és una afirmació gratuïta i menys a aquestes hores sinó que és un fet i és una realitat. En primer lloc incompleix l'exposició de motius i la finalitat de la llei que clarament diu que pretén complementar la llei de pressuposts i és una unitat d'acció racional per complir els objectius de política econòmica. Res d'això és aquesta llei, ni complementa la llei de pressuposts, excepte en algunes parts, ni és una unitat d'acció racional. En el nostre entendre, com dic, és un menyspreu a la democràcia parlamentària, a aquest Parlament i als grups parlamentaris que el conformen. I entenem que aquesta llei no s'hauria de dur perquè no respon a allò que hauria de ser una llei d'acompanyament. Però supòs que el Govern, vostès, els agrada fer les coses d'aquesta manera, sense debat, sense complexos i per tant, amb lleis d'acompanyament d'aquest estil.

Es fa, en el nostre entendre dic, un ús pervers d'aquesta llei, s'aprofita per modificar 19 lleis, lleis que fan referència a quasi tots els àmbits actualment legislat, per dir-ne alguns, salut, comerç, aigua, etcètera. Fins i tot alguna d'aquestes modificacions són molt substancials i evidentment molt importants. Això demostra que no es vol el debat ni parlamentari ni social. Amb dues hores, més o manco si fa no fa, s'hauran discutit totes les modificacions de 19 lleis i s'aprovaran sense manies ni sense seguir la tramitació pertinent. Fora debat, fora complexes, no calen informes jurídics ni de cap altra mena, ni el debat parlamentari, funció bàsica d'aquest Parlament i dels grups parlamentaris d'aquesta cambra. En aquesta llei se'ls veu uns tics que en el nostre entendre no donen una imatge molt positiva d'allò que hauria de ser el funcionament d'aquest Parlament i per tant, d'aquest Govern. Entenem que per respecte precisament a la democràcia parlamentària haurien de retirar aquesta llei i debatre cada una de les 19 lleis que duen aquí, d'una manera tranquil·la, pausada allà on hi poguéssim haver una tramitació pertinent per poder-les dur endavant cada una de les que vostès presenten. A més tenen la majoria i evidentment no hi hauria problema, però com a mínim podríem fer el debat parlamentari que pertoca.

És una llei que almanco a nosaltres, des del nostre parer, ens resulta qüestionable la seva legalitat, trobam que hi ha factors que ens fan preocupar o ens preocupen envers si realment allò que vostès duen en aquesta llei es pot dur a terme o no. Potser ens trobam, no ho sabem, davant una *chapuza* jurídica del Govern, o segurament per ventura esperam que hi haurà temps perquè ens mostrin un informe que demostra la legalitat o més que la legalitat, el fet de poder fer tot allò que fan mitjançant aquesta llei d'acompanyament. Ja ho veurem, nosaltres evidentment demanarem que hi hagi tota la informació pertinent i estic segura que el Govern ho farà i per tant, se'ns presentarà quan pertoqui, a comissió o allà on sigui.

Es modifiquen, com he dit, 19 lleis, 12 lleis autonòmiques, lleis de subvencions, salut, comerç, ordenació farmacèutica, protecció d'animals, Radio Televisió Espanyola, funció pública,

altres lleis d'acompanyament, lleis de règim jurídic, llei de carreteres, d'ordenació d'emergències, un vertader calaix de sastre. Però també es modifiquen 4 lleis estatals, ignorant, també en el nostre entendre, els principis més elementals de la jerarquia normativa, ja que diversos articles deixen sense efecte l'àmbit territorial de les Illes Balears, disposicions normatives estatals, lleis o decrets en matèries com caça, pesca, captacions d'aigua, etcètera. Les lleis de caça, pesca fluvial, aigües, llei de monts, així com fins i tot el Pla hidrològic nacional. També s'aprofita per modificar dos decrets, el decret de zones sensibles i el Pla director sectorial energètic. Tot un rècord i això sense comptar amb les esmenes del Partit Popular que sembla ser, per allò que almanco jo he pogut llegir a la premsa, pensa presentar fins i tot per incloure encara més coses.

Es creen dues empreses públiques, de turisme i d'educació, una entitat autònoma per gestionar els pocs parcs naturals que quedaran i la biodiversitat, que evidentment encara quedarà més amenaçada en vista de les polítiques encimentadores que vostès duen a terme. Es modifica substancialment l'empresa pública IBANAT i s'extingeix l'IBAS, així cedit una vegada més, el control públic o més acurat de les actuacions que farà el Govern i com dic, en el nostre entendre no és un bon començament de legislatura per a aquest Govern del Partit Popular. I a més ens demanam, això és una unitat racional per complir els objectius de política econòmica? O és una unitat d'objectius per fer política de *rodillo*? Així les coses bastaria fer una llei d'acompanyament anual i s'ha acabat de discutir i ja ho tendríem aclarit i no hauríem de fer tantes discussions inútils en el Parlament.

Però sobretot és una llei per acompanyar en el sentiment, per tant de dol, a normatives de protecció del territori i del medi ambient. Passarà a la història com una llei de desprotecció del territori i del medi ambient, emmarcada a més en allò que és el canvi d'una llei econòmica de taxes i tributs. Molt adequat, molt adequat el tema. La majoria d'articles referits a aquests àmbits són per desprotegir, desregular o rebaixar normativa, eximir o legalitzar allò il·legalitzable i per tant, en el nostre entendre no té prèvia una llei com aquesta. Però anem a veure alguns dels continguts concrets d'aquesta llei, o dels aspectes en el nostre entendre més escandalosos.

Es modifica la Llei de subvencions, l'article 14 per poder donar subvencions sense concurrència pública, és veritat que es diu que és excepcional, però es rebaixa la transferència, la concurrència pública i es facilita més donar subvencions de manera arbitrària. Però l'escàndol més gran, també en el nostre entendre evidentment, és la modificació de la Llei de creació de la radio televisió autonòmica del 85. Es modifiquen 10 articles i se'n retiren 3, a més d'afegir una addicional i modificar una transitòria, això d'una llei de 28 articles. Un tema tan important com és la creació de la radio televisió autonòmica que exigiria un debat social i polític amb la societat, es liquida ràpidament sense cap debat ni tramitació parlamentària. Fora consens, hi ha molta pressa per tenir una radio televisió autonòmica i així a més evitam, de pas, tot i que evidentment ho dirà l'article 4, que el consell d'administració ha de ser elegit per majoria de dos terços del Parlament. Com que això és un tema que a l'anterior legislatura no va ser possible perquè el PP tampoc ho va fer

possible, així ens llevam aquesta nosa de davant, feim que el Consell Assessor de Radio Televisió Espanyola faci de Consell d'Administració i després ja arribarem al consens, si és possible. Per què tenen tanta pressa en fer la radio televisió autonòmica? Nosaltres ens demanam si és per fer una radio televisió autonòmica al servei de tots els ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears, per preservar la nostra cultura i la nostra llengua o si és per fer propaganda que tant els agrada a vostès i sobretot tenint en compte que la imatge és un dels elements fonamentals que destaquen de tots els governs del Partit Popular.

Però a més no hem acabat aquí, es creen noves empreses públiques, de turisme, d'administració pública, de gestió de parcs, aprofundint en la tendència de creació de formes administratives paral·leles i per defugir del control públic en tots els àmbits, econòmic, contractual, etcètera, amagam el deute, intentam fer contractes així com ens sembli, en fi un llarg etcètera en el qual no m'hi puc entretenir. Fins i tot sense clarificar objectius de màxima importància i el més cridaner, també en el nostre entendre, ho trobam a la disposició addicional cinquena allà on crea una empresa pública adscrita a la Conselleria d'Educació i Cultura amb la finalitat de construir infraestructures de caràcter educatiu. Però també aquesta entitat podrà contractar o executar els serveis necessaris per poder tractar d'una forma eficient el servei públic educatiu i l'activitat de foment i promoció de la cultura. La qual suposa una vaguetat el suficientment vaga que fa témer un progressiu pas de tota l'Administració educativa cap a aquest organisme. Ja tenim els precedents de l'Institut de Serveis Socials del Consell de Mallorca, ja hi ha precedents, veig que al conseller li fa gràcia, la qual cosa m'agradaria que hi hagi possibilitats de poder-ho explicar.

A la disposició addicional quarta es crea una entitat autònoma per gestionar els parcs i altres figures de protecció especial. Resulta curiós crear una entitat amb aquesta finalitat quan aquest mateixa llei elimina parcs naturals i sobretot quan ja existeix una empresa que realitza funcions similars. Però es veu que no els agrada gens i per tant, preveuen la modificació de les funcions de l'actual IBANAT creat l'any 1997, d'acord amb les assignades a l'entitat de nova creació. IBANAT es fracciona en dues entitats, no queda gens justificada la creació de dit organisme, Parcs Naturals, i es fa a més d'esquena als treballadors i treballadores creant indefensió davant situacions d'aquest tipus. Contemplam també l'extinció de l'IBAS i el personal passa a dependre dels consells insulars que en el cas de Mallorca evidentment ja sabem que és l'ISSEMA. Això sense negociació amb els representants dels treballadors, ni res paregut. Així és com els agrada fer les coses, sense negociació, sense consens.

Però el més escandalós, ja ho he esmentat abans, és la desprotecció i desregularització d'aspectes mediambientals bàsics. Són un caramull de rebaixes tan de legislació estatal com de legislació autonòmica. El medi ambient està de rebaixes, això no és nou és lògic amb vostès. Comencen per permetre competicions de tir a guàtleres, així com les tirades en campionats de tir a guàtleres llançades amb una màquina. És un retrocés de la llei actual de protecció animal del 92. Es

continuen les rebaixes a la Llei de monts estatal, en el qual queda prohibit el canvi d'ús forestal per raó d'incendi per 30 anys. A través de la modificació es permet que es pugui fer en els terrenys forestals, dins les àrees de transició previstes a les DOT. En matèria d'aigües, la qual cosa s'hi dedica tot un capítol, no té pèrdua, es modifica la Llei d'aigües estatal de forma reiterada i innecessària. Es normativitzen aspectes que ja estan regulats, com per exemple l'article 22.1 i demostra que la norma proposada ja estava regulada a l'article 40.2 de la normativa del Pla hidrològic. Es reiteren en profusió normes relatives a la gestió de demanda d'aigua per intentar vendre cosmètica ambiental, quan tot això ja està regulat i indicat en el decret de mesures especials del 2000. La normativa en matèria d'aigües és un clar despropòsit de desprotecció i desregulació, a l'article 22.3 desplega el control d'extraccions d'aigua a tots els pous, excepte el de proveïment municipal. És un retrocés brutal d'unes mesures que formaven part, les poques que hi havia, del maquillatge verd del Pla hidrològic nacional. Si s'aprova aquesta modificació es contradiu el Pla hidrològic de les Illes Balears, el Pla hidrològic nacional, la Llei d'aigües estatal i la directiva marc europea. Aquesta mesura és a nivell d'aigües el mateix que la desintegració dels espais naturals protegits.

La disposició a la qual entrarem ara, voldríem demanar-li Sr. Conseller, si tenen informes jurídics per fer totes aquestes modificacions i estan segurs de la seva legalitat perquè segons aquest moment consta en allò que és la Llei d'aigües estatal i per fer-li alguna referència en el test refós, diu ben clar que correspon a l'Estat la planificació hidrològica. Per tant, volem seguretat jurídica en aquests temes perquè ara per ara no la tenim. Però no acabam aquí, aquest Govern passarà a la història per ser el primer que desprotegeix patrimoni protegit i a més, a cop de decret o llei d'acompanyament i a més injustament perquè només és territori protegit per l'anterior Govern i mitjançant una ridícula doctrina de cenyir la protecció als terrenys de propietat privada. Mai s'ha vist una doctrina similar enlloc, que la protecció d'un espai natural, d'un ecosistema, d'un paisatge, de la biodiversitat que faci en funció de la seva titularitat. És la teoria basada en la ignorància, en l'ansia de destruir tot allò que significa protegir o que hagi fet l'anterior Govern. Jo crec que d'això n'haurien d'estar orgullosos, sí que n'estan i a més gojosos, jo crec que no ho haurien d'estar, però és igual, vostès no s'avergonyeixen i defensen la propietat privada amb passió i vehemència. Si tant els interessa la propietat privada arribin a acords o no asfaltin les propietats privades amb l'autovia d'Inca a Manacor, l'autovia d'Inca- Sa Pobla o a Son Sardina, o és que només interessen segons quins propietaris? I els de Mondragó?

Però ho vull demostrar amb una cosa i amb fets, volen desprotegir, eliminar el Parc natural de Cala d'Hort a Eivissa i el Parc de Llevant a Mallorca, això és el que volen? I el de Mondragó per què? Això és un frau a la seva pròpia doctrina de la defensa de la propietat privada. Assistim per tant, avui a l'inici d'una paròdia, la més ridícula, vista en aquesta cambra i un retrocés importantíssim en la protecció del territori. Això és la realitat. A més es faran parcs a mida, a la carta, ara entra un propietari, ara surt, ara l'àmbit és així, ara l'àmbit és d'una altra manera. Serà esquizofrènic, jo els anim a què s'inventin alguna

paraula per poder anomenar això que vostès volen fer. Per tant, aquí s'està vulnerant avui la llei bàsica estatal de conservació de fauna i flora, concretament l'article 5, que no llegiré perquè no tenc temps. I ja que modifiquen tantes lleis estatals per què no modifiquen la Llei 4/89? I potser que digui dins l'àmbit de les Illes Balears no s'exercirà el dret de tempteig i retracte, si és això allò que els preocupa i així ho aclarirem d'una vegada.

Però el sùmmum i per acabar aquesta llei és la legalització dels habitatges il·legals. Es legalitza *ad hoc* una mansió a Eivissa, que segons els jutjats s'ha de demolir. Aquesta mansió que li mostraré, crec que ja s'ha vist en algunes ocasions en aquesta cambra, aquesta mansió i evidentment no em fa gaire gràcia, molta tristesa...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant Sra. Rosselló.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Perfecte. Gràcies, Sra. President. Aquesta mansió de més de 1.000 metres quadrats situada a menys de 500 metres de la costa constitueix un exemple escandalós de favoritisme i legislació a mida. Aquesta norma vulnera la legalitat i contradiu els més elementals principis jurídics proposada per evitar la demolició, ordenada pels tribunals d'aquesta construcció situada dins un ANEI de màxima protecció en el municipi eivissenc de Sant Antoni de Portmany. Per tant, ja fa aquesta obra a pesar de vulnerar la legalitat, com ha confirmat el Tribunal Suprem i a pesar d'estar demandada va obtenir llicència municipal atorgada per l'Ajuntament de Sant Antoni, presidit per un actual diputat aquí assegut. Ja fa uns mesos ho va dir l'actual batle de Sant Antoni Josep Sales "s'ha de fer una llei que permeti legalitzar la casa de Michael Cretu i no haver de complir la sentència". Avui això es fa possible i es comença a fer possible.

Però li demanam Sr. Conseller, senyors del Govern, si vostès tenen una mínima dignitat democràtica, creuen en el debat parlamentari, volen seguretat jurídica per als ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears i sobretot no volen ser responsables de la desprotecció del territori i dels recursos naturals, retirin aquesta llei i facin una llei d'acompanyament que compleixi els seus objectius que li record que són: unitat d'acció racional per complir els objectius...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant Sra. Rosselló.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Ara acab. Per complir els objectius de política econòmica i complementar la llei de pressuposts amb normes tributàries.

Moltes gràcies.

(Remor de veus).

EL SR. PRESIDENT:

Per favor.

En segon lloc passam a la defensa de l'esmena a la totalitat presentada pel Grup PSM-Entesa Nacionalista RGE núm. 3162/03. Per la qual cosa té la paraula el Sr. Pere Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Ens trobam en l'inici d'un projecte de llei que permet la discrecionalitat en el Govern, el favoritisme, fins i tot la burla, com es deia ara fa un moment amb tota la raó del món, la burla a una sentència judicial ferma. Aquest projecte de llei augmenta la capacitat d'edificar en sòl rústic, fa befa dels parcs naturals. Abusa de l'objecte d'una llei de mesures tributàries, d'una llei d'acompanyament del pressupost pel fet de modificar, com ja s'ha dit, 19 preceptes legals, la majoria dels quals no tenen res a veure amb la tècnica pressupostària. És cert que aquest és un abús que fan molts de governs, segurament no n'hi ha cap que s'hi escapi, però avui amb aquesta modificació de 19 preceptes legals crec que es superen tots els rècords que fins ara s'havien establert. Hi ha sentències dels tribunals que critiquen aquesta mala tècnica pressupostària que no hi ha dubte que introduirà una terrible inseguretat jurídica dins els ciutadans de les Illes Balears.

No hi haurà cap ciutadà, ni fins i tot l'advocat administrativista més prestigiós que a l'hora de consultar un precepte legal no tengui la certesa de què no ha estat modificat per aquesta llei d'acompanyament dels pressuposts. Podem parlar de la Llei de salut, comerç, d'ordenació farmacèutica, de carreteres, les Directrius d'Ordenació del Territori, la Llei de protecció dels animals, la Llei d'aigües, Llei d'emergències, de monts, de ràdio televisió, de cambres agràries, d'empreses públiques, decret de parc naturals, etcètera. Un llistat interminable de preceptes legals que no tenen res a veure amb la tramitació pressupostària i que són modificats mitjançant aquesta llei.

Per què deim que fomenten la discrecionalitat i el favoritisme del Govern? Mirin, amb un sol article es carreguen de fet una de les lleis més importants que es varen aprovar aquesta passada legislatura que era la Llei de regulació de les subvencions. Concretament l'article 14 autoritza al Consell de Govern a autoritzar subvencions sense convocatòries públiques per raó d'interès públic, social, econòmic o humanitari. Em volen un sol cas en què una subvenció no entri dins aquestes 4 raons? Que no es doni per interès públic, interès social, interès econòmic o per interès humanitari? Per tant, aquí obrim la porta a l'adjudicació de subvencions a qualsevol personal física o a qualsevol entitat o associació, sense la necessitat d'una convocatòria pública i sense la necessitat de què els funcionaris públics tutel·lin el correcte atorgament d'aquesta subvenció.

Però encara va més enfora. L'article 27 permet que les subvencions provinents del FEOGA, fons europeus, es realitzin a través d'alguna empresa pública, segurament a través de

SEMILLA o IBABSA. Nosaltres pensam que el control i la verificació de les subvencions dels recursos públics només el poden realitzar els funcionaris públics, precisament l'estatut dels funcionaris atorga a aquests la condició de fedataris públics. Els funcionaris, gràcies a la independència que els dóna la seva condició, el seu estatut de funcionari són els únics que poden donar fe pública del compliment de la legalitat vigent. Delegar aquesta funció del control de la legalitat a personal que ha entrat a una empresa pública, moltes vegades sense ni tan sols fer una oposició, significa pervertir tasca dels funcionaris públics i obri les portes a la discrecionalitat i a un ús pervers dels recursos públics. Pensar que a partir d'ara a través d'empreses públiques es canalitzaran milers i milers de recursos econòmics, sense que la intervenció general hi estableixi un control i sense que el cap de servei, el cap de secció de cada conselleria tuteli la correcte tramitació d'aquestes ajudes realment posa pell de gallina. Això és un vertader escàndol.

A part d'això, trobam que l'article 26 dissol les cambres agràries locals i atorga al Consell de Govern la potestat de liquidar el seu patrimoni. Nosaltres entenem que prèviament a la liquidació del patrimoni de les cambres agràries s'haurien de convocar eleccions a cambres agràries i seria l'única manera també de mesurar la representativitat que tenen les organitzacions agràries a les Illes Balears. Hem de partir de la base, a més, que el patrimoni de les cambres agràries és un patrimoni dels pagesos, és un patrimoni adquirit al llarg dels anys mitjançant les quotes obligatòries que els agricultors pagaven a les seves cambres agràries. Per tant, aquest patrimoni és ben just que passi, després d'unes eleccions per decidir quins són els legítims representants avui dels agricultors, és ben just que aquest patrimoni passi, o bé a les organitzacions agràries, o bé a les cooperatives i sigui administrat democràticament. Són ells qui han pagat aquest patrimoni i són ells, els pagesos, els qui l'han d'administrar.

L'article 15 modifica la Llei de salut canviant tot l'organigrama dels serveis de salut, com a mínim aquí per ser suaus hi ha un acte d'indelicadesa política en un moment que els grups parlamentaris estan convocats per parlar d'allò que pomposament s'ha anomenat el pacte per la sanitat. Idò mentre acudim generosament a negociar el futur de la nostra sanitat pública, no és correcte que es modifiqui tot l'organigrama de la conselleria.

Estam d'acord en la necessitat de crear una televisió autonòmica, no compartim que es rebaixin els mecanismes de participació i control de l'oposició parlamentària. A part de derivar en el consell assessor, entenem que d'una manera provisional, les tasques de tutela i de control, la feina que ha de fer el consell d'administració, que ha d'estar nomenat per dos terços d'aquesta cambra, no és correcte que es modifiqui la majoria qualificada per contractar la plantilla i fixar els seus salaris. Amb la llei anterior es necessiten dos terços dels vots del consell d'administració per aprovar la plantilla de la televisió, de la futura ràdio televisió autonòmica i amb l'actual llei bastarà una majoria simple. Aleshores això ja introdueix un element de sospita de què el personal no volen que sigui

consensuat, o com a mínim el procediment per contractar la plantilla de la futura televisió.

Les disposicions addicionals segona, tercera, quarta i cinquena creen dues empreses públiques i dues entitats autònomes relacionades amb turisme, l'Escola de l'Administració Pública per gestionar els parcs naturals i per construir centres educatius. Però aquesta no només construeix centres educatius, hem presentat una esmena puntual perquè a més se li atribueixen unes tasques de foment i promoció de la cultura. Volen substituir la Direcció General de Cultura? Pensam que és innecessari. Però en definitiva són 4 noves empreses públiques amb el corresponent increment de personal que això provocarà, amb el corresponent increment de despesa corrent.

Allò que observam en la creació d'empreses públiques i la desviació de funcions, funcions tan importants com la de tramitar i controlar les subvencions del Govern, s'està creant una administració paral·lela que escapa al control dels funcionaris públics i pretén burlar el control de l'oposició. A la vegada que permetrà al Partit Popular més discrecionalitat a l'hora de repartir els fons públics. Tal vegada tornarem a veure el President del Govern de les Illes Balears anant a un poble i repartint xecs, repartint talons com es feia antigament en els beneficiaris d'una línia d'ajudes. Això no es pot fer a través de les ajudes reglades d'una conselleria, però a través d'una pública es podrà fer.

Entrant en temes territorials, la disposició addicional quinzena modifica la matriu d'ordenació del sòl rústic de les Directrius d'Ordenació Territorial. Per què?, per permetre més usos residencials, més usos industrials, més activitats extractives -més pedreres- en sòl rústic. Aquesta disposició obre la porta a la construcció d'habitatges unifamiliars dins àrees naturals d'especial interès a les illes d'Eivissa i de Formentera, i en el conjunt de les Illes Balears permetrà la instal·lació d'indústries, d'equipaments, d'infraestructures i fins i tot també d'habitatges unifamiliars a les àrees de prevenció de riscos. També permetrà la instal·lació d'indústries i activitats extractives a les àrees d'interès agrari i a les àrees de transició. Clarament, quan es parla d'autoritzar xalets dins les àrees de prevenció de riscos, es pensa en les masses forestals dins les quals avui no està permès edificar, i això lliga amb una disposició que ja figura en el Pla territorial de Mallorca, que està en tramitació i que se'n farà l'aprovació inicial molt prest, que permet la construcció de xalets dins garrigues, dins masses forestals, això sí, deixant un radi de protecció de 30 metres quadrats. Com va dir en Bush, per mor d'aquests incendis que ara varen tenir tan grans, fa unes setmanes, en els Estats Units, la millor manera de prevenir un incendi és tallar els arbres. Això és el que faran. El Pla territorial diu: "Poden edificar, però per por que si edificam dins una àrea de prevenció de riscos, per salvar la teva seguretat el que has de fer és tallar un radi de 30 metres quadrats d'arbres i així no tindràs risc d'incendi". Però amb aquesta disposició i amb la mesura prevista ja en el Pla territorial de Mallorca es podrà construir dins masses forestals.

I el que ja és un autèntic bunyol són les disposicions que regulen els parcs naturals de Llevant i de Cala d'Hort, cap de Llentrisca i s'Atalaia. Aquí s'estableix que les finques privades

es treuen del parc i, això sí, es diu que els propietaris, voluntàriament, podran demanar continuar dins el parc; diu voluntàriament; aquí no sabem si qualcú controlarà que sol·liciten voluntàriament o si qualcú els obliga a mantenir-se dins el parc natural. El "voluntàriament" pensam que hi sobra. Però el que no ens podem imaginar és com quedarà un parc natural on hi ha unes finques públiques i després determinats propietaris, perquè els convé, comencen a demanar la seva inclusió i ens queda un parc natural discontinu, amb un quartonet aquí, una quarterada aquí deçà... Com se senyalitza això?, com pot, el que compra una targeta per visitar aquest parc, anar d'una finca a una altra sense passar per dins el camí que travessarà la propietat d'una persona que no vol estar dins el parc natural? El fet és que ara els propietaris ja disposen d'avantatges econòmics perquè la majoria d'ordres que regulen les ajudes ja tenien una prima per als propietaris que estaven dins els parcs naturals, i això ho han perdut, i ningú no els ha informat que, com a conseqüència d'aquesta llei, perdran ja aquests beneficis que tenen en aquest moment. Això sí, diu que amb un conveni, que potser hi haurà ajuts, se'n podran beneficiar, però han de fer un acte de fe i abans de l'entrada en vigor d'aquesta llei, que la gent no sap quan entrarà en vigor aquesta llei, han de sol·licitar mantenir-se dins el pacte.

I el que passarà al Guinness dels rècords de parcs naturals és el parc natural de Cala d'Hort a Eivissa, perquè sense les finques privades tindrà un poc més d'una quarterada, un parc natural d'un poc més d'una quarterada. Imaginin que un senyor a Alemanya compra una targeta verda per visitar el parc de Cala d'Hort, i quan haurà caminat 200 passes ja li diràs: "uep!, alerta que aquí és propietat privada". Això ja és esperpèntic. I la pregunta és: per què, si els parcs naturals es creen per decret del Govern, per què es necessita una llei?, per què no basta també un decret per modificar-los?

I finalment s'arriba al clímax d'aquest projecte de llei amb la disposició addicional devuitena, que permet legalitzar habitatges unifamiliars aïllats existents il·legals. Tots els habitatges unifamiliars existents il·legals? No, d'entrada només els unifamiliars aïllats, és a dir, que si no estan aïllats, si estan devora un poble, un senyor que es va passar de volum o això, aquest no, com que no està aïllat aquest ja no és legalitzable. Segon, només els d'Eivissa. I per què no tots els de les Illes Balears?, per què només els d'Eivissa? Però no tots els habitatges unifamiliars aïllats d'Eivissa, únicament els que estan dins l'àrea de protecció costanera. Uep!, és a dir, que ara aquí comença la franja de protecció costanera, que una franja de protecció costanera significa un plus respecte al que ja és el sòl rústic comú, que no té cap casta de protecció, de tal manera que aquest senyor està aquí, dins l'àrea de protecció costanera, i hi ha fet una obra il·legal, és legalitzable, i dues passes més enllà hi ha dins el sòl rústic comú, dins un sòl rústic que no té el més mínim grau de protecció, un altre senyor ha fet una obra il·legal i a aquest senyor l'hi hem de tomar.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Acab, Sr. President. A més a més han d'estar situats per davall de la cota de 250 metres. Si un va edificar a 251 metres aquesta obra ja no és legalitzable. Escoltin, i jo crec que aquí els lletrats em donaran la raó, jo crec que les lleis han de ser entenents per a tothom, una llei ha de ser clara, i hauríem de perseguir que tots els ciutadans, en llegir una llei sabessin què vol dir aquesta llei sense necessitat d'haver de contractar un advocat. Idò jo proposaria que en aquest article diguéssim: "Es legalitza el xalet de Michael Cretu i s'eximeix de responsabilitat el batle que li va donar la llicència il·legalment", perquè d'això es tracta, d'això es tracta, i, senyores i senyors diputats del Partit Popular, vulguin o no això és un escàndol. Jo duc, duré 13 anys aquí. Com aquesta no n'havia vista cap i n'he vistes de grosses, i n'he vistes de grosses, però aquesta les supera totes. En parlarem durant la tramitació parlamentària, però això, senyores i senyors, per dignitat política, eh?, que s'han enfadat molt, per dignitat política això no ho pot votar ningú, no poden rebaixar tant el Parlament de les Illes Balears per legalitzar una obra il·legal que té una sentència ferma de demolició. Això no és possible.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Sampol, per favor.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Senyores i senyors diputats, aquest parlament mai no havia caigut tan baix. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Finalment es passa a la defensa de l'esmena a la totalitat presentada pel Grup Parlamentari Socialista, RGE núm. 3360/03. Té la paraula el Sr. Joan Boned.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, la llei que el Partit Popular presenta avui aquí, en aquest plenari, és un projecte de llei d'acompanyament que és absolutament atípic. És atípic i al mateix temps es tracta d'una llei d'acompanyament segurament la més espectacular d'aquests darrers anys. Més que una llei de mesures tributàries i administratives és una bateria de míssils apuntant directament a lleis importantíssimes en aquesta comunitat que, entre altres coses, proposa modificar un total de 19 preceptes actualment en vigor, 19 de moment, perquè ja s'ha anunciat per part del Partit Popular la presentació d'esmenes també en aquesta llei. Per tant aquest número 19 segurament no serà el definitiu.

Entre aquestes esmenes que presentarà el Partit Popular n'hi ha algunes tan importants econòmicament i tributària per a aquests pressupostos com impedir la construcció d'un camp de golf a Cala d'Hort, a pesar que reiteradament des de les files del Partit Popular es venia defensant que aquells terrenys quedaven suficientment protegits tal com estava ara i no necessitaven noves mesures de protecció. Això n'és un exemple.

Tornant al fons d'aquesta llei el Partit Socialista, el Grup Socialista en aquest parlament ens hi oposarem frontalment, i ho farem per tres raons fonamentals. Primera, perquè aquesta llei suposa un frau a l'esperit del que hem d'entendre com a llei d'acompanyament. En segon lloc perquè suposa un atemptat a la dignitat parlamentària. I en tercer, perquè clarament vulnera el principi de seguretat jurídica.

Per què deim que és un frau? Hem d'entendre que és així pel fet que una llei d'acompanyament hauria de servir com a complement dels pressupostos, complement que s'ha d'entendre com a instrument d'ajuda per tal d'aconseguir un correcte compliment dels objectius de la política econòmica que figuren a la Llei de pressupostos, i més concretament per regular mesures financeres, tributàries i de gestió dels pressupostos, però en cap cas, repetesc, en cap cas no podrà servir per introduir canvis estructurals que en realitat tan sols serveixen o serviran per condicionar el futur urbanístic, territorial, mediambiental o sanitari, entre altres, a la nostra comunitat autònoma.

És un atemptat a la dignitat parlamentària, havia dit també, i realment és així. És no tan sols això sinó que, com ja s'havia dit en algun moment per part del Grup Socialista, és un clar acte de pirateria parlamentària. És un frau legislatiu en mans d'un govern i d'un partit que tan sols pretén aprovar nombroses modificacions de la manera més ràpida possible i amb el més mínim debat polític possible, també. De no ser així el més correcte hauria estat per part del Partit Popular no proposar directament aquestes 19 modificacions i, potser que no totes però sí una majoria, tramitar-les pel procediment parlamentari ordinari. La majoria absoluta, senyors diputats del Partit Popular, no els dóna en cap cas dret a impedir i a boicotejar el debat parlamentari necessari, per una altra part, en temes tan importants per a la comunitat autònoma com l'urbanisme, l'ordenació territorial, la televisió autonòmica, les subvencions, l'autonomia municipal, salut i el règim de funcionaris, temes en la seva majoria que, com podem deduir, poc o res tenen de mesures tributàries o de simples mesures administratives.

En referència al principi de seguretat jurídica, sí voldria recordar que en els passats quatre anys aquest concepte, seguretat jurídica, va ser una arma molt utilitzada per vostès. No es cansaven de repetir un dia i un altre que, a causa de la gran quantitat de mesures cautelars, reformes, plans, etc., dictats pel pacte tan sols es creava i s'incrementava una inseguretat jurídica. Bé, i avui què estan fent? Modificar amb una sola proposta 19 lleis, com hem de dir a això? I no és una opinió personal d'aquest diputat que els parla, ni tan sols és una opinió exclusiva del Grup Socialista, si bé la compartim al cent per cent. Hi ha tot una sèrie de dictàmens i sentències que acaben confirmant aquesta tesi, entre elles un dictamen, el darrer, segurament, del Consell Econòmic i Social de l'Estat, de 3 d'octubre del 2001, i que fa referència a la Llei 24/2001, d'acompanyament, i una sentència de la Sala Tercera del Tribunal Suprem, de 27 de gener del 2003, que en referència a la Llei 50/1998 diu textualment el següent: "*El artículo 111 de la Ley 50/1998, de 30 de diciembre, de medidas fiscales, administrativas y de orden social, es inconstitucional al exceder su contenido de la materia presupuestaria a la que*

deben ajustarse las denominadas leyes de acompañamiento. Reiterada jurisprudencia constitucional declara inconstitucional la regulación por las leyes de presupuestos de determinadas materias que no forman parte del ámbito que les confiere la Constitución en su artículo 134. La Ley de medidas es una ley auxiliar cuyas disposiciones sirven de complemento necesario para la mejor y más eficaz ejecución del presupuesto y de la política del Gobierno. Se entiende que la doctrina del Tribunal Constitucional sobre los límites materiales de las leyes de presupuestos es aplicable también a las leyes de acompañamiento como meramente auxiliares. La Ley de presupuestos debe tener un contenido directamente vinculado a los ingresos y gastos; la Ley de acompañamiento debe tener un contenido al menos indirectamente vinculado con tal materia. En otro caso se incurre en inconstitucionalidad por infracción del principio de seguridad jurídica”.

Aquesta sentència ve, a més, reafirmada per una altra, en aquest cas del Tribunal Constitucional, de l'11 de juliol del 2001, que breument..., fa referència també a això i diu: *“Este tribunal ha declarado la inconstitucionalidad de preceptos legales contrarios al principio de seguridad jurídica cuando generaban una situación de incertidumbre y falta de previsibilidad respecto del derecho aplicable”.*

Però tornem ara a la Llei d'acompanyament que presenta el Partit Popular i que és clarament una llei altament perillosa, i és perillosa per diferents raons. N'enumerarem algunes. És una claríssima invasió del que són competències municipals: legalitza depuradores, dessaladores, algunes instal·lacions agropecuàries que estan en funcionament, si bé no disposen de la corresponent llicència municipal d'instal·lació, d'obertura i funcionament. És poc clara en temes com els de salut, ja que proposa, de fet, una reorganització d'aquesta àrea i, a més, es fa de forma poc clara. Romp importantíssims consensos anteriors modificant, per exemple, la Llei de televisió de 1985, aprovada, record, per unanimitat, i ho fan unilateralment, sense cap consens ni cap diàleg previ, i això, senyors diputats, no és bo; seria interessant, seria convenient que aquest tema de televisió continuàs essent un tema de consens i no de confrontació.

Modifica el criteri que ha regit fins ara, per exemple, en temes com els parcs naturals; elimina d'aquests parcs, concretament a Cala d'Hort i a Llevant, totes les finques privades. Greu errada, més si som coneixedors de la política de parcs que pensa aplicar el Govern del Partit Popular, que no és més que dir simplement desprotecció, futura negociació i, si és possible, novament protecció. Senyors, és un camí que és totalment i absolutament innecessari. Si el problema que tenen vostès amb els parcs naturals són les condicions que tenen els propietaris de finques privades, no han de tenir cap problema, però s'asseguin amb ells i posin-se a negociar, però per a això en cap cas no necessiten prèviament desprotegir aquest territori com està ara. Amb el territori com a parc natural i protegit estan igualment qualificats vostès per asseure's amb els propietaris i arribar als acords que siguin necessaris dins el marc normatiu que hem de tenir sempre present.

En matèria d'aigües ens volen fer passar per aquí que als aqüífers sobreexplotats es continuï extraient aigua, ja que aquest apartat del text refós de la Llei d'aigües es modifica per una redacció molt més permissiva però, a més, i abundant en aquesta permissivitat, també elimina l'obligatorietat de sistemes de mesura als pous privats que garanteixi informació precisa sobre els cabals d'aigua.

I dit això, i ja per anar al que podem considerar com el més greu de tot el que es presenta, es proposen certes mesures urbanístiques com una amnistia per a edificacions il·legals a Eivissa, i temes d'ordenació territorial com la modificació de la matriu d'ordenació de sòl rústic que desprotegeix i fa edificables espais fins ara protegits però, això sí, tot això naturalment tan sols a Eivissa i a Formentera, no a cap altra de les altres illes.

Per tant, i per tot el que s'ha explicat fins ara, es podria definir aquesta llei com a una llei escombra, una llei escombra que ha anat recollint de tot al seu pas. I qui millor fins ara podem entendre que ha definit el que és una llei d'acompanyament és Cristóbal Molina Navarrete, que en la seva definició diu textualment que és un *“engendro normativo de nuestros días que lleva hasta su máxima expresión la viciosa práctica de elaborar, a finales de año, una ley vagoneta de cuestiones normativas de muy diferente naturaleza técnica y política que, por distintas razones, no han encontrado adecuada plasmación antes, una situación que, grave en la época anterior, hoy ha explotado para incurrir en un auténtico y genuino fraude a la Constitución”.*

Per avalar la teoria que havíem comentat abans d'inseguretat jurídica, també voldria llegir el que havia dit abans del dictamen del Consell Econòmic i Social de l'Estat, que diu concretament que *“en este apartado el CES quiere volver a plantear su disconformidad con la inadecuada técnica legislativa que supone, y los problemas que suscita, el uso de una ley que regula una profusión de materias dispares que acaba provocando una dispersión de las normas reguladoras que dificultan su localización y entendimiento por parte del ciudadano obligado por ellas”.* Jo crec que aquesta i les sentències a què havíem fet referència anteriorment diuen molt clarament què és el que es proposa per part del Partit Popular amb la tramitació d'aqueixa llei d'acompanyament o de mesures tributàries i administratives.

En resum, és una llei que per diverses circumstàncies, per estar en contra del més mínim esperit democràtic, per rompre consensos anteriors, per afectar qüestions estructurals de la comunitat autònoma, no només de l'àmbit pressupostari de l'exercici, furtant a aquesta cambra el debat i, a més, pels seus continguts sobre urbanisme, ordenació territorial, televisió autonòmica, règim de funcionaris, subvencions, i d'altres profundament negatius per a aquesta comunitat, tan sols és mereixedora de no continuar endavant. Per tant, des del Grup Socialista demanam al Grup Parlamentari i al Govern del Partit Popular que retirin aquesta llei i que intentin fer-ne una altra que realment s'adapti a una llei d'acompanyament, al que s'ha d'entendre com una llei d'acompanyament i que no produeixi totes aqueixes incerteses, tots aqueixos perjudicis i aqueixos

greuges, greus greuges comparatius que s'han detectat i que es veuen clarament respecte d'alguna de les Illes, i en aquest cas estic parlant d'Eivissa i Formentera.

Gràcies.

(Petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el conseller d'Economia, Hisenda i Innovació, Sr. Lluís Àngel Ramis d'Ayreflor.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Lluís Àngel Ramis d'Ayreflor i Cardell):

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, aquesta llei que debatem en aquest moment s'emmarca dins les conegudes com a lleis d'acompanyament dels pressupostos generals.

Com s'assenyala a l'exposició de motius en aquest sentit les anomenades lleis d'acompanyament pretenen complementar la Llei del pressupost, i constituir amb aquesta una unitat d'acció racional per complir els objectius de política econòmica, raó que justifica que es trametin simultàniament amb la Llei de pressupostos de la comunitat autònoma.

D'acord amb això, el projecte de llei de mesures tributàries i administratives d'acompanyament als pressupostos generals de l'any 2004 recull un conjunt de mesures normatives en matèria tributària i en matèria administrativa que vénen a complementar les disposicions contingudes en el projecte de llei de pressupostos generals de la comunitat autònoma de les Illes Balears per a l'any 2004. En concret enguany la Llei d'acompanyament conté 28 articles organitzats sistemàticament en dos títols, denominats respectivament normes tributàries, que no n'hem parlat en tot el temps, i normes de gestió i acció administrativa, i estructurats a la vegada en capítols, a més de 20 disposicions addicionals, una disposició derogatòria i tres disposicions finals.

Les modificacions a diverses lleis introduïdes a través de la Llei d'acompanyament del pressupost és una pràctica habitual, s'ha fet fins a l'any 99, s'ha fet entre el 2000 i el 2003, i ara avui es continua fent. A la Llei d'acompanyament del pressupost de l'any 2000 hi va haver 36 modificacions, i el total de les lleis i disposicions afectades eren 18; podem posar exemples de les modificacions, com la que fa referència al complements destinats a alts càrrecs o competències per donar gratificacions a funcionaris, és a dir, temes de funció pública, en definitiva. En el cas de la Llei de l'any 2001 les modificacions foren 17 i varen afectar 12 lleis o 12 disposicions; trobam modificacions com la d'ordenació d'emergències, homologació de personal traspasat en funció pública, com en trobam enguany, la regulació del silenci administratiu o el mostreig d'empreses que contaminen la seva freqüència. A la Llei d'acompanyament del pressupost del 2002 les modificacions arribaren a 46, i varen ser 18 les lleis i altres disposicions afectades; en aquest cas una de les modificacions feia referència a l'ordenació del territori, una

altra sobre animals utilitzats amb infraccions de caça, o la matrícula anual dels guals de caça, infraccions de costes, règim d'apostes hípiques...; altres exemples són la modificació del Consell Balear de Funció Pública, el règim jurídic del personal, i temes d'activitat comercial també es varen modificar en aquesta llei d'acompanyament del 2002. Quant a la del 2003 el nombre de modificacions arribà a les 24 i el nombre de lleis i disposicions afectades eren 23; entre aquestes modificacions hi ha l'ajustament d'objectius dotats en part per la Unió Europea, extinció de llicència d'obertura d'explotacions agropecuàries, personal del Consell Econòmic i Social, complement de destinació de personal d'alts càrrecs, catàleg municipal, delegacions, disposicions, etc., etc.

Pel que fa a enguany les modificacions afecten 19 lleis, com vostès diuen, i en conjunt feim 48 modificacions i es veuen afectades 48 lleis o disposicions. El motiu és molt clar, és a dir, no ens n'amagam: aquest govern té una política definida, respon a un programa electoral totalment definit que no ha tengut necessitat de consensuar entre quatre partits, i pren decisions des del primer dia; no les ha de consensuar amb quatre partits d'ideologies un poc diferents. En aquest cas nosaltres tenim molt clara l'acció de govern i tenim molt clar el programa pel qual ens varen votar.

Dita aquesta introducció voldria contestar alguns temes que s'han comentat abans pels distints portaveus, un pic fet aquest aclariment.

Bé, que aquesta llei no complementa la Llei de pressupostos, que diu la representant, la Sra. Rosselló, d'Esquerra Unida i Els Verds, idò nosaltres opinam que sí, que la complementa. És a dir, tenim disposicions sobre el tema de l'impost de successions, tenim disposicions de taxes, hi ha moltíssimes disposicions que complementen i totes complementen temes pressupostaris que defineixen la política econòmica.

Diu que no hi ha debat. Bé, idò en aquest cas estam fent jo crec que un debat i hi ha totes les possibilitats de presentar tant aquesta esmena com després el debat a les comissions, és a dir, no s'ha furtat cap tema de debat. Vostès varen canviar una llei d'ordenació del territori per un procediment de lectura única. Idò jo crec que en aquesta ocasió una llei d'acompanyament té molt més debat, té molta més possibilitat que tots els ciutadans de les Illes Balears ho coneguin que una llei de lectura i procediment únics. És un rècord per modificacions; idò evidentment que sí, i molt orgullosos que estam que aquest govern fa feina des de principi del juliol per poder dur endavant la seva política i fa les modificacions que creu oportunes en aquest cas.

Parla de desprotecció del territori. Escolti, el que és la desprotecció del territori del parc de Llevant i en el cas d'Eivissa és un tema que figura totalment en el programa electoral i no ens hem amagat el més mínim. Complim el programa electoral i ho duim per via de llei perquè hi hagi total transparència. Qualcú ha mencionat que alguns d'aquests parcs s'han fet per decret, nosaltres no tenim cap problema en

què es conegui perquè donam compliment a una promesa electoral.

Es diu que legalitzam allò il·legalitzable, bé, referint-se crec que a uns temes d'ordenació del territori d'Eivissa. En aquest cas el que es fa és tornar el que hi havia a les DOT, a la llei del 99, amb unes restriccions, perquè abans es podien legalitzar obres a menys de 250 metres de la costa i aquí hi ha més restriccions. Estic d'acord que no és el mateix perquè és a partir de 250 metres de vorera de la mar, és a dir, que és recuperar una llei que va proposar en el seu moment el Partit Popular.

Modificam la Llei de radiotelevisió autonòmica. Evidentment tenim una voluntat de posar en marxa la llei de radiotelevisió autonòmica i la modificam en aquest sentit per adequar-la, però en el tema de radiotelevisió autonòmica, que els elements són clars i consideram que és una política prioritària perquè és un element cohesionador de totes les Illes i creim que, igual que la majoria de comunitats autònomes, nosaltres la necessitam, en aquest cas és un servei públic al qual no s'havia donat cobertura fins ara i el duim endavant. Mantenim la pluralitat, és a dir, tots els grups parlamentaris estaran representats en el seu consell d'administració, hi haurà els nomenaments per una majoria de dos terços, tots els representants en el consell d'administració seran presidents d'aquest ens públic perquè volem una pluralitat, és a dir, que s'està complint tota la normativa bàsica de televisions públiques, complim tota la normativa bàsica de televisions públiques. Evidentment es duen unes petites modificacions per adequar-la a la realitat de 15 anys després o 18 anys després que es va aprovar.

Crítica la creació d'una empresa d'infraestructures. Escolti, cream una empresa d'infraestructures educatives per a una major agilitat en la construcció de nous col·legis. En qualsevol cas he de dir que sí, que en certa manera es creen quatre empreses públiques però també se n'anul·len quatre, és a dir, que no cream més empreses públiques (...) que la llei, (...) dues, en turisme també hi ha la desaparició d'una, al final queden les mateixes empreses públiques que hi havia abans, és a dir, que no hi ha una major..., per aquí una via d'escapament al control, perquè tenim les mateixes empreses públiques que tenien abans.

Diu que cream el tema d'una entitat autònoma per gestionar els parcs. No, miri, senzillament nosaltres creim que podem dur una millor gestió dels parcs naturals amb un ens autònom, amb una entitat autònoma de caràcter administratiu, és a dir, que dins l'IBANAT; creim que la gestió serà millor i per tant la defensam d'aquesta forma com cada govern l'organitza en la forma que creu que és més convenient per als ciutadans.

Crítica l'esport de tir a guàtleres. És que això és un esport reconegut per les federacions nacionals, i per a vostè hi ha una diferència en el tir a coloms i no a guàtleres; en aquest cas s'igualava un cas a l'altre, és a dir, no hi veig cap inconvenient.

En matèria d'aigua es critica i ningú no diu que en aquest cas feim protecció declarant de servei públic l'aigua (...) i es prenen mesures per als comptadors individuals, és a dir, per estalviar aigua: per primer pic tots els habitatges de nova

construcció a les Balears hauran de tenir comptadors individuals i es prenen mesures en aquest sentit per a estalvis energètics en aigua. És a dir, que en aquest cas jo crec que ajuda a una major protecció.

També ha dit que per què no feim els parcs naturals, per què desprotegim el tema del parc de Llevant, un altre pic. Nosaltres creim que, a més que és un tema que estava en el programa electoral d'una forma molt clara, els propietaris han de tenir una veu que no varen tenir abans, i és un tema que volem dur per una voluntarietat, i d'aquesta forma arribar al compliment del programa electoral i aconseguir que aquests parcs no siguin conflictius sinó que tothom s'hi vagi sumant.

Una altra..., és que les crítiques més o manco s'han repetit. Es diu que es podran donar subvencions de forma arbitrària. Escoltin, és un cas que especificam molt clar de forma excepcional i que es veurà al final si s'ha d'emprar o no, però creim que si hi ha unes raons d'interès públic s'han de poder fer excepcions i per això feim la modificació, però ja deim que abans aquesta partida pressupostària hauria de passar per Consell de Govern, és a dir, que no és una norma de caràcter genèric sinó per a uns casos específics, si es donen, i veurem al llarg de l'any si hi ha casos d'aquest tipus.

En definitiva jo crec que he contestat a la interpell·lació d'Esquerra Unida.

En el cas del Sr. Sampol, representant del PSM, recorda que hem fet 19 modificacions de lleis. Jo li dic que sí, que hem modificat aquestes 19 lleis i que afecten a 48 disposicions.

Diu que facilita que les empreses públiques puguin fer tasques -en el cas del FEOGA- de control i verificació; evidentment si duim aquests temes creim que a la Conselleria d'Agricultura s'estan tramitant els temes amb molta falta d'agilitat i necessitam una major agilitat perquè no es perdin fons europeus; en aquest sentit cream una via perquè un cert control el pugui fer aquestes empreses públiques i la gestió sigui molt més àgil, una gestió més eficaç és el que ens du a aquesta modificació especialment per al tema de les ajudes.

Diu en el tema del Servei de Salut que feim un canvi d'organigrama. Jo crec que en el tema del Servei de Salut els canvis són mínims, perquè el que feim és la possibilitat que el director general sigui un òrgan de direcció que determini segons el que disposa aquest article, és a dir, que pugui ser un funcionari, és a dir, que si un moment determinat un treballador..., que es pugui professionalitzar més la funció del director general. No s'obliga, però la modificació pràcticament respecte a abans fa referència al director general o a un òrgan de direcció que es determini segons el que disposa aquest article, és a dir, que està obert perquè pugui ser una major professionalitat, que no vol dir que es faci, i sigui una persona de dins la cas en aquest aspecte. I després l'altra modificació que fa és que les reclamacions es posin davant l'ib-salut i no davant la Conselleria de Salut, i que els actes davant el consell general acabin la via administrativa. Això és l'altra modificació i creim que són dues modificacions relativament petites en aquest sentit.

Del tema de radiotelevisió autonòmica, que la plantilla s'hagi d'aprovar per una majoria absoluta dels membres o dos terços dels membres del consell d'administració no crec que sigui una forma operativa perquè una entitat pública funcioni, i de fet cap empresa que s'ha creat té aquest tipus de normativa, per la qual cosa no veig quina raó hi ha d'haver perquè en aquest cas radiotelevisió hagi de tenir uns condicionants distints de les altres empreses públiques.

Li insistesc en el fet que al final hi ha el mateix nombre d'empreses públiques, és a dir, que no hi ha una desviació de funcions cap a les empreses, sinó una reestructuració de les mateixes.

El tema dels parcs de Llevant i de Cala d'Hort és un compromís electoral que teníem i per tant ho hem duit endavant sense cap amagatall, fent-ho per via legislativa. Hem de dir que dins el tema, per exemple en tema de protecció, que diu que feim molta desprotecció, hi ha el tema que les muntanyes cremades (...), si hi ha aquest tema no es pot canviar d'ús urbanístic en 30 anys; jo crec que això és un tema que protegeix en el futur zones que es puguin cremar, vull dir que hi ha temes que podríem considerar desprotecció i uns altres temes que es protegeixen més, com en el tema d'aigües, que crea servei públic i es prenen mesures per a un millor estalvi d'aigua.

La intervenció del diputat del Partit Socialista bàsicament ha estat una intervenció de caràcter legal per afirmar la il·legalitat d'aquesta llei, però una de les coses concretes que ha manifestat es refereix al tema que arribam a autoritzar i donam llicències d'activitat, cosa que ha considerat greu dins una llei d'acompanyament del pressupost, que donam llicència d'activitat, si no ho record malament, és el que ha dit. Bé, jo li voldria recordar, tal com he citat, que podríem tenir que encara que es podia interpretar que aquestes llicències no són exigibles per a l'activitat de dessalació d'aigua o de la mar i depuració d'aigües residuals, en altres doctrines sí que consideren que s'han de demanar aquestes llicències d'activitat. Però aquí la mateixa excepció que s'estableix en el cas de les depuradores, vostès des del govern la varen..., a la disposició addicional segona de la Llei 11/2002, de 23 de desembre, d'acompanyament als pressuposts generals de la comunitat autònoma de fa un any, la varen aprovar per a les explotacions agropecuàries, és a dir, que per a les explotacions agropecuàries és legal i està molt bé fer-ho dins la Llei d'acompanyament dels pressuposts exonerar-les de llicència d'activitat, i per a les depuradores no. Crec que això demostra la seva vara de mesurar, que en un tema concret que han exposat ja es veu que això mateix ho varen fer amb llicències d'activitat en explotacions agropecuàries a una llei d'acompanyament, ben igual. Aleshores ja es veu que el seu discurs és sectari.

Moltes gràcies.

(Petit aldarull i alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. En torn de rèplica té la paraula la Sra. Margalida Rosselló.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President. Senyors diputats, senyores diputades, en primer lloc el cert és que jo no m'he referit en absolut al capítol 1 que presenta aquesta llei. Ho dic perquè evidentment vostè ha explicat que aquesta llei d'acompanyament es referia a mesures tributàries, i evidentment el capítol 1 es refereix a tota una sèrie de mesures tributàries a les quals jo no he fet referència perquè consider que, evidentment, és lògic que aquesta llei d'acompanyament dugui aquestes mesures tributàries. Ara bé, excepte aquest capítol 1 la resta res no té a veure amb mesures de tipus tributari o de tipus econòmic, i si no jo crec que en això basta fer una llegida ràpida, sense saber massa de lleis, per veure que és una realitat i és un fet.

Miri, la Llei d'acompanyament és habitual dur-la cada any. Jo, això, no ho qüestion, el que no és habitual és dur modificacions -ho torn repetir- de 19 lleis, 12 autonòmiques i 4 estatals, creació d'empreses, etc. Això no és habitual en absolut ni a cap cambra de qualsevol comunitat autònoma, i de totes maneres evidentment el que tampoc no és habitual és defugir el debat parlamentari. És a dir, un parlament, tot i que vostès tinguin majoria i evidentment ningú no els ho qüestiona, perquè és un fet, també, és una realitat, els parlaments són per debatre i perquè els grups parlamentaris, tot i tenir evidentment la possibilitat no d'aprovar però sí de dir la seva, de debatre, és per allò que estam aquí asseguts. Per tant les lleis s'han de debatre democràticament en el Parlament. Quan hi ha modificacions substancials que afecten la vida dels ciutadans s'han de debatre, el debat no és dolent sinó precisament el contrari, i en aquest sentit jo crec que és bo que un govern precisament vulgui que les polítiques que ell vol dur endavant amb tota la seva legitimitat, no faltaria més, idè les dugués per debatre-les. El que s'està fent aquí és que aquesta modificació de tantes lleis evita el debat de 19 aspectes fonamentals, per dir-ho d'alguna manera, importants per a aquesta comunitat autònoma i, evidentment, des d'aquest punt de vista l'oposició, almanco el nostre grup, sentim que s'està qüestionant la pròpia tasca democràtica parlamentària.

Miri, això que les lleis de pressupostos han modificat, les lleis anteriors, del 99, el 2001 i tal, miri, tot allò a què vostè ha fet referència són temes pressupostaris: taxes, temes tributaris, temes de llicències, taxes, retribucions..., tot això són temes econòmics. No anem a dir ara que resulta que això és el mateix que el que vostè ha presentat amb aquesta llei d'acompanyament, perquè jo crec que és evident que aquestes 19 lleis, per no dir ja tot el que he dit i repetit, està clar que no tenen res a veure en temes tributaris, ni pressupostaris, ni amb retribucions.

Miri, vostès tenen una política molt definida i ningú no els la qüestiona. Vostès tenen una majoria i ho repeteixen i ho diuen, i el seu programa electoral deia això. Evidentment, vostès fan la política que troben, tenen la majoria absoluta, però això, tenir majoria absoluta, no significa que no hagin de dur, com

dic, els temes a debatre i precisament a intentar, quan hi ha d'haver consens o una majoria parlamentària, fer-ho. La Radiotelevisió Espanyola -li ho record, Sr. Conseller- és un tema que nosaltres hi estariem d'acord, amb una radiotelevisió autonòmica, perquè creim que és un aspecte positiu, sobretot perquè es doni un coneixement major de la nostra llengua, de la nostra cultura i de la vida que duim aquí els habitants i els residents d'aquestes illes. Ara bé, la volem fer amb el màxim consens possible. L'anterior legislatura es va intentar, evidentment, consensuar amb l'oposició i no varen ser possibles aquests dos terços per aconseguir poder fer la composició del consell d'administració, i vostès senzillament, així de clar, els agrada molt, estan contents, estan orgullosos, diuen: "Bé, idò, saps què?, anirem per la via ràpida. Ho feim via llei d'acompanyament, evitam aquest debat i després ja ens posarem d'acord, i evidentment ja diran el que consideren la resta de grups". Nosaltres volem debatre precisament aquestes qüestions perquè entenem que és un element important per a la nostra comunitat autònoma, i per això, com li dic i li torn repetir, la democràcia és també que l'oposició no només pugui fer la seva tasca, sinó també poder aportar opinions, idees i no només crítiques.

Miri, amb els parcs naturals està molt clar: vostès desprotegeixen, i si diuen el contrari, jo què vol que li digui? Vostès desprotegeixen, i a més creen i ho fan a través d'unes fórmules ridícules, ignorants i basades absolutament en una qüestió que no té agafada enlloc del món, i li vull repetir i li vull llegir aquesta llei famosa 4/89, que és la llei de protecció i conservació de fauna i flora estatal, la qual el Sr. President del nostre govern, anterior ministre de Medi Ambient, no es va dignar a modificar, perquè l'hagués poguda modificar si no hi estava d'acord, l'hagués poguda modificar, o el PP actual, diu ben clarament, i li vull llegir l'article 3, l'article 2, si m'ho permet, el paràgraf 3 que diu: "*Las administraciones públicas, en el ámbito de sus competencias, velarán por el mantenimiento y conservación de los recursos naturales existentes en todo el territorio nacional, con independencia de su titularidad o régimen jurídico, atendiendo a su ordenado aprovechamiento y a la restauración de sus recursos renovables*". El tema de la propietat és un tema que evidentment vostès, com dic, l'han tret absolutament fora de lloc, i a més, a part de no complir la llei, que a més és bàsica, perquè l'article 2 és bàsic, per una altra banda resulta que per complir aquest programa electoral no són seriosos, perquè si realment volen arribar a acords amb tots els propietaris arribin a acords amb els propietaris de Mondragó, o arribin a acords amb els propietaris de S'Albufera; per què no ho fan i només ho fan justament amb el parc de Llevant i amb el parc de Cala d'Hort?

(El Sr. Vicepresident segon substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada, li demanariem que vagi conclouent.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Ara vaig..., Sr. President, faré via.

...i per tant jo crec que no ens remenin aquí més la troca perquè allò cert, com dic, és que el Partit Popular vol desprotegir, així de clar, i ho demostra amb les lleis i amb els fets, no amb les paraules.

Per altra banda li he de dir que no és que jo no estigui d'acord en fer empreses per a infraestructures d'educació, el que passa és que aquest article no diu això; a més d'això diu altres coses, i no li ho llegiré perquè no tenc temps. Per tant li he de dir que crea com a mínim una vaguetat que fa passar pena i, per tant, com dic, des del punt de vista d'inseguretat jurídica que s'ha dit.

Entitat autònoma de parcs. Ja li he dit, no hi ha massa parcs per gestionar, però el cert és que IBANAT ja ho podria fer i vostès creen empreses d'una manera absolutament..., així, "creem una empresa, una altra empresa". Per tant jo crec que això és seriós, Sr. Conseller, i per tant no és un tema per debatre, com veu, amb cinc minuts, amb quinze minuts que he tengut abans i cinc minuts ara. Així és com volen que es debatin 19 lleis, amb quinze minuts i cinc, vint minuts per part de cada un dels grups parlamentaris. Només li volem dir des del nostre grup parlamentari que això en democràcia es diu clarament una cosa, i és no ser prou seriosos ni creure realment el que és la democràcia parlamentària, ja no li estic parlant d'un altre tipus de democràcia.

Nosaltres volem debatre, nosaltres volem parlar i només això, volem també donar-li propostes per millorar les actuacions de govern que evidentment decidiran vostès, però d'aquesta manera jo crec que no anam enlloc, d'aquesta manera l'únic que podem dir amb aquesta llei d'acompanyament és que al cap i a la fi el que volen és desprotegir de forma molt important -si em permet, Sr. President-, desregularitzar i baixar normativa estatal, que protegia, per exemple, en tema d'aigua i resulta que ara aquí, en aquesta comunitat autònoma, estarem per davall, menys protegits que la resta de comunitats autònomes. Això, senyors, no és desenvolupament sostenible, això és riure's de nosaltres, riure's del medi ambient i riure's dels recursos naturals. Jo, per tant, li estic demanant que siguem seriosos tots, evidentment vostès governen, ningú no ho dubta ni ho posa en dubte, però que facem de la democràcia...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada, acabi en dos segons.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

...i de la protecció del medi ambient un element en aquesta comunitat, perquè si no evidentment poc tendrem a creure de vostès. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. En nom del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista en torn de rèplica té la paraula el Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Vostè ha esmentat tota una sèrie de modificacions produïdes que jo crec que precisament justifiquen una llei d'acompanyament dels pressuposts, modificacions en l'àmbit de l'administració, de la funció pública que tenen un impacte sobre els pressuposts, precisament necessiten una llei d'acompanyament. De totes les que ha dit en record una especialment que era de modificació de la Llei de comerç, provocada per una suspensió del Tribunal Constitucional que obria les portes a les grans superfícies comercials, i utilitzaren una llei en tràmit que era la llei d'acompanyament, per consens, per consens, no és ver que la consensuàrem entre tots? Per tant, el que fan és una vertadera perversió del que és l'instrument d'una llei de mesures tributàries i administratives.

Mirin, respecte d'aquesta legalització d'una obra a Eivissa, vostè és un professional i en pujar a aquesta tribuna s'hauria d'informar i sobretot s'hauria d'informar d'una llei de la qual vostè és responsable davant el Parlament i davant la societat, no digui que recupera les DOT que es varen aprovar l'any 1999, perquè aquest article en concret, i ho veurem quan es tramitin les esmenes, deixava excloses d'una manera taxativa totes aquelles obres il·legals que, com a conseqüència de la seva il·legalitat penjàs la demolició, si no estava prescrita la infracció urbanística. Això estava clar. Per tant, aquesta frase "ordre de demolició" o que la conseqüència de la infracció era la demolició l'han llevada de l'actual normal i l'han llevada d'una manera conscient.

Miri, el que és pervers de les lleis, naturalment que vostès tenen majoria absoluta, però no poden fer el que els dona la gana i, sobretot, el que no poden fer és tractar els ciutadans d'aquesta terra d'una manera desigual; i no té cap justificació que una pobra persona, un pobre ciutadà d'Eivissa, de Sant Antoni, de Lluçmajor, d'allà on sigui, al qual el batle li hagi donat una llicència il·legal, perquè alerta, no és el ciutadà que ha fet la il·legalitat, el batle li va donar una llicència il·legal, i està dins una zona de protecció costanera, i un senyor que té aquesta il·legalitat dins una zona no protegida, li farem tomar, i a un senyor estrangers que s'ha fet un casalot damunt un pujol que espanya tot l'entorn, li legalitzam aquesta obra il·legal. Amb això, vostès, el que volen fer és salvar les responsabilitats del batle que va donar aquesta llicència il·legalment i utilitzen el Parlament per a aquesta acció totalment fraudulenta. Jo no crec que el salvin, perquè el tribunal ha posat el cas en mans de la fiscalia, segons he llegit a la premsa d'Eivissa, ara, això realment és un escàndol. I sobretot, vostè, en tornar pujar aquí, sigui més rigorós, sobretot no digui el que no diu la llei, informi's abans de replicar d'una manera tan incorrecta.

El tema de l'agilitat de l'administració, naturalment que a tots els que hem governat ens molesta l'encotillament d'una administració pública, però hem d'anar molt alerta a no botar-nos les garanties, jo no estic gens d'acord que una persona que no pugui donar fe pública em certifiqui que dins una quarterada s'hi han sembrat els ametllers que el propietari ha dit, això ho ha de fer un funcionari, Sr. Conseller, ho ha de fer un funcionari, perquè el funcionari és qui dona fe pública que aquella ajuda de doblers públics s'ha invertit correctament, perquè per a això és

funcionari, per a això no el podem treure fora, l'ha de fer molt grossa perquè el traquem fora, fa de notari, el funcionari quan ens certifica això. I això no ho pot fer un personal que ha entrat a dit o no, però que no té l'estatut de funcionari i està dins una empresa pública, això no es pot fer, perquè, a més, és il·legal; i si li impugnen actes administratius dictats per personal no funcionarial, li guanyaran als tribunals, per tant mirin-s'ho, perquè no és ètic ni és correcte democràticament.

Perdó, no m'hi havia fixat, acabaré, Sr. President.

El tema d'una empresa per gestionar infraestructures educatives, ens sembla correcte, ens sembla correcte que haguem de fer centres educatius, instituts, col·legis, ara, ja no ens sembla correcte que la mateixa empresa pugui fer serveis educatius, perquè serveis educatius és contractar professors, mestres i professors, sense oposicions, si volen ho podran fer amb aquesta llei. Igualment, el tema de la televisió, home, una televisió és una empresa un tant especial, Sr. Conseller, i neix malament. Una televisió que tots volem que sigui transparent, que hi hagi igualtat d'oportunitats, que informi, i ja neix malament, i ja neix sota sospita.

I finalment els parcs naturals, Sr. Conseller, el que és impresentable i farem riure tot el món és la creació d'un parc natural discontinu, amb finquetes per aquí i per allà que estan desconnectades entre elles o el miniparc que creen a Eivissa; els presentarem una esmena: miniparc de Cala d'Hort. Moltes gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. En torn de rèplica té la paraula el Sr. Joan Boned.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, ha dit vostè que no és cert que aquesta llei d'acompanyament no sigui un complement dels pressuposts. Evidentment, faltaria més que entre una llei que té 28 articles i 20 disposicions addicionals no n'hi hagués alguna que com a mínim fes referència a mesures tributàries o que sí siguin clarament de complement d'un pressupost, faltaria més.

Llavors, quant a les modificacions que afecten el territori i a termes urbanístics diu, com ja ha dit el Sr. Sampol, que recupera una llei del 99. Crec que l'explicació que els ha dat ell és exactament la que es necessita com a resposta en aquesta veritat a mitges que vostè ha dit, perquè el que ha fet és citar un article parcialment, sense dir tot el que diu. Efectivament deixa expressament fora el que vostès amb aquesta llei sí hi deixen inclòs, que són les edificacions que tenen expressament ordre d'enderroc o que estan immerses en un tràmit judicial que pot acabar amb aquesta ordre d'enderroc. Això abans, en el 99, no era, i vostès avui sí que ho inclouen.

Llavors em diu sobre Cala d'Hort i els parcs naturals que era un compromís electoral. Senyors diputats, el programa electoral del Partit Popular no és la veritat absoluta, no ho és, encara que vostès s'ho creguin, però no és. El que fan amb aquestes propostes en parcs naturals és crear un greuge comparatiu, perquè com explicaran vostès a tots els propietaris de finques privades dels parcs naturals d'aquesta comunitat autònoma que uns propietaris tenen dret al fet que se'ls reconeguin millores substancials en les seves condicions com a propietaris de finques privades i els altres no les tenen? Els ho hauran d'explicar, supòs, perquè d'entrada el que fan és uns sí i els altres no.

Però no voldria deixar passar el temps que em queda, que no és gaire, sense fer referència a tres punts que vénen recollits en la seva proposta. Un d'elles és el tema de subvencions. Resulta curiós, perquè si llegim l'articulat de la proposta de modificació que fan veim que fixen tota una sèrie de criteris a l'hora d'atorgar aquestes subvencions, i al final de tot vostès es curen en salut i fan una proposta que d'entrada es bota literalment el principi bàsic de concurrència i publicitat. Això què suposa?, que amb aquestes tres darreres línies es podrien haver evitat tot el que venia abans, perquè simplement aplicant directament això darrer sempre poden fer inútil absolutament tot l'articulat que hi ha anteriorment.

Televisió de la comunitat autònoma. Ja he dit abans que és una llei actualment vigent de 1985 aprovada per unanimitat, desitjable que hi continuàs havent un consens entre totes les forces polítiques, però amb la proposta que vostès ens fan no tan sols no busquen el consens, sinó que, a més, es crea una situació curiosa que a més és estranya. El punt 2 de la seva proposta diu: "La condició de membre del consell d'administració és incompatible amb tot tipus de prestació de serveis amb Radiotelevisió Espanyola". Continuem llegint i anam al punt 16, punt que modifica la disposició transitòria segona, i diu: "Mentre no es dugui a terme la constitució del consell d'administració i del consell assessor regulats en aquesta llei, les seves funcions les ha d'exercir el Consell Assessor de Radiotelevisió Espanyola a les Illes Balears". Com quedam? Hi pot haver alguna relació entre Radiotelevisió Espanyola i la nova televisió autonòmica, o no n'hi pot haver cap?, perquè segons vostès aquí no ho deixen clar. Per tant, com que no queda clar el resultat de l'aplicació de la seva proposta i, en qualsevol cas, el que podem intuir del que volen fer no ens agrada, els demanàrem que deixassin i oblidassin el tema de la televisió.

I no vull deixar passar l'oportunitat de fer referència a les disposicions que afecten directament i únicament a Eivissa i Formentera en l'àmbit territorial i urbanístic. Vull manifestar la indignació del nostre grup per la utilització fraudulenta que el Partit Popular fa d'una democràcia i d'una institució autonòmica per tal d'afavorir interessos particulars i per encobrir il·legalitats comeses pels seus càrrecs públics. El Partit Popular posa la seva majoria absoluta al servei d'infractors, i lluny d'exigir responsabilitats polítiques per les il·legalitats intenta ocultar-les i deixa que polítics i promotors, quasi sempre poderosos, escapin a una normativa que s'aplica a la resta de ciutadans. El Partit Popular vulnera la funció de representació

democràtica i legislativa d'aquest parlament, i l'utilitza per dur a terme el seu objectiu, que no és altre que obrir una porta a legalitzar obres sentenciades com a il·legals pels tribunals. I finalment dir que el Partit Popular pren aquestes mesures conscient que està beneficiant directament alguns propietaris i els polítics responsables d'aquestes construccions il·legals.

I per acabar, Sr. President, diré, com hem repetit abans, que és aquesta una llei escombra, una llei insegura i una llei que crea greuges comparatius. És una llei que tan sols és mereixedora de ser retirada. Res més. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Per tancar la qüestió incidental té la paraula el conseller d'Economia, Hisenda i Innovació.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Lluís Àngel Ramis d'Ayreflor i Cardell):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, la veritat és que crec que hem repetit tots la mateixa argumentació i poca cosa nova hi ha a dir. En qualsevol cas repassem el debat perquè hi hagi totes les possibilitats d'escoltar tots els membres de la cambra i, en aquest cas, el Govern.

La Sra. Rosselló insisteix en el fet que no hi ha debat. Bé, idò jo crec que feim debat en aquest moment, jo crec que hi ha un debat i, com he dit abans, les modificacions de les DOT s'han fet per llei de lectura única, que hi ha molt menys debat que el dia d'avui i menys possibilitat de tractar-ho en comissió i de presentar esmenes.

Insistesc en el tema que vostès l'any passat, a la llei d'acompanyament, varen aprovar les llicències d'activitats per a explotacions agropecuàries, i enguany nosaltres ho duim en el tema de depuradores i dessaladores, però és una cosa que vostès varen aprovar l'any passat i no va passar res perquè ho varen considerar convenient, és a dir, no veig la diferència que hi ha quan són explotacions agropecuàries i quan estam en el tema d'una depuradora.

El cas de la Llei de comerç, la modificació que es va fer, sigui per les raons que siguin, perquè hi havia un tema que podia afectar l'obertura de grans superfícies, es va dur per aquesta via i per una proposta del Grup Popular a una esmena. Idò si és legal és legal, i tant ho és fa 4 anys o fa 3 anys com ara. És a dir, jo no veig la diferència. La modificació de la Llei de comerç que és una d'aquestes 19 que modificam només fa una referència al fet que no es podran vendre begudes alcohòliques de menys de 8 graus a partir de les 12 del vespre. Vostès creuen, algun ciutadà de les Illes Balears a part de vostès, creuen que això dur suficient debat per fer una modificació de tota una llei i no és molt més adequat dur-la amb una llei d'acompanyament, pel tema de les begudes de menys de 8 graus no es venguin a establiments comercials a partir de les 12 del vespre. Jo crec que és una mesura típica d'una llei d'acompanyament del pressupost, que no dóna lloc com s'ha d'emprar aquí la llei i no dóna lloc a tot un tema d'una tramitació de la Llei de comerç per separat.

Diu sobre el tema de la ràdio televisió autonòmica, també ha tornat sortir, l'ha exposat la diputada. I diu que és un tema que s'hauria de fer per consens. Bé jo crec que la llei del 85 que és el punt bàsic de partida es va fer per consens i allò que duim són modificacions puntuals d'aquesta llei i que qualsevol grup parlamentari pot assumir perquè asseguram la pluralitat, asseguram la presidència rotatòria, asseguram que tots els grups parlamentaris estiguin representats sigui quina sigui la seva importància. Per tant, no hi ha modificacions substancials...

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci per favor.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Lluís Àngel Ramis d'Ayreflor i Cardell):

S'insisteix molt en el tema de la desprotecció. Però vaja, també cream la reserva natural a Formentera, d'això no en parlem, és a dir hi ha una reserva natural a Formentera. Nosaltres volem protecció, però volem una protecció consensuada i que les persones que són l'element bàsic d'una comunitat autònoma, és a dir, arribar al màxim consens en aquests temes i partint de nou per veure el consens que aconseguim perquè no deim que les finques particulars no es puguin integrar sinó que arribin a la integració via consens.

Al Sr. Sampol dir-li sobre el tema de la Llei de comerç que ha citat, és a dir, s'ha modificat, es va modificar a proposta i perfecte. És a dir, si és il·legal ho seria per un motiu o per l'altre.

Insisteix en el tema d'Eivissa. Aquesta és una disposició que no afecta una casa, és a dir, és una disposició que afecta tota una àrea que contempla pràcticament tots els municipis d'Eivissa i afectarà elements urbanístics de Sant Joan, Sant Antoni, Sant Josep i Santa Eulàlia. Vostè em parla d'una casa que jo desconec, els asseguro que mai l'he vista i que afecta a elements urbanístics dels municipis de Sant Joan, Sant Antoni, Sant Josep i Santa Eulàlia.

En el tema de si podem agilitar més el tema d'ajudes a través d'empreses públiques o no. Insistesc en el tema, jo crec que hi ha alguna funció que queden reservades als funcionaris i que salvem l'aspecte legal. I per altra banda aconseguim aquesta major agilitat. I creim que l'Administració ha de ser sempre el més àgil possible en aquests temes.

En la ràdio televisió hi estan d'acord, però neix malament. Escolti, naixerà malament perquè vostès volen crispar el debat o volen crispar el tema. Quina modificació puntual significativa estam duent? Llevam pluralitat? Asseguram...? No, és l'element que tots hi estam d'acord. Hi ha un tema que sí que preocupa, també al representant del Partit Socialista, és el tema del consell assessor i el consell d'administració. Escolti, això crec que no és la principal discrepància que s'està muntant, a part de què qüestiona la seva legalitat. Escolti, nosaltres creim que la ràdio televisió autonòmica ha de començar a funcionar i el temps que començarà a funcionar vendrà al llarg de l'any que ve, la seva creació perquè pugui emetre tal vegada a principis del 2005, no

anam en cap pressa. Però ens hem de posar a fer feina tot d'una. Qui són les persones que en aquest moment tenen més coneixements del tema en aquesta comunitat autònoma? Hem cregut que el Consell Assessor de Ràdio Televisió Espanyola, per cert, en aquest Consell de Ràdio Televisió Espanyola no té majoria el Partit Popular. Llavors que sigui el representant per posar en marxa el projecte, és a dir, més pluralitat, més assegurar, més transparència impossible. Llavors intentarem parlar el màxim possible per veure si els convencem, però no hi ha cap element distorsionador en aquest tema.

Al representant del Partit Socialista, dir-li que avui matí hem presentant, s'aprovarà definitivament si s'aproven aquests pressuposts, un programa d'ajudes per als propietaris dels parcs naturals, que crec recordar puja a 1.200.000 euros, parl de memòria. Llavors aquí intentarem que tots els particulars afectats pels parcs naturals puguin tenir aquestes ajudes i que es vagin sumant d'una forma voluntària, amb el major número possible als parcs.

Dir-li que nosaltres no creim que hi hagi incompatibilitat entre unes persones que han estat elegits per aquest Parlament en el Consell de Ràdio Televisió Espanyola per exercir, temporalment, unes funcions en el consell d'administració de la ràdio televisió autonòmica per ajudar a la seva posada en funcionament.

I per últim insisteixen molt en què és una llei insegura. Jo li voldria recordar, és que pareix que vostès no tenen memòria històrica i que vostès no han governat, es nota que el seu estat natural és l'oposició. La llei d'acompanyament del 99 treia competències municipals en matèria de llicències d'activitats i d'aquest tema no en parlen i aquesta llei sí que està recorreguda davant el Tribunal Constitucional...

(Remor de veus).

No, no...

(Remor de veus).

La llei...

(Remor de veus).

La llei aprovada l'any 99... perdoni, la llei aprovada l'any 99 que afecta el pressupost del 2000. És a dir, la llei de mesures tributàries que afectarà l'any 2004 és del 2003...

(Remor de veus).

Sí, sí, sí. Llavors aquesta llei d'acompanyament llevava..., ara el tema de la llicència d'activitat en els municipis, a l'administració més dèbil li llevaven competències. I a més, està recorregut davant el Tribunal Constitucional. És a dir, pensin més amb el que diuen.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments).

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Hi ha cap grup que vulgui intervenir a favor d'aquestes esmenes? Doncs en torn en contra té la paraula la Sra. Maria Salom del Grup Parlamentari Popular.

LA SRA. SALOM I COLL:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Aquí quan han començat els distints grups parlamentaris han xerrat d'atemptat a la dignitat del Parlament, que avui s'ha ferit greument la dignitat del Parlament i ho han dit diputats nous, però també ho han dit diputats veterans. A mi m'agradaria recordar-los que a l'anterior legislatura crec que en aquesta casa és allà on es va produir l'atemptat més gran contra la dignitat d'aquesta institució, posant un President de *quita y pon...*

(*Alguns aplaudiments*).

Dit això Sr. President, al llarg d'avui matí hi ha hagut un debat entre els distints grups parlamentaris...

(*Remor de veus*).

Entre els distints grups parlamentaris...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, un poc de silenci.

(*Remor de veus*).

Sr. Diéguez, té la paraula la Sra. Salom. Sr. Diéguez, vostè no té la paraula.

Sr. Diéguez el crid a l'ordre.

(*Remor de veus*).

No em provoqui, eh?

Sra. Salom, té la paraula.

LA SRA. SALOM I COLL:

Moltes gràcies Sr. President. Dic que avui matí hem parlat d'un pressupost per a l'any que ve, un pressupost ambiciós, un pressupost realista, un pressupost compromès amb la societat balear per intentar dur endavant allò que és la nostra línia política que és el programa electoral. I nosaltres senyores i senyors diputats tenim el sa costum d'intentar complir allò que deim i tenim el sa costum de complir els programes electorals. I en aquest cas, en els pressuposts del 2004, es quantifiquen tot un seguit de projectes, tot un seguit d'inversions, tot un seguit d'actuacions i resulta que per poder desenvolupar totes aquestes inversions i tots aquests projectes és necessari aprovar aquesta llei d'acompanyament dels pressuposts. Per poder aplicar amb plenitud a partir de dia 1 de gener de l'any 2004 el pressupost, per poder desenvolupar

aquests projectes i aquelles inversions que estan contemplades allà és necessari aprovar aquesta llei d'acompanyament. I així posaré una sèrie d'exemples de coses que vostès diuen que estan fora d'òrbita i que estan malament que es duiguin amb la llei i jo intentaré justificar perquè han d'anar amb aquesta llei d'acompanyament.

Nosaltres des del Grup Popular hem dit que estam a favor de millorar les infraestructures, de millorar les carreteres per intentar fer-les més segures i que la gent hi pugui circular amb total normalitat. En aquest sentit nosaltres hem recuperat tot allò que és el conveni de carreteres amb el Ministeri de Foment per poder millorar la xarxa de carreteres de les Illes Balears. I també nosaltres, com és normal, volem que els consells insulars puguin impulsar i puguin dur endavant aquelles carreteres que considerin oportunes per poder fer el trànsit més segur, per poder fer carreteres més capaces i que la gent pugui circular amb normalitat. En aquest sentit modifiquem mitjançant aquesta llei d'acompanyament la Llei de carreteres perquè de forma excepcional es pugui utilitzar el subsòl del domini públic d'aquestes carreteres. És a dir, per poder endavant tot una sèrie de projectes i actuacions en matèria de carreteres creim que és necessari que es contempli aquesta mesura.

En política mediambiental nosaltres hem dit i els consellers a les explicacions del pressupost ho han dit i en el debat d'avui matí també, que en medi ambient volem dur endavant una política d'estalvi d'aigua efectiva, seriosa i rigorosa, no només de paraula i de *boquilla* com es feia els darrers 4 anys sinó seriosament. En aquest sentit el conjunt de la Conselleria de Medi Ambient, conselleria i les seves empreses ha incrementat el seu pressupost d'una manera important i per poder dur endavant una política en matèria d'aigua, d'estalvi d'aigua, de racionalització del consum, fa necessari modificar una sèrie de normes. El pacte només xerrava, el pacte Sra. Rosselló no feia res en aquest sentit. Nosaltres declaram servei públic de proveïment d'aigua en alta, això és protegir o no un recurs escàs com és el de l'aigua? Nosaltres hi creim amb l'aigua, nosaltres hi creim que és un recurs escàs i que des de l'Administració hem de posar en marxa mesures per intentar que tothom pugui tenir aigua en les mateixes condicions. Nosaltres a través d'una llei feim allò que vostès no s'han atrevit a fer i és declarar l'obligatorietat dels comptadors individuals d'aigua a les cases, a través d'una llei. Això és una mesura importantíssima de cara al futur. Clar, si un senyor a una finca té un comptador d'aigua que és plural per a les 20 o 30 persones que viuen en aquella finca, resulta que li arriba la factura cada mes i consumeix més aigua i menys i la factura més o menys té el mateix import. Nosaltres anam cap una política de què qui gasta més aigua pagui més i l'única manera de què això sigui efectiu és comptadors individuals. Si tu gastes menys aigua, tu pagues menys. Si tu consumeixes molta més aigua, tu pagues més de rebut d'aigua. I això crec que és una mesura valenta que duim mitjançant aquesta llei d'acompanyament.

De la mateixa manera que també posam en marxa que sigui obligatori que les empreses que es dediquen a temes de fontaneria, tot allò que s'hagin d'emprar per a aixetes siguin de baix consum, intentar obligar a les empreses que utilitzin sistemes, mecanismes que consumeixin poca aigua. Jo crec que

això són mesures innovadores, crec que són mesures bones i que van en una política efectiva per l'estalvi d'aigua a la nostra comunitat. La Sra. Rosselló pareix que quan nosaltres posam en marxa i deim que hauran de sol·licitar permís totes aquelles empreses que consumeixen menys de 7.000 metres cúbics d'aigua per any, li sembla que això és una beneitura. Vostès això ho tenien per decret i nosaltres ho duim per llei, això és la diferència. Una cosa que consideram tan important ho volem dur aquí a través d'una llei i no només amb un decret de la seva conselleria.

Nosaltres amb la nostra llei d'acompanyament tenim clar que volem desenvolupar un principi fonamental i que és el de protegir el nostre entorn, protegir el nostre paisatge, però clar complint un programa que és nostre i és respectant la propietat privada i això pareix que els pica, no els va bé que nosaltres vulguem respectar la propietat privada, idò sí. Ara tenim l'oportunitat i al llarg d'aquests 4 anys se'n donaran bé compte quin és el model del pacte en matèria de parcs natural i quin és el concepte que tenim nosaltres, des del Partit Popular, des del Govern del Partit Popular en matèria de parcs.

Vostès varen imposar, nosaltres no volem imposar i vàrem dir públicament que tornàrem enrera això perquè ho consideràvem injust. I efectivament mitjançant aquesta llei d'acompanyament feim que el Parc de Llevant sols afecti les finques públiques i les privades no. Mitjançant aquesta llei feim que el Parc natural de Cala d'Hort, de Cap Llençisca i Sa Talaia només afecti allò que són finques públiques de la comunitat o del consells, que als particulars no els afecti. Això és un model distint, sí, sí, se'n pot riure, però al final de la legislatura comptarem, al final de la legislatura podrem comprovar si la seva política ha estat bona, o la nostra és molt millor que la seva. Si nosaltres duim endavant una empresa pública per gestionar els parcs, es gestionen bé, hi ha doblers, els parcs públics són un mirall allà on els particulars s'hi sentin identificats i tenguin enveja, nosaltres creim i estam convençuts, que molts de particulars demanaran de manera voluntària incorporar les seves finques a allò que són els parcs naturals i no tendrem parcs discontinus. I al final de legislatura comptarem si hi ha més metres quadrats de parcs naturals amb el seu model, d'imposició o hi ha més metres quadrats de parcs naturals a la nostra comunitat sense imposició, amb consens i de manera voluntària. Això es sabrà, podrem comprovar un model i l'altre. Nosaltres estam convençuts que el nostre és bo i que el seu era l'equivocat.

Sr. Sampol, vostè ha dit que ara els particulars perdran les ajudes. Idò jo li he de dir que no, que els particulars que ara eren fora del parc no perdran les ajudes perquè nosaltres no hem derogat el PORN que es va aprovar per Consell de Govern. Els particulars podran seguir tenint les mateixes ajudes. O sigui, no els perjudicam en cap cas. Vostès, la Sra. Rosselló, tenien 600.000 euros per donar als particulars en matèria de parcs, uns 100 milions de pessetes per donar als particulars i es reservava per a l'Administració 3,5 milions d'euros per poder fer inversions a Aubarca i Es Verger demanant a través d'un aval bancari. Resulta que el seu model de gestió és tan bo i tan fantàstic que ni tan sols va demanar aquest aval per tenir aquests doblers i no es va fer res dins aquestes finques. Això

és la gestió pèssima que han tengut vostès en aquesta matèria. Nosaltres també en aquesta llei declaram una reserva natural a Formentera, allò que és Ca'n Marroig allà on afecta més d'1.200.000 metres quadrats. Creim també que per dur aquesta política mediambiental de protecció és bona la mesura de què en els monts, en aquells terrenys forestals que hi ha hagut un incendi, idò que durant 30 anys se'ls prohibeixi el canvi d'ús. Creim que això és una mesura bona i de protecció. No hi ha en matèria d'aigües cap contradicció, ni una, entre el Pla hidrològic nacional i allò que es fa aquí, no hi ha cap contradicció ni una.

Nosaltres deim i defensam un turisme de qualitat per fomentar la desestacionalització turística i sense necessitat d'aplicar ecotaxa. En aquest pressupost, en el pressupost d'enguany no hi ha ecotaxa, però sí mantenim el compromís polític de seguir millorant tot allò que és el nostre entorn turístic. I en aquest sentit es crea una empresa pública per poder fer efectiu tot això, una empresa pública que fomenta la qualitat turística, que promociona la investigació, que promociónarà les tecnologies turístiques i que permetrà dur endavant les inversions per a la millora del nostre entorn turístic.

Nosaltres hem dit i el conseller d'Educació s'ha cansat de repetir-ho, que farem una educació de qualitat, per a tothom i que la gent pugui triar, els pares puguin triar quin centre educatiu volen per als fills. Per poder dur endavant això és necessari crear un institut d'infraestructures i d'educació, per poder fer més centres educatius, per poder millorar la qualitat dels centres educatius que hi ha ara.

Evidentment, nosaltres duim suprimir l'IBAS, faltaria més que no el duiguéssim, és que fa quatre anys que ho haurien hagut de dur vostès al seu pressupost, si haguessin complert la llei de transferències en matèria de benestar social als consells insulars, ho hem de dur ara perquè, durant quatre anys, per mantenir el lloc de la consellera de Benestar Social d'Esquerra Unida, mantenien d'una manera fictícia una conselleria, per interès polític seu, incomplint una llei que hi havia de transferències als consells insulars, i clar que ho hem de suprimir.

(Alguns aplaudiments i aldarull)

Nosaltres, amb aquesta llei que parla d'altres qüestions, però no és res estrany, ni feim una cosa anormal. Vostès, al llarg de l'anterior legislatura, varen fer, a través de la llei d'acompanyament modificacions d'altres lleis. L'any 99 varen modificar devers 35 normatives, l'any 2001, 46; l'any 2002, 24; ho han fet, han modificat altres lleis amb la llei d'acompanyament del pressupost. El pacte ha modificat lleis, nosaltres modificam lleis. Podem discutir si més o menys, però, en definitiva, ho hem fet tots dos. Bé, vostès varen començar la passada legislatura duent a aquest ple dues lleis per lectura única, aquí sí que n'hi ha poc de debat, ben poc debat a dues lleis en lectura única. Nosaltres duim aquí unes modificacions, se segueix un tràmit parlamentari, ara aquí hi ha un debat, respecte de les lleis que modificam vostès poden presentar esmenes, no hi ha cap problema, es discutiran, arribarem a un

acord o no, però en definitiva és un tema legal i té un tràmit parlamentari.

Diuen que això produeix inseguretat, nosaltres consideram que no, que si la norma fos confusa, embullada i embullosa podria crear inseguretat, però aquesta norma crec que és ben clara, per la qual cosa inseguretat, cap ni una.

Duim aquí una sèrie d punts molt importants que van en la línia política del Partit Popular d'intentar reduir impostos, i vostès fan una esmena la totalitat, a penes n'han volgut parlar, però crec que és bo dir que des del Govern es dóna la primera passa per suprimir l'impost de successions i donacions, perquè és un impost que el consideram injust. I amb aquesta llei d'acompanyament es fa primera passa perquè això sigui possible al llarg dels propers quatre anys.

També duim dues mesures importants a l'Impost de la Renda de les Persones Físiques per fer més fàcil o menys gravosa l'adquisició dels habitatges per part dels joves. I duim dues mesures, una que fa referència a reduccions per a l'adquisició d'habitatge nou o rehabilitat i una altra que són reduccions per als lloguers que han de pagar els joves del seu habitatge.

El tema de la televisió autonòmica. Hi ha un article, l'article d'una llei del 85, que diu que es crea la televisió autonòmica, la radiotelevisió autonòmica de es Illes Balears, una llei del 85 ja ho diu, es crea allà, es dóna l'instrument perquè es creï. Amb el projecte que duim aquí, amb la llei d'acompanyament l'únic que feim és actualitzar una llei que té més de quinze anys, s'actualitza en tema d'incompatibilitat d'alts càrrecs, en adaptar-la a la nova llei de finances i crear un síndic de comptes que abans no hi era i en donar més participació en els consells. Simplement, s'actualitza aquesta llei, no és que nosaltres ens inventem i creem una llei nova des del Govern, no, no, simplement s'actualitza una llei que hi és des de l'any 85. I volem que hi hagi una participació igualitària i una participació plural de tots els grups en funció de la representativitat que ens ha donat a cadascun de nosaltres la societat balear, i això ho feim aquí, amb un debat, el text diu una cosa i ara vostès poden, si estan en contra, les esmenes que vulguin per modificar aquest tema.

En definitiva, és una llei avançada quant que feim que la presidència sigui fins i tot rotatòria, un sistema que creim que dóna participació a tothom. En definitiva volem una televisió pública, plural, al servei dels ciutadans i que col·labori a fer millor el lligam entre les Illes Balears. Un model que podem dir que és similar al de Canàries o al de Castella-La Manxa ...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant. Sra. Salom.

LA SRA. SALOM I COLL:

Sí, vaig acabant, Sr. President.

Que tenguí el menor cost fix possible i la menor estructura, i fer aquesta modificació aquí, mirin, els seus companys d'Astúries també ho han fet, si no ho tenc mal entès, no serà res estrany dur aquesta actualització a través d'una llei d'acompanyament. I si discutim que es faci o no una televisió, mirin, vostès diuen que volen consens amb el Grup Popular, idò per acabar només els diré una cosa, l'anterior legislatura vostès tenien la decisió política de posar en marxa una televisió autonòmica, la tenien, el que passa és que no varen ser capaços de posar-se d'acord sobre com i de quina manera havien de fer aquesta televisió autonòmica, si haguessin estat capaços i s'haguessin posat d'acord l'haguessin feta, però clar, set caps, set barrets i eren massa partits massa diferents per poder posar en marxa aquesta televisió autonòmica. Nosaltres, des del Grup Popular, hem decidit prendre una decisió política, i ara als pressuposts hi ha 3.600.000 euros per crear aquesta televisió autonòmica, hem pres aquesta decisió, i duim a una llei d'acompanyament simplement el que és una actualització d'aquesta.

Creim, des del Grup Popular, que és necessari, que és imprescindible aprovar conjuntament amb els pressuposts aquesta llei d'acompanyament perquè a partir de dia 1 de gener de l'any 2004, es pugui desenvolupar amb total normalitat els pressuposts d'aquesta comunitat. Gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

En torn de rèplica, té la paraula la Sra. Margalida Rosselló.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President. Senyors diputats, senyores diputades. Senyora portaveu del Grup Parlamentari Popular, no ens ve en absolut de nou el seu discurs demagògic basat en el que és clarament una defensa a ultrança dels principis neoliberals i les polítiques que més ens espanten, per tant vostè és la que millor pot presentar en aquesta cambra què és vertaderament el Partit Popular.

En primer lloc, si vostè tant creu que el seu programa electoral és tan i tan important, miri, duguin tot el programa electoral a la llei d'acompanyament, l'aprovaran d'una vegada i podran fer durant els quatre anys de legislatura la seva feina, perquè sembla que el que ens estan dient és això. Ningú no qüestiona que vostès tinguin un programa electoral, tots els partits el tenen, faltaria més, i que vostès governin i l'han de dur, faltaria més, nosaltres no qüestionam això, el que qüestionam és que a una llei d'acompanyament, a un parlament on tenen majoria, però només tenen la majoria, evitin un debat parlamentari de 19 lleis, nosaltres consideram que aquestes lleis han de ser tramitades de la manera que pertoca dins un parlament. Això és el que nosaltres volem, vostès no ho volen, és clar que no ho volen, perquè ho duen a través de la llei d'acompanyament. Però no comencin a dir que vostès ho tenen al programa electoral, no han de dur a la llei d'acompanyament tot el programa electoral o una part, sinó que precisament el que podem fer és, com dic i torn a repetir, que aquesta llei, aquesta

lleï no té res a veure amb una lleï d'acompanyament i, per tant, hi ha, com he dit i torn a repetir també, no compleïx el que han de ser els objectius d'una lleï d'acompanyament. I això no invalida per a res que duguin a terme el seu programa electoral.

En segon lloc, miri, les seves polítiques mediambientals de les quals estan tan summament orgullosos, i a més estic convençuda que n'estam molt orgullosos i jo no els qüestionaré el seu orgull ni el seu goig, però són polítiques mediambientals en molts de casos, algunes coses també les fan bé, faltaria més, són d'una pura cosmètica verda que de vegades ja es rebaixa fins a un cert cinisme. I li vull dir, senyora portaveu del Partit Popular, que s'hauria de basar, precisament, no hauria de tenir desmemòria i ignorància. Li vull plantejar una sèrie de qüestions molt breus perquè no tenc molt de temps.

Miri, quan diu que defensen la propietat privada, defensen la propietat privada, ningú no ho qüestiona, però demostrin-ho en tota la propietat privada. Per tant, jo li torn a dir per què no fan el mateix respecte dels propietaris, per exemple, de Mondragó o de s'Albufera o d'altres parts, per què no ho fan fent convenis o defensant la propietat privada de tots aquells propietaris que els demanen que no els facin autopistes i autovies per dins la seva propietat? Quina propietat privada defensen? Aquesta que avui duen a legalitzar a través de la lleï d'acompanyament? La propietat privada d'aquest senyor a Eivissa? Quina és la propietat privada que defensen? Quina propietat privada? De quins propietaris? Si vostès volen defensar la propietat privada, defensin-la de tots els propietaris de les Illes Balears i no només d'un parell. Això, en primer lloc, parlem de les coses una mica seriosament.

En segon lloc, em parla d'un nou model de parc. Miri, li he de dir, Sra. Salom, que vostès feren parcs naturals, els feren fins a l'any 99, fa quatre anys, i evidentment el seu model era un model, què vol que li digui, i li puc recordar quin, perquè és el més conegut, però n'hi ha més, el de Mondragó. Miri, Sra. Salom, que vostè em parli d'un nou model de parcs naturals que faran, ja ho veurem, per ventura seran capaços de fer-los molt bé, però el cert és que a Mondragó ni ajudes a propietaris, al contrari, un caramuller de problemes que vostès havien generat amb les seves polítiques de parcs, per altra banda el Partit Popular paga una empresa alemanya a preu de canari jove, 4.000 pessetes el metre quadrat i, en canvi, deixen enclavats tota una sèrie de propietaris allà enmig i després parla d'un nou model de parcs naturals? Perdonin, siguin una miqueta seriosos, parlem de les coses com són. Vostès no volen el parc natural de Llevant i de Cala d'Hort, senzillament perquè els va fer el pacte de progrés i per res més, no per altra qüestió i, si no, responen clarament...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Prec un poc de silenci, per favor.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

... i, si no, si me permeten, respon clarament que si vostès volen uns parcs fets a la carta, on els propietaris se sentin còmodes, a gust, molt bé, idò miri, el Partit Popular del Govern estatal espanyol derogui la Llei de conservació de fauna i flora 4/89, la deroguin que vostès poden, la deroguin, jo els convid, el Sr. Matas no ho va fer i tenia majoria absoluta, no ho varen fer. Per tant, no vagin a dir que vostès volen un nou model de parc, perquè fan befa del que és la legislació estatal i del que és la legislació internacional. I jo, me perdonin, no els ho puc permetre per una qüestió purament de sentit comú, de lògica i, sobretot, de respecte al medi ambient que s'ha de tenir en aquesta cambra i a principis del segle XXI.

I després me diu que fan una reserva natural a Ca'n Marroig. Escolti, Sra. Salom, aquesta reserva natural, que no està malament que la facin, jo dic que tot el que fan bé, bé fan, es fa, precisament, perquè Europa ho exigeix, i el govern anterior va haver d'iniciar una tramitació perquè precisament Ca'n Marroig estava, no contarem la història, però precisament s'havia comprat amb doblers europeus que incomplien l'objectiu que es feia amb aquests doblers. Per tant, no entrarem en això, és un tema que s'havia de fer i està molt bé que el facin, però era obligat per part d'Europa i no perquè a vostès els surtin ara tantes ganes de voler protegir.

I anem a temes d'aigua, si me permet, Sr. President. Miri, la política d'estalvi d'aigua efectiva, la facin, jo, evidentment, sempre ho aplaudiré, tant me's igual que vostès siguin del PP com el que siguin, sempre que es facin mesures de protecció del medi ambient aquesta diputada i el meu grup els donarem suport; ara, no faci aquestes coses. En primer lloc, perquè, miri, actualment, amb aquesta lleï d'acompanyament lleva comptadors, miri, escolti bé, lleva comptadors dels pous privats; amb aquesta lleï d'acompanyament que vostè ens du aquí resulta que els pous privats no tenen comptadors individuals i només en tenen els ajuntaments, això és un retrocés respecte de la normativa que existeix a l'actualitat, i si no, no vengui amb segons què.

En segona, en segona, ...

(Remor de veus)

... en segona, i ho llegesc, no, no, no, ho llegeixen bé; en segon lloc ...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada, té un minut, no es distregui i vagi a allò seu.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

No, no, vaig acabant. Després diu, és que clar, és que això és un poc graciós perquè..., però diu després que fan normes de la gestió de la demanda. Miri, això ja estava regulat, no entraré al que estava regulat, tot el que fa referència a aquesta normativa, excepte alguna cosa, que li he de reconèixer que no ho fan malament, alguna petita cosa, la majoria de qüestions per conservar i per tractar millor els recursos hídrics ja està legislat, sigui per la Llei estatal d'aigües, sigui pel Decret de la sequera,

sigui pel Pla hidrològic de les Illes Balears, allò bo és que no sé si n'han adonat o no, però el cert és que la normativa d'aigües, i no tenc més temps de debatre perquè evidentment se m'acaba el temps, a tot aquest capítol que vostès ens presenten aquí en el tema d'aigües, majoritàriament el que és, com dic, és una desregulació i és rebaixar la normativa autonòmica i estatal i fins i tot europea que existeix a l'actualitat.

Per tant, i ja per acabar, Sr. President, crec que hem de venir aquí a parlar de temes seriosos que a tots ens preocupen, però no hem de venir a parlar amb un cert grau de desmemòria, d'ignorància i de cinisme, perquè evidentment nosaltres en aquest tema no hi volem entrar. Nosaltres volem un medi ambient de veritat, que sigui per a tots els ciutadans d'aquestes illes, si es defensen els drets és per a tots els ciutadans i ciutadanes d'aquestes illes, no només per legalitzar allò il·legalitzable i per fer només beneficis a segons qui, nosaltres ho volem per a tots i per això defensarem sempre en aquest Parlament aquestes qüestions, el medi ambient i el benefici per a tots els ciutadans de les Illes Balears. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. En torn de rèplica, té la paraula el Sr. Pere Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Bé, resulta molt curiós com un debat de pressuposts es converteix en un debat mediambiental i, de fet, s'ha produït una qüestió incidental virtual del conseller de Medi Ambient que ara no ho sé, deu haver sortit un moment, però vaja, està fent un espectacle d'assessorament als seus diputats, perquè parlem de polítiques mediambientals, senyal que és una llei de pressuposts un tant estranya. Bé, curiosament, una llei de pressuposts mediambientals, sí ...

Curiosament, la Sra. Salom, que ha parlat de qüestions que ningú havia plantejat dins aquesta llei, que, naturalment, hi ha qüestions que sí que afecten una llei d'acompanyament, no ha parlat de la qüestió principal; per què deu ser, Sra. Salom, que ni tan sols de puntetes ha passat per damunt la casa d'aquest ciutadà romanès que ara volen legalitzar a Eivissa, no hi ha arguments per respondre a això? A veure, té un altre torn, a veure quina explicació ens dóna. I és que efectivament per al Partit Popular la propietat privada és sagrada, però hi ha una propietat privada més sagrada que una altra; és a dir, quan les decisions les pren el Partit Popular, bé, ja podem passar sense combregar aquest dia, ara, si la propietat està amenaçada per les ordes roges, bé, aquí hem de fer sang i fetge. I aquest ha estat el problema.

Jo, fa uns dies, veia una enquesta a un programa de televisió d'una zona deprimida de la península que estava en tràmit de declaració de parc natural i sortien tots els pagesos i deien: miri, ara l'única esperança que tenim és que amb aquesta declaració de parc natural aquestes finques tornem trobar la manera de viure, gràcies als incentius de conservació mediambiental que ens donarà l'administració. Bé, vostès això ho dinamitaren, i vostè personalment, Sra. Salom; quantes

reunions va fer per pobles, vostè personalment, amb altres tres membres del Grup Popular, dient mentides, enganyant la gent, dient que els expropiaríem la finca, dient fins i tot que els passaríem per dins els seus camins privats, que els menjaríem l'arròs de dins la seva paella, aquests disbarats deien, aquests disbarats? I naturalment que provocaren una alarma social i que ara provoca un perjudici a les persones que treuen de l'àmbit del parc, perquè en matèria d'agricultura, en matèria d'ambient, en matèria de foment de les empreses, totes les ordres que s'han anat dictant durant aquest any tenien un plus, com a mínim d'un 10% per a les persones i empreses que a les seves ordres fessin referència quan estan afectades per un parc natural. I això, diguin el que diguin, es perdrà perquè, concretament, la disposició addicional setzena diu que el parc natural de la península de Llevant i després el parc natural de Cala d'Hort queda limitat a l'extensió de les finques públiques d'Aubarca, es Verger i s'Alqueria.

Per tant, totes les propietats privades queden excloses per llei de l'àmbit del parc i els donen fins al moment d'aprovació d'aquesta llei, que ningú sap quan, el dia que es promulgui, el dia que es publiqui en el butlletí oficial, poden demanar, voluntàriament, la inclusió de la finca a l'àmbit del parc. Per tant, si no ho demanen, per llei, queden excloses de l'àmbit del parc; i no me diguin que hi ha un PORN perquè llavors vostès tenen una disposició derogatòria única que, en el seu apartat 6, diu: Així mateix queden derogades totes les disposicions de categoria igual o inferior que s'oposin a tot el que estableix aquesta llei. Si un PORN diu que una propietat privada està dins un parc i una llei, que és de rang superior a un PORN, que un PORN és un decret, diu que aquesta finca privada queda exclosa del parc, queda exclosa del parc i queda exclosa de les ajudes públiques que hi pugui haver per les finques afectades per un parc, vulguin o no. Perquè aquí no ens han de fer combregar amb rodes de molí, i a nosaltres ens hi poden fer combregar, però als propietaris no els han d'enganyar, i vostès els han enganyat abans i els volen seguir enganyant ara. Aquesta és la realitat.

Bé, ja he acabat, gràcies, Sr. President.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. En torn de rèplica, té la paraula el Sr. Joan Boned.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President. Bé, resulta sorprenent, segons el Partit Popular totes i cada una de les mesures que figuren a la proposta de llei d'acompanyament que se'ns presenta, són necessàries i imprescindibles perquè els pressuposts puguin ser executats convenientment. No és cert, perquè si no, hauran d'explicar a veure, si algú és capaç de creure la seva explicació, què té a veure amb la correcta execució d'un pressupost una amnistia urbanística, eliminar parcs naturals, fer edificables sòls protegits, crear i aprovar una televisió autonòmica a traïció o administrar subvencions sense cap control.

Referint-nos al tema de l'amnistia urbanística aquesta que legalitza edificacions il·legals. És curiós que el conseller vulgui i, a més, manifesti com a un mèrit, diu que no afecta tan sols una persona, i jo estic d'acord en això amb vostè, és veritat, té tota la raó, no afecta una persona, afecta més d'una; perquè no afecta tan sols el propietari d'aquesta casa, afecta el propietari, afecta els responsables polítics que donaran aquesta llicència, afecta els lletrats que varen verificar la legalitat d'aquesta llicència i no era cert, i afecta tot un llistat de gent vinculada a la concessió d'aquesta llicència. Té raó, Sr. Conseller, no és tan sols per a una persona, cerquen vostès protegir més d'una persona.

Però és que, a més, va vostè i ens diu com a un mèrit que no només és una casa, sinó que, a més, aprovarà moltes cases. A més es creu que això és un mèrit seu, Sr. Conseller? Està reconeixent aquí que vostès legalitzaran moltes cases que s'han saltat qualsevol, la més mínima tramitació administrativa marcada per sol·licitar i executar una obra a l'illa d'Eivissa, creu que això és justificable? Això és un abús d'autoritat, Sr. Conseller.

La televisió autonòmica. La portaveu del Grup Popular l'únic que ha fet és que la traït, crec jo, aquestes ganes de parlar que tenia, perquè exactament ha dit: Nosaltres -ha dit així-, nosaltres hem pres una decisió política. Efectivament, vostès i sols vostès. On és diàleg si només vostès prenen una decisió? On l'han deixat el consens, on és el diàleg? No existeix, ni el volen ni el cerquen, simplement vostès prenen una decisió que els afavoreix tan sols a vostès i la tiren endavant, sense diàleg, sense consens.

Diuen que les mesures d'aigua, cerquen les mesures en temes d'aigua cerquen l'estalvi d'aigua. És molt senzill, si només hem d'anar a cercar el que és la llei. Ha parlat també la portaveu del Partit Popular del Pla hidrològic estatal, si no fa falta anar a això: Llei d'aigües de 20 de juliol del 2001, text refós, diu clarament: "A tal efecto, y a instancias del Organismo de Cuencas, los titulares de las concesiones administrativas de aguas y todos aquellos que, por cualquier otro título, tengan derecho a su uso privativo estarán obligados a instalar y mantener los correspondientes sistemas de medición que garanticen información precisa sobre los caudales de agua en efecto utilizados en su caso retornados." Vostès el que fan és, amb la llei d'acompanyament, suprimir això, suprimeixen això. Què és el que fan? Potenciar noves extraccions sense cap control de l'administració, sense control, noves, totes les que es puguin, això és el que fan senyors diputats.

Model de parcs. Diuen que el seu model de parcs consisteix bàsicament a negociar amb els propietaris. Què tenim ara, propietaris de primera, propietaris de segona i propietaris de tercera? Perquè han fet aquestes categories vostès, els de primera són els que directament han exclòs dels parcs naturals i pensen negociar amb ells oferint-los no sabem què encara; els de segona són els que tenen dret a subvencions perquè queden dins els parcs naturals, però que no poden sortir i tendran dret a unes subvencions; i els de tercera són aquells propietaris de terrenys de qualsevol qualificació, afectats per expropiacions per fer carreteres, i que vostès no tenen el més

mínim interès a negociar absolutament res amb ells, però també són propietaris de terrenys i també estan afectats perquè se'ls utilitza els seus terrenys, senyors diputats.

I finalment, me parla de la Llei d'acompanyament de l'any 2000, i diu que s'hi varen fer no sé quants de disbarats i que, a més, és una llei que està al Tribunal Constitucional recorreguda. Però amb el que han fet vostès avui, amb el que presenten vostès avui on creuen que acabaran? Doncs, devora la llei d'aquest 2000, la seva també hi anirà, senyors, al Constitucional. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Boned. En torn de contrarèplica, té la paraula la Sra. Maria Salom.

LA SRA. SALOM I COLL:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. No ens diguin que no hi ha debat, estam a un debat parlamentari, cosa que nosaltres no hem volgut defugir de fer lleis de lectures úniques, com feien vostès tot d'una que varen arribar al Govern, perquè aquí no hi hagués debat, dues lleis de lectura única, perquè no hi hagués debat; tràmit d'urgència, sense esmenes, per liquidar-ho ràpid i no poder dir res des de l'oposició. Això és el que varen fer vostès.

Nosaltres duim una llei d'acompanyament que, efectivament, modifica una sèrie de lleis, i els he justificat que era necessària. Clar, vostès amb quatre anys sap que en varen fer de disbarats, sap que en varen fer de coses mal fetes, sap que en varen fer de coses, i ara nosaltres tenim l'obligació, com a grup majoritari, d'arreglar tot el que varen fer vostès malament o, almenys, d'intentar-ho, amb voluntat, amb ganes de parlar, amb ganes de diàleg, amb ganes de consens amb la societat i amb la gent afectada. Això són els dos models.

I en temes de parcs, Sra. Rosselló, que vostè parla de cosmètica, la cosmètica verda, li he de dir que el seu model eren parcs abandonats, crispació amb els propietaris i parcs bruts. I jo li dic, vostès han fet un model i, a més, exigien als particulars estar dins el parc en contra de la seva voluntat. Jo li dic, esperin tres o quatre anys, veuran quin és el model de gestió de parcs del Partit Popular i en haver acabat passarem comptes, en haver acabat passarem comptes i se'n donaran compte que amb el diàleg hi ha més metres quadrats a les Illes Balears de parc natural que amb imposicions seves. I això serà una realitat, i jo estic segura que això els sap greu, però nosaltres aconseguirem que això sigui així.

Ens diu que Son Marroig ho hem fet reserva natural perquè ho diu Europa. Efectivament, és que Europa li va dir a vostè i vostè no ho va fer...

(Aldarull i alguns aplaudiments)

... Europa li va dir a vostè, i hem hagut de venir nosaltres, ha hagut de venir un govern del Partit Popular per fer reserva natural una cosa que a vostè li havien dit i que vostè, parlar

molt bé, però a l'hora de fer feina Els Verds no toquen amb els peus a terra, parlen, parlen, però a l'hora de fer feina, fer-se amb els papers, aquí, perdoni que li digui, naveguen per complet, fan aigua pels quatre costats, Sra. Rosselló.

(Aldarull, remor de veus i alguns aplaudiments)

Televisió autonòmica. Doncs li he dit que la Llei de creació d'una ràdio i televisió autonòmica és una llei del 85, que, al llarg d'una sèrie d'anys de govern del Partit Popular s'hagués pogut posar en marxa aquesta ràdio i televisió i no ho vàrem fer. Vostès, a l'anterior legislatura, els hagués agradat molt posar en marxa aquesta televisió autonòmica, però que entre vostès no varen ser capaços de posar-se d'acord de quin model volien de televisió i aposta no la varen posar. La decisió política, com a forma genèrica, de fer una televisió, l'havien presa vostès; vostès havien dit, entre tots, farem una televisió autonòmica. Però clar, a l'hora de seure-se, a l'hora de pactar, a l'hora d'arribar a un consens, entre vostès ja no es posaven d'acord, i ara ens demanen a nosaltres, en fi, hem de ser un poquet congruents. Nosaltres hem pres la decisió política, amb la llei que hi havia, de posar en marxa una televisió autonòmica i, simplement, el que feim és actualitzar una llei que té més de quinze anys. I farem una televisió amb una representativitat plural per part de tothom, que tothom hi pugui participar, hi haurà els organismes de control que facin falta i intentem fer aquesta televisió per intentar crear un sentiment més fort de comunitat entre les Illes Balears.

I en aquesta llei de pressuposts hi ha dos temes importants, que els vull recalcar, en temes fiscals. En aquesta llei d'acompanyament duim el que és un compromís del Partit Popular, que és suprimir l'Impost de Successions i Donacions en aquests pròxims quatre anys, i donam la primera passa. I d'aquest tema vostès no n'han volgut parlar i nosaltres consideram que és important que en els pròxim anys suprimim aquest impost a la nostra comunitat perquè és injust. I duim una altra mesura de tema fiscal, a l'Impost de la Renda de les Persones Físiques per intentar afavorir que els nostres joves puguin adquirir l'habitatge i els surti un poc més barat; i duim deduccions per a l'adquisició i la rehabilitació d'habitatges per als joves menors de 36 anys i duim deduccions per als lloguers que han de pagar els joves que tenen menys de 36 anys. Aquests són temes que no n'han volgut parlar vostès aquí, però que són importants perquè afecten un col·lectiu important de la nostra societat.

I que en aquesta llei d'acompanyament modifiquem coses? Doncs ja els ho he dit, no és res nou, es fa a altres comunitats, es fa a nivell estatal i, sobretot, el que és més important, si es modifiquen coses, si es modifiquen lleis, si són més o són menys, és mirar la legalitat de les mateixes. I nosaltres, des del Grup Popular, creim que aquesta llei és legal i que compleix el tràmit necessari i per això nosaltres, des del Grup Popular, no donarem suport a aquestes esmenes presentades pels diferents grups parlamentaris.

I un altre tema que no me'n recordava, el tema de les subvencions. Vostès diuen que proposaran una excepcionalitat a la concurrència i ho posen com si fos el disbarat més gros del

món; mirin vostès, molts dels que seuen aquí, d'un grup i de l'altre, aquest mateix tema ho han permès durant quatre anys al Consell de Mallorca i no ha passat res.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sr. Presidente, Sr. Presidente le pido la palabra porque ha habido alusiones desvalorativas al principio de la intervención de la portavoz del Grupo Parlamentario Popular.

EL SR. PRESIDENT:

No.

(Remor de veus)

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Han sido, no alusiones, sino alusiones desvalorativas exactamente como indica el Reglamento. Le ruego que lo lea y después tome una decisión.

EL SR. PRESIDENT:

No, no le doy la palabra.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Se ve que le han tirado las orejas bien, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, passam a la votació.

(Remor de veus)

Atès que totes les esmenes sol·liciten la devolució del projecte de llei, procedim a la votació conjunta, si els sembla bé.

Passam a la votació.

26, sí; 30, no; cap abstenció. Per tant, queden rebutjades aquestes esmenes.

Declaració institucional en el Dia internacional per a l'eliminació de la violència contra les dones.

I no havent-hi més assumptes a tractar, bé, abans d'aixecar la sessió, se llegirà una declaració institucional per part del Secretari Primer de la Cambra.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Declaració institucional en el Dia internacional per a l'eliminació de la violència contra les dones.

(Aplaudiments)

Un any més, hem de realitzar en el Dia internacional contra la violència de gènere una crida perquè aquesta violència acabi.

El Parlament de les Illes Balears vol denunciar en un dia com avui la violència de gènere com a lacra social a eradicar i vol exigir que les dones tinguin una garantia de seguretat i de llibertat per poder desenvolupar-se dignament com a persones i volem canvis reals, volem mesures i recursos per a la igualtat.

Hem comprovat el darrer any quan lluny de disminuir aquest fenomen, les víctimes, dones assassinades a mans dels seus marits, companys o exmarits continua augmentant, així com cents de mils de dones pateixen cada dia maltractaments en forma de violència física, psicològica, econòmica i material. Moltes d'elles s'han atrevit a donar el pas decisiu de la denúncia, però la majoria d'elles continuen en el més absolut dels anònims.

L'any 1999, l'ONU va institucionalitzar aquesta data com el Dia internacional contra la violència contra les dones, encara que aquest any, que anys abans, des del 1981 ja es commemorava, el dia 25 de novembre es recorda a tot el món que milions de dones diàriament pateixen assassinats, violacions, esclavitud i empait sexual, tortures, maltractament, menyspreu, discriminació, marginació i pobresa. El problema dels maltractaments té el seu origen a la desigualtat ancestral que existeix a la societat entre homes i dones. Es tracta d'un problema educatiu que obeeix a un sistema de pensament patriarcal, fins al punt de dur a molts a la convicció que són propietaris de les vides de les dones.

La violència que pateixen les dones té arrels comunes a tot el món, es manifesta amb cops, ferides, assassinats, insults, però també amb la pobresa, la discriminació laboral. La violència sexual contra les dones obeeix a la fi a la falta de respecte pels éssers humans de sexe distint.

Per tant, és responsabilitat dels nostres governants que posin totes les mesures especialment preventives, però també palliatives, necessàries per tal d'evitar en primera instància els maltractaments i donar suport a les dones des d'un punt de vista integral. La intervenció de les administracions públiques ha d'incloure una acció política integral des de l'àmbit de l'educació, la sanitat, els serveis socials, etcètera. I al mateix temps han de vetllar per la seguretat personal de les dones i perquè la justícia sigui aplicada contundentment contra els agressors, a fi de crear una cultura que digui no a la violència contra les dones.

Un any més hem de dir: prou a la violència contra les dones.

A la seu del Parlament, a 19 de novembre del 2003.

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS